

N. B. L'esemplare (timbrato della
classense) proviene da
antiche vendite di duplicati

~~26.1.11~~ A. Toni

Coll.
76 cc. n.

~~23.190²~~

~~F-I 51~~

Δ

II

39

THEOCRITI

SYRACUSANI POETÆ

Clarissimi Idyllia trigintaſex,
recens è græco in latinum, ad
uerbum, translata; Andrea
Diuo Iuſtinopolitano
interprete.

Eiuſdem Epigrammata, Bipennis,
Ala, & Ara, latinitati donata;
eodẽ Andrea Diuo interprete.

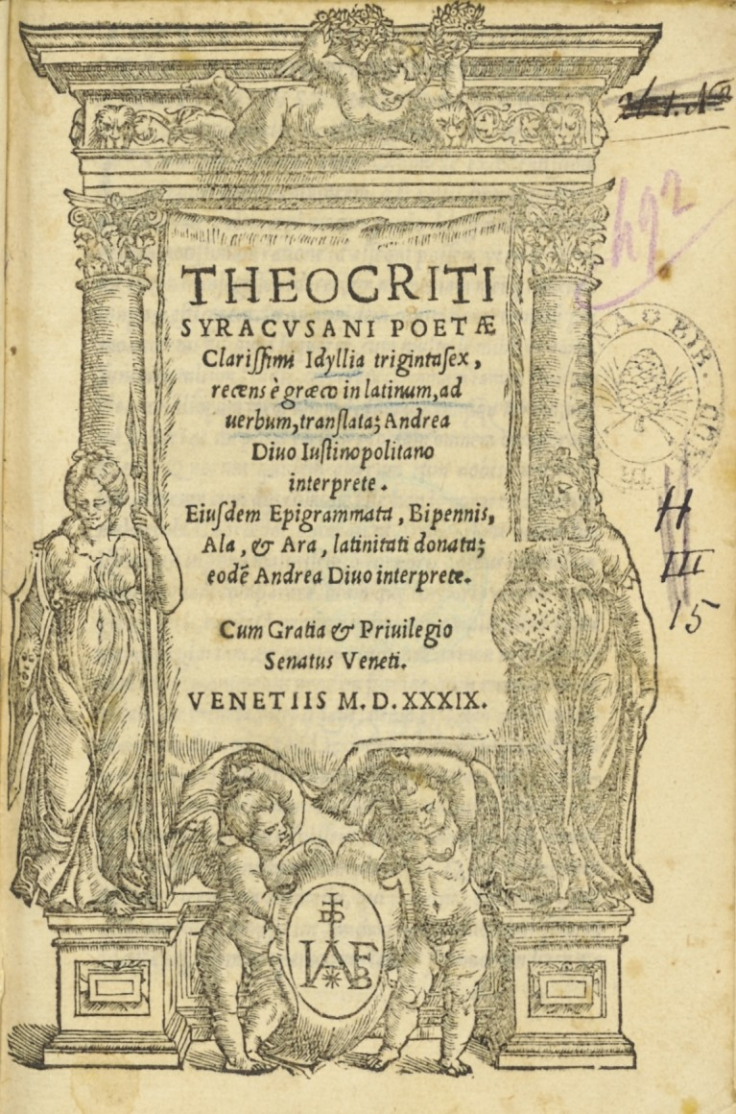
Cum Gratia & Priuilegio
Senatus Veneti.

VENETIIS M. D. XXXIX.

~~21.1.16~~
192

H
III
15

THEOCRITI

SYRACUSANI POETAE

Clarissimi Idyllis interpretatus,

DR 53566/1111P

Dino Innocentio

interprete.

Einigen Epigrammen, lateinisch

Alte & neue lateinische Dichtungen

von Andrea Dino interpretiert.

Com Gracia & Privilegio

Sequitur Veneti.

VENETIIS M. D. XXXIX.

896905101

H

III

18

ANDREAS DIVVS IVSTINOPOLI
TANVS OTHONELLO VIDÆ PA
TRITIO IVSTINOPOLITANO,

Jureconsulto excellentissimo. S. P.

Cum superioribus annis Othonelle excellentissime
sepius animo volutarem, quæ fragilis, brevisque esset,
quæ fruimur, vitæ cepi mecum paulo diligentius cogita
re, quæ potissimum ratione id assequi possem, ut neque silen
tio vitam transegisse viderer, et memoriam mei quæ maxime
longam efficerem. In qua quidem cogitatione tamen si pri
mo incertus fui quid sequerer, cum multa se mihi, ut varia
sunt mortalium studia, offerrent: summam tamen hanc po
stea consiliorum meorum feci, duarum tantum rerum, ani
mi scilicet ac corporis viribus gloriam omnem comparari
solere. Quorum quidem alterum cum nobis cum bel
luis, alterum cum dijs cõmune esse non ignorarem: stultior
mehercule Choroæbo (quod aiunt) ipso vel me iudice fu
issem: nisi ingenij maluissem, quæ corporis opibus gloriolam
mihi aliquam comparare. Nam quæ corporis viribus egre
gie gesseris, ea tamen si propter ipsius rei amplitudinẽ sum
mam sibi gloriam, et nomen vindicam: tamen nisi littera
rum etiam monumentis prodita fuerint, quin temporum ve
tustate, et iniuria intercidant, nemo est (meo quidem iu
dicio) qui dubitet. Quid enim (ut aliorum præclara faci
nora taceam) Achilles rebus gestis ac viribus magis cele
bre: et tamen vel vnius Cic. testimonio, nisi a summo va
te memoriæ mandatæ fuissent, idem tumulus, qui corpus
eius contexerat, nomen etiam obruisset. Quapropter cum
optime scirem non eos modo, qui fecerint, sed etiam, qui
aliorum facta scripserint, laudari non mediocriter solere;
videremque idem propemodum laudis summorum scripto

ANDREAS DIVVS IVSTINOPOLIS
rum opt. interpretibus contingere: non paucorum doctis-
simorum hominum exempla secutus optimū factū, nec inu-
tilem multis fore laborem nostrum tum existimaui: si ex
græcis poëtis aliquos in latinum verterem sermonem. Nā
quod ad gloriam, & laudem nostrā attinet: iam tum mihi
tantum expecebam, quantum industria nostra utilitatis, &
adiumenti studiosis attulisset. In eam igitur cogitationem
cum me dedissem, tantum abfuit, ut eius me consilij, & sen-
tentiae pœniteret: ut proximis annis Homerū iam, & Ari-
stophanem, nunc demum uero Theocritum etiam latine ad-
uerbum excudendos curarim. De cuius quidem poëtae cū
suauitate, tū elegantia nihil est Othon. suauissime, cur tibi
multa prædicem: cum & tu melius me noris, & Maro ipse
se latinorum omnium poëtarum facile princeps sibi in Bu-
colicis suis imitādū delegerit. Hunc uero cogitanti mihi,
cui potissimum nuncuparem: nemo planè in mētem uenit,
apud quem rectius operam nostram, q̄ apud te locatam pu-
tarem: id ipsumq; multis, & maximis de causis. Nam, ut
omittam, quòd eadem utriq; nostrum est patria, tanta inest
tibi cum probitas, tum morum elegantia, & suauitas: ut
omnes te non possint non summopere & amare, & obser-
uare plurimum. Ad hæc uero, quæ quidem plurimi facien-
da sunt, accedit etiam singularis quædam non in iure mo-
do, sed etiam in his humanioribus studijs peritia: ut non
iniuria & iurisperitorum eloquentissimus, & eloquentis-
simorum iurisperitissimus dici possis. Hoc igitur officium
meū, quod perpetuū mei erga te amoris, & obseruatiq; te-
stimoniū esse uolo: si tam gratū tibi ac probatum fuisse in-
tellexero, quàm & cupio, & fore confido: non medio-
crè ex hoc labore, ac uigilijs fructum me accepisse putabo.
Tu bene uale, & me, ut soles, ama.

THEOCRITIGENVS

ET VITA.

HEOCRITVS. ILLE Bucolicorum poëta syracusanus erat genere, patris Simichidæ; ut ipse dicit, Simichida quo nam tu meridianum pedes trahis? Alij autem simichidem cognomen esse dicūt. Videtur enim simus esse aspectu.

Patrem autem habuisse Praxagorā, & matrē Philinam. Auditor autem Philitæ & Asclepiadæ, quorum meminit. Viguit autem secundum Ptolemæum cognominatum Lægoon. Circa autem Bucolicorum poësim ingeniosus natus multam gloriam adeptus est. Secundum igitur quosdā Moscus nominatus, Theocritus appellatus est. Sciendum quod Theocritus fuit cōuenus Aratoq; Callimachog; & Nicandro. Fuit autem in temporibus Ptolemæi philadelphi. Dorica autem lingua usus est noua. Duæ autem sunt, antiqua & noua; illa quidem antiqua aspera quidem est, & non bene intelligibilis; hæc autem noua, qua & Theocritus utitur, mollior & facilior, quæ ab Epicurmo & Sophrone usurpatur; non tamen relinquit etiam æolicam,

VBI, ET QVA RATIONE INVENTA SVNT BVCOLICA.

BVcolica dicunt in Lacedæmonia inuenta esse, & ab ubi de promotionem affecuta esse. Nam Persias instans adhuc, & timore omnem Græciam turbantibus, constitutum est festum Dianæ Caryatidis. Sed uirginibus occultatis propter ex bello terrorē, rustici quidam ingrediētes in templū proprijs cantibus Dianam laudauerunt. Huius autē horum peregrinæ musæ optimæ factæ remansit

consuetudo, & conseruata est. Alij autē in Tyndaridæ
 Sicilia primū incepta esse dicunt Bucolica. Oresti enim
 efferenti simulachrū Dianæ ex Tauris Scythiæ, oraculum
 excidit, in septem fluuijs ex uno fonte fluentibus abluī. Hic
 autē ueniens ad Rhegiū Italiæ, scelus lauit in differētibus
 dictis fluuijs. Postea in Tyndaridē Sicilia peruenit: Cir-
 cūhabitatores autē Deam proprijs poëmatīs laudantes, cō-
 suetudini primā tradiderunt inuentionē. Cæterū uerus
 sermo hic. In Syracusanis contentione aliquando facta, &
 multis ciuibus interfectis, in concordia multitudine talem
 aliquando ingrediente, uisa est Diana causa fuisse pacis.
 Rustici autē dona tulerunt, & Deā læti laudauerūt, postea
 agreslibus uocibus locum dederunt & consuetudinem.

DE DIFFERENTIA BUCOLICORVM.

Bucolica at hñt differētē poëmatū iſcriptionē. Etenī
 Capraria sunt, & pastoralia, & mixta. Hæc quidē à
 bobus acceperūt denominationē, optimo existēte animalis
 propter quod & Bucolica dicta sunt oīa. Dicit autē bubul-
 tus à boues iſpellere, uel p̄hibere incōgregatas, uel à boues
 saturare & curare: uerſiōe imutabilis in imutabilē. Cane-
 re autē dicūt ipſo: panē suspēsum aīaliū i se figurā habētē:
 & perā oī semine plenā, & uinū i caprino uire libationē
 præbēs obuiatibus, coronāq; circūpom, & cornua teruorē
 præponi, & in manibus habere pedū. Vincētē autē accipe
 panē uicti: & illū qdem in Syracusanorū manere ciuitate.
 Victos autē in circūhabitatores ire, cōgregātes sibypſis mu-
 irimēta. Dare autē alia qdā ludicrū & risum cōnēta, &
 laudantes dicere: suscipe bonā fortunā, suscipe sanūtatē
 quam ferimus à Dea, quam inſu illa.

DE THEOCRITI BUCOLICORVM
INSCRIPTIONE.

Sciendum q̄ Idyllium dicitur paruum poëma à species
S idest aspectus. non aut̄ idylliū à lætificio. ALITER
Idyllium dicitur q̄ species est sermonis: diminutiuum uerò
ro speciuncula. Nota in capris capraria, in bobus boni-
lia, in ouibus ouilia, in suibus suilia.

DE POESIS CHARACTERIBVS.

Om̄nis poësis tres habet characteres: narratiuū, acti-
uū, & mixtū. Bucolicū aut̄ poëma mixtio ē oīs spe-
ciei tanquā cōmixtū. Ideo & gratiosius uarietate mixtio-
nis. Aliquando quidē compositum ex narratiuo, aliquā-
do autem ex actiui, aliquando autem ex mixto, idest acti-
uo & narratiuo, aliquando autem ut contingit. In quantum
autem fieri potest hæc poësis rusticorum species exprimit,
delectabilem ualde rusticitate tristes figurans. Effugit
autem arduum & superbum poëseos.

ARTEMIDORI GRAMMATICI IN
congregatione Bucolicorum poëmatum.

Bucolicæ musæ sparsæ quondam, nunc autē simul omnes
Sunt unius mandræ, sunt unius gregis.

THEOCRITI IN SVVMIPSIVS LIB.

Alius Chius, ego autem Theocritus qui hæc scripsi:
Unus à multis sum Syracusanis,
Filius Praxagoræ, perinclyteq; Philinæ.
Musam autem alienam nullam attraxi.

ARGUMENTVM PRIMI IDYLLII.

Hoc argumentum in Daphnin scribitur, qui per quidem hoc Idyllium mortuus est, per autem sequens tanquã uiuentis meminit: ramen hoc præordinatũ est propter gratiosius & artificiosius aliis magis coordinatum esse. & Pindarus. incipiẽte autẽ opere dicit personã oportet poni splendidã. Est autẽ amœbæũ & actuosius, non subiecta poetica persona. Illæ quidem res dispositæ sunt in Sicilia. Pastor autem quidã introducit ad caprarum disputans, cuius nomen non est cognitum.

ALITER.

In hoc Idyllio disputant adinuicem Thyrsis pastor & caprarius, uel Menalcas, uel Comatas. ignoratur autem caprarij nomen.

DVBITATIO.

Quomodo bucolica inscripta sunt nõ existẽtibus vniuersis bucolicis: sed & pastoralibus & caprarijs?

SOL. Ex meliore parte hæc quadrupedũ inscripserunt.

DVB. Quomodo non inscribuntur hæc poëmata dialogi? Disputat. n. in aliquibus psonæ: sicut & illa Luciani.

SOLV. Non uoluit poëta ponere diuersas & uarias inscriptiones, sed unam congruentẽ omnibus poëmatibus ipsius. Species enim sermonis est & narratiua & actiua & mixta: & propter hoc subscripta sunt Idyllia.

DVB. Quomodo nõ subscriptum est in Idyllio hoc caprarij nomen, sed pastoris? **SOL.** Propter futurum esse induci pastorem melius calamo loquentem.

DE INSCRIPTIONE PRÆSENTIS IDYLLII.

Theocriti Thyrsis uel Cantus, hoc est uolens Thyrsin subscribat uel Cantum. Thyrsis quidem enim est pastor modulans, Cantus autem modulatio cantata.

THEOCRITI
BV COLICA.

THYRSIS, VEL CANTVS.

IDYLLIVM PRIMVM.

THYRSIS.

VLC^{EM} quendam susurrum & pi
nus capraria illa

Quæ apud fontes canit, dulce aut & tu
Fistulacanis, post Pana secundum pre
mium auferes.

Si ille accipiet cornutum hircum, ca
pram tu accipies.

Si autem capram accipiat ille donum, in te defluet
Capella: capellæ autem bona caro donec mulseris.

Cap. Dulcior o pastor tuus cantus q̄ quæ resonans
Illa à petra distillat superne aqua.

Si musæ agniculam donum ducent,
Agnam tu pinguem accipies donum: si autem placeat
Illis agnum accipere, tu autem ouem posterius ages.

Thyr. Vis per nymphas, uis Caprariæ hic sedens
Ad decliuem hunc collem, ubi myricæ,
Canere: has autem capras ego interea pascam.

Cap. Non fas o pastor meridie, non fas nobis
Tibi canere: Pana timuimus: certe enim à uenatione
Quando defatigatus quiescit, est amarus.

THEOCRITI

Et ei semper acuta bilis in nare sedet.
 sed tu enim iam Thyrsis Daphnidis dolores cane.
 Et bucolicæ ad summum uenisti musæ.
 Age sub ulmum sedeamus sub hac statua Priapiq;
 Et harum nympharum è regione, ubi sedes
 Illa pastoralis & quercus, si autem cantabis,
 Sicut aliquando ex Libya in Chromn cantasti certans;
 Capramq; tibi dabo gemellosenixam ad ter mulgere:
 Quæ duos habens hedos ad mulgebatur in duas mulctras.
 Et profundum poculum unctum dulci cera,
 Ansatum, nuper factum, adhuc sculptura olens.
 Huius circum quidem labra uoluitur supernè hedera,
 Hedera Helichryso ornata: sed iuxta ipsam
 Fructu capreolus uoluitur lætatus croceo.
 Intus autem mulier quædam deorum opus fabricata est,
 Ornata indumentoq; & uitta: iuxta autem ipsam uiri
 Pulchre comati uicissim aliunde alius
 Certant uerbis: hæc non mentem tungunt ipsius.
 Aliquando quidem illum ad respicit uirum ridens,
 Aliqñ aut rursus ad huc projicit mentè: illi aut præ amore
 Diu genas tumefacti inaniter laborant.
 His autem cum piscatorq; senex petraq; fabricata est
 Aspera, in qua festinans magnum rete ad iactum trahit
 Senex, laboranti fortiter uiro similis.
 Diceres quidem membrorum ipsum quantum robur piscari,
 Sic ipsi tument in ceruice undiq; uenæ
 Et cano licet existenti, robur autem dignum iuuentute.
 Paululum autem quantum longe à mari laborante sene
 Rubris uuis bene grauata est uinea,
 Quam paruus quidem puer in sepibus seruat

Sed est circū aut ipsū duę uulpes. hęc qđ ē orđies uine arū
 Vadit lædens comestibilem: illa autem in peram
 Omnem dolum præparans puerum non prius remissurā
 Dicit qđ incænatum in ficis sedere fecerit.

At hic culnis pulchram texti fiscellam
 Iunco adaptans: cura est autem ei neq; aliquid peræ,
 Neq; plantarum tantum quantum circa texturā gaudet.
 Undiq; autem circū poculum circūdat humidus Acāthus:
 Terribile quoddam miraculum mōstrū te animū terrere.
 Hoc quidem ego Porthmeo Calydonio capramq; dedi
 Premium, & cāseum magnum tibi laetis
 Neq; adhuc aliquō ad labrum meū tetigit, sed adhuc iacet
 Immaculatum. hoc & tibi ualde alacris placebo,

Si mihi tu amice optatam laudem cantabis.
 Neq; tibi inuideo unquā o bone: islum enim cantum
 Non aliquomodo ad inferos obliuionē inducētes seruabis.

Thyr. Incipite bucolicum musæ dilectæ, incipite cantum.
 Thyrsis hic ex Aetno, & Thyrsidis hæc uox.
 Vbi tūc utiq; eratis qñ Daphnis liq̄scebat: ubi tūc nymphæ
 An iuxta Penei pulchra Tempet an iuxta Pindit
 Non enim fluij magnum fluxum habitabatis Anapi,
 Neq; Aetnæ speculam, neq; Acidis sacram aquam.

Incipite bucolicum musæ dilectæ, incipite cantum.
 Illum quidem Thoës, illum lupi ulularunt,
 Illum & ex sylua leo refleuit mortuum.

Incipite bucolicum musæ dilectæ, incipite cantum.
 Multæ ei apud pedes boues, multi autemq; tauri,
 Multæ autem rursus iuuentæ & uitulæ luxerunt.

Incipite bucolicum musæ dilectæ, incipite cantum.
 Venit Mercurius primus à monte, dixit autem, Daphn

Quis te consumit, quem o bone tantum amasti?

Incipite bucolicum musæ dilectæ, incipite cantum.

Venerum bubulci, pastores, caprarij uenerunt.

Oës interrogabāt quod passus fuerit malū. uenit Priapus

Et dixit. Daphni miser quid tu liquefcis? puella autem

Omnem per fontem, omnia nemora pedibus fertur,

Incipite bucolicum musæ dilectæ, incipite cantum.

Quærens. difficilis in amore quidā ualde & impotēs es.

Bubulcus quidē dicebaris, nūc at caprario uiro similis es.

Caprarius quando inspicit capras quomodo in scē dumur,

Liquefcit oculos q̄ non hircus ipse factus est.

Incipite bucolicum musæ dilectæ, incipite cantum.

Et tu autem quando inspicis uir gines qualiter ridens,

Liquefcis oculos q̄ non cum ipsis tripudias.

His autem nihil unquam dixit bubulcus: sed ipsius

Perfecit amarum amorem, & in finem festinauit fati.

Incipite bucolicum musæ dilectæ, incipite cantum.

Verit quidem dulcis & Venus ridens.

Clam quidem ridens, grauem autem animum tolerans;

Et dixit, tu amorem gloriabaris Daphni ligaturum.

An non ipse amore ab difficili uinctus es?

Incipite bucolicum musæ dilectæ, incipite cantum.

Hanc autem & Daphnis ad respondit. Venus grauis,

Venus odibilis, Venus mortalibus inimica,

Iam enim dicit omnia sol nobis: abiit

Daphnis, & in inferno malum erit dolor amoris.

Incipite bucolicum musæ dilectæ incipite cantum.

Vbi dicitur Venerem bubulcus uade ad Idam,

Vade ad Anchisen: illic quercus, hic cyperus.

Hic pulchrum resonant in aluearibus apes.

Incipite bucolicum musæ dilectæ, incipite cantum.

Pulcher & Adonis, quoniam & oues pascit,
Et lepores iaculatur, & feras omnes insectatur.

Incipite bucolicum musæ dilectæ, incipite cantum.

Rursum ut stes Diomedem prope iens.

Et dic bubulcum uinco Daphnim: sed pugna mihi.

Incipite bucolicum musæ dilectæ, incipite cantum.

O lupi, o thoës, o supra montes latentes ur si,

Valete, bubulcus uobis ego Daphnis nõ amplius per syluã,

Non amplius per lucos, non nemora: Vale Arethura,

Et fluuij qui funditis pulchram iuxta Thymbridẽ aquam.

Incipite bucolicum musæ dilectæ, incipite cantum.

Daphnis ego hic ille boues hic pascens,

Daphnis tauros & iuuenas hic aquans.

Incipite bucolicum musæ dilectæ, incipite cantum.

O Pan Pan, siue es iuxta montes longos Lycaei,

Siue tu circuis magnum Mænalum, ueni in insulam

Siculam, Helicæ autem linque cacumen, altuq; sepulchrũ

Illud Lycæomidæ, quod & beatis terribile.

Desinite bucolicum musæ, ite desinite cantum.

Veni o rex, & hanc fer bene compactam mel spirantem

Ex cera fistulam pulchram circa labrum reuolutam.

Certe enim ego ab amore in infernum trahor iam.

Desinite bucolicum musæ ite desinite cantum.

Nunc uiolas quidem ferte rubi, ferte autem spinæ.

Pulchra autem narcissus in iuni peris generet.

Omnia autem mutata fiant, & pinus pira ferat,

Daphnis quoniam moritur, & canes ceruus trahat;

Et ex montibus bubones hirundinibus garriant.

Desinite Bucolicum musæ ite desinite cantum.

THEOCRITI DI

Et hic quidem tot dicens requeiuit, hunc autem Venus
 Voluit resuscitare: sed quidem lina omnia defecerunt
 Ex Parcis, & Daphnis iuit fluxum: alluit uortex
 Musis dilectum, uirum non nymphis inimicum.

Desinite bucolicum musæ, ite desinite cantum.

Et tu da capram & poculum, ut mulgens
 Libem musis. o gaudete sæpe musæ
 Gaudete: ego autem uobis & in posterum dulcius canam.

Cap. Plenum tibi melle pulchrum os fiat,
 Plenum autem fouis, & ab Aegilo caricam comedas
 Dulcem: cicada quoniam tu melius canis.
 Ecce autem tibi poculum, uide amice quomodo bene olet.
 Horarum lotum fuisse ipsum in fontibus putabis.
 Huc ueni Cisiætha, tu autem mulge ipsam: capellæ autem
 Non saltate, ne hircus uobis insurgat.

FINIS PRIMI IDYLLII.

ARGUMENTVM SECVNDI IDYLLII.

S Vbiacet in hoc Idyllio Simætha mulier uenefica,
 Delphidem quendam Myndij amans, quem pue-
 riliter laborantem in palestra philtis & pharmacis
 per quandam seruam Thestylidem incantans, in seipsam
 conatur traducere: inuocans Lunam & Hecaten, tanquã
 in amore conferentes, nocturnas existentes deas. Hanc
 autem Thestylidem Theocritus insolenter ex his Sq-
 phronis transtulit.

IDYLLIUM SECVNDVM

VENEFICA.

BI mihi lauri agē Theſtlyi? ubi autem
 philtraz
 Coronato poculū phœnicea ouis lana,
 Vt meum grauantem amicum deuouēā
 uirum:

Qui mihi duodecimū ex quo miſer nunquam uenit;
 Neq; cognouit utrum mortui ſumus, an uiui ſumus:
 Neq; ianuā pulſauit iniuſtus: ceterē i pſi aliō
 Iuit tenens hicq; amor ueloces mentes illaq; Venus.
 Ibo ad Timageti paleſtram
 Cras, ut ipſum uideam & accuſem qualia mihi facit.
 Nunc autem ipſum ex ueneficijs excantabo. ſed Luna
 Splende bene, te enim acanā ſilenter dea,
 Terreſtremq; Hecaten quā & catuli tremunt,
 Veniētē mortuorū ſupraq; ſepulchra & nigrū ſanguinē.
 Gaude Hecate erinnys, & ad ſinem nos ſequere,
 Pharmaca hęc faciens peiora, neq; quicq; Circes,
 Neq; quicq; Medeg, neq; flauē Perimedē.

Motucilla trahē tu illum meum ad domum uirum.
 Farinæ primum igne liqueſum. ſed diſperge
 Theſtlyi miſera, ubi mentes euolaſti?
 Nunquid ſceleſta & tibi ridiculum facta ſum?
 Sparge ſimul & dic hęc, Delphidos oſſa ſpargo.

Motucilla trahē tu illum meam ad domum uirum.
 Delphis me dolore affecti, ego autem in Delphidē laurū
 Comburo: & ſicut ipſa ſtrepit ualde igne incenſa,

Et è repente incensa est, & neq; cinerem uideamus ipsius.
Sic & Delphis in flamma carnem dissoluat.

Mota cilla trabe tu illum meam ad domum uirum.
Sicut hanc ceram ego cum fortuna liquefacio.
Sic liquefiat ab amore ille myndius statim Delphis,
Et sicut uoluitur hic trochus æneus ex Venere,
Sic ille uoluatur ad nostras ianuas.

Mota cilla trabe tu illum meam ad domum uirum.
Nunc igne comburã fursura, tu autë Diana & in inferno
Moueres adamantã, & si quid firmum aliud.
Thesili canes nobis per ciuitatem latrant.
Dea in triuijs æneum uelociter sonat.

Mota cilla trabe tu illum meam ad domum uirum.
Ecce autem silet quidem pontus, sileat autem uenti.
Hec autem mea non silet pectora intra tristitia;
Sed in illo tota comburor, qui me miseram
Pro muliere posuit malam & uitiatam esse.

Mota cilla trabe tu illum meam ad domum uirum.
Ad ter delibo, & ter hec uenerabilis uociferor,
Siue fœmina illum acclinata est, siue & vir,
Tantum habeat obliuionis, quantũ aliquãdo Thesea dicũt
In Dia oblitum esse benecomatę Ariadnę.

Mota cilla trabe tu illum meam ad domum uirum.
Equos furians planta est apud Arcades: hanc aut in omnes
Et pulli furiant in montibus & ueloces equæ.
Sic & Delphin uideam, & in hanc domum penetrare,
Furienti similem pinguem extra palestram.

Mota cilla trabe tu illum meam ad domum uirum.
Hanc à ueste simbriam consumpsit Delphis,
Quam ego nunc uellens acerbo in igne depono.

Heu heu amor tristis quòd mei nigrū ex corpore sāguinē
Inherens, sicut palustris quēdam omnem hirudo ebibisti.

Moti cilla trahē tu illum meam ad domum uirum.

Lacertam tibi terens potum malum cras feram.

Thestylī nunc capiēns tu uenena hęc illine

Illius limen supra, ex item & nunc

Ex animo ligata sum. hic autem mei rationem nullā facit.

Et dic susurrans. hęc delphidis ossa spargo.

Moti cilla trahē tu illum meam ad domum uirum.

Nunc iam sola existens vnde amorem lugēbo?

Ex quo incipiam? quis mihi malum duxit hoc?

Venit Eubuli cū sinistra ferens nobis Anaxo

Nemus in Dianę. cum hac multę quidem alię

Ferę ibant cū pompa circum: in autem læna.

Dic mei amorem unde uenit ueneranda Luna.

Et me Theucharila thraciēsis nutrix illa beata

Prope portam habitans deprecata est, & rogauit

Hanc pompam uidere. ego aut ipsam ualdē misera

Sequebar byssi pulchram trahens uestem,

Et circum contrahens uestem Clearistę.

Dic mei amorem unde uenit ueneranda Luna.

Iam autem existens media in uia ubi illę lycōnis

Vidi Delphin simulq; & Eudamippum euntes.

His autem erat flauior quidem helichryso barbas;

Pectora autem splendentia multo plus q̄ illud Lunę.

Tanq̄ à gymnasio pulchrum laborem nuper linquētibus.

Dic mei amorem unde uenit ueneranda Luna.

Et ut uidi ut insaniui ut me circum arimus læsus est

Miserā. pulchritudo aut̄ tabescebat: & neq; aliqd̄ pōpę

Illius considerauī: neq; ut iterum domum abirem.

Cognoui. sed me quidam igneus morbus consumpsit.
Iacebam autem in lecto decem dies & decem noctes.

Dic mei amorem unde uenit ueneranda Luna.
Et mei color quidem similis fiebat sæpe Thapso.
Fluebāt autem ex capite omnes capilli: ipsa autem reliqua
Ossa item erant & pellis: & in quam non penetrari?
Vel qualem reliqui uetulæ domum quæ incantaret?
Sed erat nihil leue: tempus autem perficiebatur fugiens.

Dic mei amorem unde uenit ueneranda Luna.
Et sic famulæ uerum sermonem dixi.
Eia age Thestyli, mihi difficilis morbi iueni aliquā reme.
Omnem habet me miseram ille myndius. sed iens (diū.
Observato ad Timageti palestram.
Illuc enim uadit, illic autem ei dulce sedere.

Dic mei amorem unde uenit ueneranda Luna.
Et postq̄ & ipsum existentem didiceris solū, silenter annue:
Et dic q̄ Simætha te uocat: & subduc huc.
Sic dixi. hæc autem abiuit, & duxit formosum corpore
In meas domos Delphin: ego autē ipsum postq̄ cognoui,
Nuper portæ limen ambulans pede leui.

Dic mei amorem unde uenit ueneranda Luna.
Omnis quidem frigui miue plus: ex autem fronte
Sudor mea stillabat similiter udis roribus:
Neq̄ quid loqui poteram, neq̄ quantum in somno
Vagiunt clamantes dilectam ad matrem filij.
Sed congelata sū chrystallo pulchrū corpus undiq̄ æq̄liter

Dic mei amorem unde uenit ueneranda Luna.
Et me intuitus amore carens in terram oculos figens
Sedit in lecto, & sedens dixit sermonem.
Certe me Simætha tantum præuenisti, quantum ego

Prius quondam gratioſum currens præoccupauit Philinū,
In tuam uocans hanc domum ubi me præſentem eſſe.

Dic mei amorem unde uenit ueneranda Luna.

Veni enim & ego ita dulcem ueni amore,
Vel tertius uel quartus exiſtens amicus ſtatim nocte:

Poma quidem in ſimbibus Dionyſij ſeruans,

Capiti autem habens populum Herculis ſacrum ramum,
Vndique purpureis circum uittis uolutam.

Dic mei amorem unde uenit ueneranda Luna.

Et me ſiquidem ſuſciperetis, hæc eſſent dilectæ: etenim leuis
Et pulcher omnibus cum iuuenibus nominor.

Requieſceremque, ſi ſolum pulchrum os tui oſcularer.

Si autem aliò me expellitis, & ianua detineatur ueſte,

Omnino & bipennes & lampades uenirent ad uos.

Dic mei amorem unde uenit ueneranda Luna.

Nunc autem gratiam quidem dixi Veneri primū debere:

Et poſt Venerem, tu me ſecunda ex igne eripuisti.

O mulier, inuocans tuam ad hanc domum

Sic ſemiſtum: amor autem igitur & formoſo

Sæpe Vulcano ſplendorem inflammatioſem incendit.

Dic mei amorem unde uenit ueneranda Luna.

Cum autem malis furijs & uirginem ex thalamo,

Et nympham exteruit adhuc cubilia calida linquentem

Viri: ſic hic quidem dixit, ego autem eius cito perſuaſa

Manum tangens molles inclinaui ad lectos,

Et cito corpus in corpus manſuefactum eſt: & uultus

Calidiores erant quàm antea, & ſuſurrabamus ſuauiſter:

Et (ut non longe dilectæ nager Luna)

Facta ſunt maxima, & in deſyderium uenimus ambo.

Et neque quid ille me accuſauit uſque cras.

Neq; ego rursus illum. Sed uenit mihi illaq; Philistæ
 Mater illius meæ tibi cinæ: illaq; Melixoms
 Hodie, quando ad cælum uertebant equi
 Auroram roseorum brachiorum ab oceano ferentes;
 Et dixit mihi aliaq; multa: & p. delphis amat.
 Et siue ipsum rursus mulieris tenet desiderii, siue & uiri,
 Non dixit uere scire at tantum semper amoris
 Puro infundebatur & in finem, iuit fugiens.
 Et dixit eius coronis domos illas ornare.
 Hæc mihi hospes fabulata est. est autem uera.
 Certe enim mihi & ter & quater aliquando ueniebat:
 Et apud me ponebat doricum sæpe lectum.
 Nunc autem duodecimus dies ex quo ipsum nunq̄ uidi.
 Certe non aliud quid iocūdū habet: nostrū aut̄ oblitus est.
 Nunc quidem philtris ueneficabo. si autem adhuc & me
 Dolore affecerit, inferni portam per parcas uerberabit.
 Talia ei in cista mala pharmaca dico seruare
 Assyrio domina ab hospite discens.
 Sed tu quidem gaudens ad oceanum uerte equos
 Veneranda: ego autem feram meū dolorem, sicut sustinui.
 Vale Luna pulchricorporis. ualete autem alia
 Astra silentis in curru noctis comites.

FINIS SECUNDI IDYLLII.

ARGVMENTVM TERTII IDYLLII.

IN hoc Idyllio introducitur quidam Caprarius nomine Battus amans Amaryllidis, cui fert poma & coronas. Narrat autem Corydoni suum ipsius amorem. Hæ quidem igitur res fuerunt circa Crotona Italix: vnde & Amaryllida admonet. Hæc autem species huius Idyllij fuit lasciuia. Dicit igitur. lasciuie uado ad Amaryllida, taturus persuadere per cantus & sermones & dona: dimitens capras mei pascere in monte. **ALITER.**

Inscribitur Idylliū hoc, Amaryllis, uel Caprarius, uel Lasciuus. Lasciuit autem Amaryllidi nomine nō declarato. Assimilauit autem aliquis lasciuietem Battū esse. Hunc enim Caprarium existentem per alterum facit disputantem Corydoni, & amorē quē habebat ad Amaryllida, ostendentem. Fuerunt autē hæ res in Italia iuxta Crotona Siciliæ, vnde Amaryllida esse supponit. Poetæ autem persona non sit, vt Munatus dicit, ex eo q̄ lasciuens dicit, nunquid simus appareo. Decipitur autem & circa tempora. Fert autē hic lasciuēs dona. i. poma, & coronas Amaryllidi, gratia admitti. hæc autē neq; sermone ipsum dignū putat: ppter qđ tristitia vitā dissoluere p̄dictus ē. Hæc aut species lasciuia Tityrum alij dominū, alij satyrū esse dicunt, alij vero secūdū simū lasciuire disputat Theocritū, simichidē vocātes. Historia ē apud Apolloniū.

IDYLLIVM TERTIVM.

CAPRARIVS, VEL AMARYLLIS,
VEL LASCIVVS. DORICA.

BATTVS caprarius

Ado ad Amaryllida. Hæc aut mibi capræ
Pascuntur in mote; & Tityrus ipsas agit.
Tityre nob̄ pulchre dilecte pascere capras
Et ad fontē age Tityre, & magnos testiculos habentem

Illum libycum album observa, ne te cornu feriat.

O gratiosa Amarylli, quid me non adhuc hoc in antrum
 Inclinans vocas amatorculum? nunquid me odisti?
 An tibi simus videor prope esse
 Nympha, & mentosus? transgulari me facies.
 Ecce autem tibi decem poma feroci illinc decerpisti
 Quo me iussisti decerpere tu, & cras altera tibi feram.
 Vide quidem animum cruciantem meum dolorē: vtinā fierē
 Resonans apis, & in tuum antrum uenirem;
 Hederam transiens & pterin qua tu ornaris.
 Nunc cognoui amorem. grauis Deus, certē legē
 Mammam lactabat, nemoreq; ipsum nutriebat mater:
 Qui me comburens, & in os vsq; lædit.
 O pulchre inspicies totaliter petra, o super alium nigrū habēs
 Nympha amplectere me caprarium, ut te osculer.
 Est & in uanis osculis suavis iocunditas.
 Coronam euellere me statim minutu facies.
 Hanc tibi ego Amarylli dilecta hedera seruo,
 Implicans baccis rosæ & redolentibus apij.
 Hei mihi ego quid patior? qd difficulter saluus nō audis?
 Pellicia exutus in vndas illas saltabo,
 Vbi thynnos speculatur Olpis piscator.
 Et si me interficiam: hoc quidem tuum suaue fiet.
 Cognoui prius quando me recordante si amas me.
 Neq; telephilum pistum strepuit.
 Sed frustra molli in brachio tube factum est.
 Dixit & anus uera cribrouaticianans
 Illa prius herbas colligens sequens q̄ ego quidem
 Tibi totus incumbos: tu autem mei rationem nullam facis.
 Certe quidem tibi albam gemellos parietem caprā seruos
 Quam me & Hamerminoms Erithacis nigricoloris

Postulat. & dabo ei: quoniam tu mihi delitiaris.
 Saltat oculus mei dexter. nunqui d uidebo
 Ipsam? cantabo ad pinum hic inclinatus.
 Et me forte uidebit, quoniam non adamantina est.
 Hippomenes quādo iam uirginem uoluit ducere uxorem,
 Poma in mambus capiens cursum perfecit. Atalanta autē
 Vitidit, ualde furiosa ē, ualde ī profundū saltauit amorē.
 Gregem & uates ab Othryo duxit Melampus
 In Pylum. illa autem Biantis in ulnis inclinata est
 Mater gratiosa ualde prudentis Alphefibœæ.
 Illam autem pulchram Venerem in montibus oues pascens,
 Non sic Adonis in plurimum duxit rabieit
 Quare neq; mortuum ipsum sine mamma posuit.
 Beatus quidē mihi īmutabilē somnū dormiens
 Endymion: beatum uoco autem dilectā mulier Iasiona;
 Qui tot consecutus est, quot non didicistis indigni.
 Doleo caput. tibi autē non est curæ. non amplius cano.
 Iacebo autem cadens, & lupi hic me edent:
 Tanquā mel tibi dulce hoc in gutture fiet.

FINIS TERTII IDYLLII.

ARGVMENTVM QVARTI IDYLLII

IN hoc Idyllio introducuntur disputantes Battus ca-
 priarius; & Corydon bubulcus pascens boues Aego-
 nis: qui persuasus a Milone in olympiam iuit cerra-
 turus: etenim fortis erat. Battus autem uidens boues exi-
 stentes tenues, dolet: & dicit q̄ malū bubulcum adeptæ
 sunt: & periclitantur corrumpi. Res autē ordinatæ sunt
 in Crotonæ ciuitate Italiæ. Antiquior autē Milo Theo-
 crito: quoniam Milo septima uincebat. hic autē Theoc-
 ritus in centesima olympiade uiguit.

ALITER.

HOc bucolicū est, Batti capratij, Corydonis autē bubulci: qui adinuicē disputat responsiue. Admonet autē Theocritus Corydona boues pacētē bubulci cuiusdā Aegonis: quē dicit in olympiā a Milone luctatore ductū esse fortē existētē, vt certaret. Hūc autē Battū hęc audiētē dicere q̄ malū boues adeptæ sunt bubulcum, & sunt tenues. Hæ autē res dispositæ sunt in Crotonæ Sicilia. Nō omnino autē Theocritus in eiusdē tēporibus natus est Miloni: quoniā meminit ipsius: sed adhuc iunior multo. siquidem Milo septima vincit. hic autē Theocritus quē admodū scimus in centesima olympiade vigit. antiquior igit Milo Theocrito: meminit autē ipsius rerū.

IDYLLIVM QVARTVM

BVCOLICI CANTORES BATTVS ET CORYDON.

- Ba. *Te mihi o Corydon, cuius hæ boues? an Philondi?*
- Co. *Non, sed Aegonis: pascere autem mihi ipsas dedit.*
- Ba. *Certe ubi ipsas clam uespe oēs mulges?*
- Co. *Sed senex dimittit uitulos, & me obseruat.*
- Ba. *Ipse autem in quam non apparens bubulcus iuit regionem?*
- Co. *Non audiisti? ducens ipsum in Alpheum iuit Milo.*
- Ba. *Et quando ille oleum in oculis uidit?*
- Co. *Dicunt Herculi ui & fortitudine contendere.*
- Ba. *Et mihi dixit mater Polydeuce esse meliorem.*
- Co. *Et iuit habens ligonemq; & uiginti hinc oues.*
- Ba. *Persuaderet certe Milo & lupos statim rabiescere.*
- Co. *Hæ bucolæ autem ipsum mugientes hic desyderant.*

- Ba. Misere hęc, bubulcum q̄ malum inuenerunt.
- Co. Certe quidem misere, & non amplius uolunt pascere.
- Ba. Illius quidem iam uitulę ipsa defecerunt
Ossa: non rores pascit quemadmodum acida.
- Co. Nō per terrā. aliquando quidem ipsam in Aesaro pascos:
Et mollis herbę bonum fasciculum do.
Aliquando autem saltat obscurum circa Latymnum.
- Ba. Tenuis quidem & taurus ruber. utinam assequerentur
Lampriadis populares quando sacrificant
Iunoni talem: malus. n. populus.
- Co. Et quidem in Malimum impellitur, inq̄; illas Phyci,
Et in Neethum: ubi bona omnia nascuntur,
Egipyrus, & cnyza, & odorifera melitia.
- Ba. Papę papę, ibunt & hęc boues o miser Aegon
In infernum: quando & tu malam amasti uictoriam,
Et hęc fistula carie albescit, quam quondam fixisti.
- Co. Non illa non nymphas: quoniam ad pisam abiens
Donum mihi ipsam. reliquit. ego autem quidā sum cantor:
Et hęc quidē illos Glaucę pulsādo sono, hęc autē illos Pyrrhi,
Laudo illamq̄; Crotonem: boni ciuitas illa Zacynthus.
Et illum in orientem lacinum, ubi ille pugil
Aegon octoginta solus deuorauit panes.
Illic & taurum à monte duxit prehensens
Vngula, & dedit Amaryllidi. illę autem mulieres
Longe reclamarunt, & hic bubulcus risit.
- Ba. O gratiosa Amarylli solius tui neq̄ mortuę
Obliuiscemur: quantū caprę mihi dilectę: quantū abiuisti.
Heu heu dura fortuna, quę me sortita est.
- Co. Fidere oportet dilectę Batte. forsitan cras erit melius.
Spes in uinis. de sperati autem mortui.

Et Iupiter aliquando quidē est serenus, aliqñ autē pluit

- Ba. Fido, mitte deorsum uitulos, huius enim oliuę
Germen edunt difficiles. heus albę.
- Co. Heus rubra ad collem. non audis?
Ibo per Pana malum finem statim daturus,
Si non discedis istinc, uide, rursus iterum hęc asserpit.
Vtinam esset mihi curuum pedum ut te uerberarem.
- Ba. Vide me o Corydon per Iouem, hęc enim spina
Dudum me sic percussit sub calcaneū: ualde autē profunde
Hęc attractylides sunt: male hęc uitula pereat.
In hanc uerberatus sum oscitans. nunquid age uides?
- Co. Ita ita, unguibus habeoq; ipsam: hęc & ipsa?
- Ba. Quanta est plaga, & quantum uirum domat.
- Co. In montem quando uadis, non exalceatus eas Batte:
In enim monte Rhamniq; & Tribuli germinant.
- Ba. Dic age mihi Corydon, ille uetulus nunquid adhuc coit
Illam nigra supercilia habetē amicam, qua uellicatus est?
- Co. Item o miser, antea quidem ipse ingrediens;
Et ad mandram deprehendebam quando operabatur.
- Ba. Euge o homo amans coitus, tibi genus uel satyricis,
Prope uel panibus malarum tibi arum contendit.

FINIS QVARTI

IDYLLII.

ARGVMENTVM QVINTI IDYLLII:

IN hoc Idyllio introducunt duo, Comatas caprarius Eumaræ sybaritæ capras pascēs, & Lacō pastor Thurij sybaritæ pecora pascēs. Amat at Comatas Alcipē, Lacon aut Eumedē puerū. Prouocantes igitur adinuicem contendūt de bona musca, præmium uictoriæ ponentes: hic quidē Caprarius hircum, ille autē Pastor agnum. Vocant autem iudicem cantuū Morsona: qui post cantus iudicans, Caprario uictoriā dat, qui capiens præmium agnū gaudens & elatus canit musis sacrificans. Est autē hoc idyllium actuosius, propter respōsiuos cantus, persona poetæ nō ostensa. Vocatur autem Caprarium & Pastorale: caprario & pastore disputantibus in Italia.

ALITER.

INscribitur quidem Idyllium hoc Caprariū & Pastorale. Disputant autem adinuicē in Italia Pastor & Caprarius. Actuosius autem est & hoc idylliū, persona poetæ nō ostensa. Est autem caprarij nomen Comatas, qui Eumaræ sybaritæ pascit capras: illius quidē pastoris Lacon, qui Thurij sybaritæ pascit pecora. Habet autē hic quidem Comatas puellam Alcipē nomine: ille autem Lacon amatum Eumedē. Adinuicem autem prouocantes, & de bona musca cōtendentes, præmium uictoriæ ponunt. hic quidem Caprarius hircum, ille autem Pastor agnum. Morsona autem iudicem cantuum faciūt. Perficiētibz autem certamē iudex Morson caprario uictoriā tribuit: hic autē in uictoria superbus factus disputat cum capris, & hirci ad caprarū appetitum conatur reprimere, uictoriale sacrificium nymphis ordinans.

THEOCRITI
IDYLLIVM QVINTVM
VIATORES

COMATAS caprarius, & LACON pastor.

Co.

Apræ meq̄ illum pastorem Sybaritam
Fugite Lacona, mei pellē caprinam heri
furatus est.

La.

Non à fonte heus agnē? nō inspicitis mei
fistulam pauloante furatē Comatam?

Co.

Quā fistulā? tu emm qñ serue sybarita

Possedisti fistulam? quid non adhuc cum Corydone
Sufficit tibi stipulę foramen sibilare habenti?

La.

Hanc mihi dedit Lycon o liber. tibi autem qualem
Lacō furaturus quando uenit pellem, dic Comata?
Neq̄ emm Eumaræ domino erat in dormire.

Co.

Hanc Crocylus mihi dedit uariam quando sacrificauit
Nymphis capram. tu autem o male & tunc liquefiebas
Inuidens: & nunc me tandem nudum posuisti.

La.

Non per ipsum Panu licitoralem non te Lacō
Pellem expoliavit Calēthidis: & ab illa
Petra o homo furiens in Crathin saltem.

Co.

Non quidem neq̄ ipsas palustres o bone nymphas,
(Quæ mihi hilaresq̄; & beneuolę sint,)
Non tui fistulam latens furatus est Comatas.

La.

Si tibi credam Daphnidis dolores capiam.
Sed igitur si uis hędum ponere (est quidem nihil
Sacrum) sed tibi cantabo donec neq̄s.

Co.

Sus ad mneruam contentionem contendit. ecce autē iacet
Hic hędus. sed age, & tu saginatum agnum contende.

- La. Sed quomodo uulpes bene hæc erunt ex æquo nobis?
 Quis seras pro lanis incidit? quis autem præsentem
 Capra primipartus, malam canem uult mulgere?
- Co. Quicumq; uincere illum prope ut tu credis.
 Vespæ resonans cicadædam contra. sed enim nequaq;
 Hædus equalis in pugna. tu, ecce hircus hic, contende.
- La. Non festina: non enim igne combureris. suauius cantabis
 Hic sub oleastro, & nemoribus his, sedens.
 Frigida aqua illic desluit. hic nata est
 Herba, & uirgultum hic, & auiculæ hic canunt.
- Co. Sed non quid festino. ualde autem doleo si tu me audes
 Oculis rectis inspicere, quem aliquando existentem
 Puerum adhuc ego docebam: ecce gratia in quid aduenit.
 Nutrito & fœtus lupi, nutrito canes ut te comedant.
- La. Et quando ego à te aliquid discens bonum, uel audiens,
 Memini o inuide tu & indecens frustra?
- Co. Quando pedicabam te, tu autem dolebas. capellæ autem
 Hæ balabant, & hircus ipsas terebrabat.
- La. Non profundius illa pedicatione gibbose sepultus sis.
 Sed enim ueni huc, ueni & postremo bucolice canes.
- Co. Non ueniam illuc. hic quercus, hic cyperus,
 Hic bene resonant in aluearibus apes:
 Vbi aquæ frigide fontes duo: in arbore autem
 Aues canunt, & umbra nihil similis
 Isti apud te. mutat autem & pinus superne nucleos.
- La. Certe quidem agnorum pellesq; & lanas hic calcabis,
 Si ueneris. somno molliores. istæ autem pelles hircinæ,
 Quæ apud te, olent peius q; tu oles.
 Statuam autem crateram magnam albi lactis
 Nymphis, statuam autem & dulcis aliam olei.

- Co. Si autem & tu uerues teneram filicem hic calcabis,
 Et pulegium florense suberunt autem capellarum
 Pelles his apud te molliores sæpe agnorum.
 Statuam autem octo quidem situlas Pam lactis,
 Octo autem scyphos mellis perfectos fauos habentes.
- La. Istinc mihi contende, & istic bucolice cane.
 Istam tui ipsius calcans habe quercus. sed quis nos
 Quis iudicabit? utinã uerires aliquñ bubulcus huc Lycopas.
- Co. Nihil ego illius indigeo. sed uirum,
 Si uis quercu minima forem uocemus, qui ericas
 Illas istas apud te ligna colligens. est autem Morson.
- La. Vocem? Co. Tu uoca ipm LA. Age o hospes parũ audã
 Huc ueniens. nos enim contendimus quis melior
 Bucolice cantor est. tu autẽ o amice neq me Morson
 In gratia iudicabis, neq igitur tu hunc iuuabis.
- Co. Ita per nymphas ita Morson, neq Comatæ
 Plus gubernes, neq igitur tu huic gratificaberis.
 Hic autem grex Thurij est sybaritæ.
 Eumarq autem capras uides amice sybaritæ?
- La. Nunquid te aliquis interrogabat per Iouem siue sybaritæ
 Siue meũ est pessime hoc armentum: ualde loquax es.
- Co. Optime hic ego quidem uera omnia dico.
 Et nihil glorior, tu autem ualde mordax es.
- La. Eia dic siquid dicis, & hospitem in ciuitatem iterum
 Viuentem dimitte o pæan: certe multiloquus es Comatn.
- Co. Musæ me diligunt multo plus q cantorem
 Daphnin: ego at ipsis capellas duas antea aliquñ sacrificau
- La. Etenim me Apollo diligit magnopere, & bonum ipsi
 Arietem ego pasco: illa autem carnea & iam aduentant.
- Co. Præter duas: reliquas geminos emxas capras mulgeo.

Et me puella aspiciens miser dicit ipse mulges?

La. Pape pape, Lacon calathos manifeste uiginti impleo
Caseo, & impubem in floribus puerum inquinat.

Co. Percutit & pomus caprarium illa Clearistæ
Capras expellentem, & suave sibilando fugit.

La. Et me enim Cratides pastorem facilis obuians
Furiat, formosa autem apud cœuicem quatitur coma.

Co. Sed non comparanda sunt cynosbatus neq; anemone
Ad rosas: quarum flores apud sæpes nati sunt.

La. Neq; enim neq; glâdibus pomamontana. hæc quidē habens
Tenuem a prino testam, hæc autem flaua.

Co. Et ego quidem dabo uirgini statim palumbum
Ex iunipero deprehendens: illic erum insidet.

La. Sed ego in uestem molle uellus quando toto tondero,
Ouem nigram Cratidæ donabo ipse.

Co. Heus ab oleastro & balantes hic pascite
In accliuem hunc collem, ubi myricæ.

La. Non à quercu hic Conare, hæc q; Cynætha
Hic pascetis in orientes sicut Phalarus?

Co. Est autem mihi situla cypressina, est autem cratera
Opus Praxitelis: uirgini autem hæc seruo.

La. Et nobis est canis amans gregis, qui lupos suffocat:
Quem puero do feras omnes impellere.

Co. Locustæ quæ sepem supersaltatis meam,
Ne lædatis has uineas: sunt enim paruæ.

La. Cicadæ uidetis caprarium quomodo irrito.
Sic & uos multum irritate messoros.

Co. Odi densarum caudarum uulpes, quæ has miconis
Semper euntes ad uesperas comedunt.

La. Etenim ego odi cantharos qui Philondæ

- Ficos deuorantes subvento feruntur.
- Co. Nunquid non meministi quā ego te subagitauī? & tu ridēs
Bene aliquando circuibas, & quercus tenebas illas?
- La. Hoc quidem non meminī. quando quidem hic te diuidens
Eumaras purgauit, bene ualde hoc scio.
- Co. Iam quidam Morson irritatur. non sensisti?
Squillas iens antiquas à sepulchro statim euellas.
- La. Et ego quidem uellico Morson quendā, & tu autē uides.
Iens cyclaminum dissipā ipsam in errantem.
- Co. Himera pro aqua fluat lac, & tu autem mixtione
Vino rubeas: cæsia autem fructum ferant.
- La. Fluat & sybaritis mihi mel, & in diluculo
Famula pro aqua urnam fauos tingat.
- Co. Hæ quidem me & cytisumq; & eglum capræ edunt,
Et schinum calcant, & in comaris iacent.
- La. His autem meis ouibus adest quidem melitia
Pasce: multa autem & sicut rosæ hederā floret.
- Co. Non amo Alapem quæ me non osculata est,
Aures deprehendens, quando ei palumbum dedi.
- La. Sed ego Eumedem amo magnopere, etenim quando ipsi
Fistulā præbui, pulchrū quid me plusq; ualde osculatus est.
- Co. Non licitum Lacon ad lusciniā picas contendere;
Neq; upupas cū cignis. tu autem o miser es amās in inimicitias
- Mor. Desinite iubeo pastorem. tibi autem Comata
Donat Morson agnam. & tu autem sacrificans
Musis, Morsoni pulchram carnem statim mitti to.
- Co. Mittam per Pana. fremē omnis hirculorum
Nunc grex: & ego enim ecce magnopere hoc cæchinor
In Laconem pastorem: ualde aliquando iam
Expediuerim agnum, in cælum uobis salto.

Capræ meæ confidite corrigere, cras uos
 Omnes ego lauabo sybaritidem intra fontem.
 Hic leucitas ille coryttile siquam futues
 Caprarum, contundam te ante q̄ litare
 Musis agnum. hic autem rursus iterum? sed fiam,
 Si non te contundam, Melanhius pro Comata.

FINIS QVINTI IDYLLII.

ARGVMENTVM SEXTI IDYLLII.

IN hoc Idyllio Theocritus probemium facit, narrans Arato apparentium poetæ, ut aliqui putant Cyclopis materiam. Introducit autem duos bubulcos Damoetam & Daphnim. Incipit autem cantū Daphnis, narrans quæcunq; Galatea faciebat Polyphemo. secundus autem respondet Damoetas a persona Polyphemi. Hæ autem res in Sicilia.

ALITER.

DAmoetas & Daphnis æstate meridie in vnum pecora compellunt, & responsive circa Cyclopis materiam canunt. Et incipit quidem cantus Daphnis tãq; ad Cyclopē reditiōne faciēs. Damoetas at respōdet ex persona Polyphemi nunc, Hæ res in Sicilia. Disputat autem poeta Arato, cuius & meminit in cerealibus. Aratus autem omnia amicissimus viro illi. & rursus. non amplius custodimus circa vestibula Arate, potest autem hic esse apparentium poeta.

THEOCRITI
IDYLLIVM SEXTVM
BVCOLICI CANTORES DAMOETAS
ET DAPHNIS.

Amœtas & Daphnis bubulcus in vnum
locum

Gregem quondam Arate congregarūt.
erat autem hic quidem ipsorum
Fuluus, ille autem semberbis. in fontem
autem aliquam ambo

Pedentes æstatis medio die talia caneant.

Primus aut̄ incepit Daphnis, quoniã & primus cõtēdebat.

Daph. Percutit tibi Polipheme armentum Galatea
Malis difficile in amore, caprarium virum vocans
Et tu ipsam non aspicias miser miser: sed sedes
Dulciter fistula canens. iterum hæc ecce canem percutit,
Quæ te ouium sequitur custos. hæc autem latrat
In mare aspiciens: ipsam autem bonæ vndæ ostendunt
Quietè bullientes in littus currentem.

Animaduerte ne puellæ in tibias ruat

Ex mari venientis, de autem corpus pulchrum laceret.

Hæc autem & illinc frangitur: sicut à spina

Combusti capilli, pulchra æstas quando siccatur.

Et fugit amantem; & non amantem persequitur.

Et illum à linea mouet lapidem. certe enim amor

Sæpe o Polypheme non bona bona apparuerunt.

Dam. Vidi per Pana armentum quando percutiebat.

Et me non latuit: non meum vnum dulce quo aspiciam

Ad finem. at vates Telemus inimica dicens,

Inimica ferat ad domum, vt filijs seruet.

Sed & ipse ego vellicans iterum, non aspicio:
 Sed aliam quãdam dico mulierem habere. hæc aut̃ audiēs
 Emulatur me, (o Apollo) & liquefit. ex autem mari
 Infans aspiciens ad antraq̃, & ad ouilia.
 Tacite autē latrare ipsam & cani: etenim quando amabã
 Ipsam, ganiebat ad vertebra os habens.
 Hæc autem forte inspiciens facientem me, sæpe mittet
 Nuncium: at ego claudam ianuas: donec iurabit
 Ipsa mihi sternere pulchros lectos: hanc autem supra ibo.
 Etenim neq̃ speciem habeo malam: sicut me dicunt.
 Certè enim antea in pontũ inspexi: (erat aut̃ trãquillitas:)
 Et pulchræ quidem genæ, pulchra autē mihi vna pupilla
 (Sicut à me iudicatum est) demonstrabãtur. dentium autem
 Albiorem splendorem paria monstrabat lapide.
 Vt non fuscinatus essem: ter in meum spui sinum.
 Hæc enim vêtula me cotyttaris edocuit:
 Quæ antea metentibus apud Hippocœontem canebat.
 Tot dicens Daphnim Damœtas osculatus est.
 Et hic quidē huic fistulã: ille aut̃ huic pulchrã tibiã dedit:
 Tibiã canebat Damœtas, fistula autem canebat Daphnis
 bubulcus.
 Saltabant in molli vitulæ statim herba.
 Vincebat quidem neque alius. inuidi autem erant.

FINIS SEXTI IDYLLII.

Poeta
loquit.

ARGVMENTVM SEPTIMI IDYLLII.

IN hoc Idyllio narrat Theocritus q̄ migrans inſulæ Co, quando ad Ptolemęum in Alexandriam abiuit, amicus conſtitutus eſt Phraſidamo & Antigeni filijs Lycopis, a quibus hospitatus eſt: & in cerealibus Cereris vocatus, abiens eum Eucrito & Amynta, obuiauit in uia Leucidæ cydonienſi optimo cantori. Cantunt autem ſimul, & narrant ſuos ipſorum amores. Amabat autem Lycidas puerum Ageanaſta mitylenæi: hic autē Theocritus Myrtonez: vnde & amici facti ſunt. Et Lycidas poſt cantum admirans ipſum donat donum pedum: & ſic diuiſi ſunt.

A L I T E R.

INſcribitur quidem hoc Idyllium Cerealia. Hæ autem res in Co. migrans enim in inſulâ Theocritus quando ad Ptolemęum in Alexandria abiuit, amicus conſtitutus eſt Phraſidamo & Antigeni Lycopis filijs: & vocatus ab ipſis in agrum in cerealibus Cereris abiit cum Eucrito & Amynta. Vnde & narrat quomodo in uia incidit Lycidæ cydonienſi ex Creta, & quomodo adinuicem conuerſantur, & narrant ſuos ipſorum amores. Amabat autem Lycidas puerum Ageanaſta mitylenæum: hic autem Theocritus Myrtam. Accipit autem Theocritus donum pedum a Lycida: & ſic ſeparantur adinuicem.

A L I T E R.

Migrans Theocritus in Co, hospitatus eſt Phraſidamo & Antigeni Lycopis filijs: vocatus autem ab ipſis in cerealibus Cereris abiit cum Eucrito & Amynta, non ut Munatus dicit cum Phraſidamo & Antigenem uocantibus ipſum.

IDYLLIVM SEPTIMVM

CEREALIA, VEL VERNVM ITER.

Rat tempus quando egoq; & Eucritus
in Alenta

Ibanus ex ciuitate, cum & tertius nobis
Amyntas.

Cereri enim faciebat sacrificia Phrafi-
damus,

Et Antigenes, duo filij Lycopis. si quid bonum
Generosorum in desuper à Clytiaq; & ipso
Chalcone bouis in nasum ex pede perfecit fontem,
Bene in firmans petra genu. hæ autem apud ipsam
Alni vlniq; bene umbrosam nemus ostendebant:
Viridibus folijs altæ comatæ.

Et nondum mediam uiam perfecimus, neq; sepulchrum
Nobis Brasiliæ apparebat; & quendam viatorem
Bonum cum musis cydonicum inuenimus virum,
Nomine quidē Lycidā: erat autē caprarius. neq; aliq; ipsū
Ignorasset videns: quoniam æpulo egregie similis erat.
Ex quidem enim pulchram densampilis habebat hircō,
Albam pellem humeris nouo coagulo odoriferam.

Circum autē eius pectora antiquus stringebatur peplus,
Cingulo lato: curuam autem habebat oleastri
Dextra clauam: & mihi tacite dixit.

Simichides quò iam tu meridie pedes trahis?
Quando iam & lacertus in sæpibus dormit,
Neq; sepulchrales corydallides errant.

An ad conuiuium uocatus urgeris? an alicuius ciuium.

THEOCRITI

Torcular in filis: sic tui pedibus euntis
 Omnis lapis uerberans ad calciamenta sonat,
 Huic ego respondi. Lyca dilecte, dicum te omnes
 Esse fistulicinem ualde egregium inq; pastoribus,
 Inq; messoribus: hoc iam ualde animum lætificat
 Nostrum; & secundum meã mentem equaliter contendere
 Spero. hæc uia, hæc cerealis. certe enim socij
 Viri bene indutæ Cereri conuiuium perficiunt,
 Diuitiarum primitias soluentes. ualde enim ipsis mensura
 Dea bono hordeo repleuit aream.

Sed age, iam communis enim uia, cõmunis autem & dies:
 Canamus, forte alter alium inuabit.

Etenim ego musarum dulce os, & si me dicunt
 Omnes cantorem optimum: ego autẽ aliquis nõ credulus.
 Neq; rursus nondum secundum meam mentẽ neq; bonum
 Sicelidem uincerem illum ex Samo; neq; Philetam
 Canens, rana autem ad locustas tanquã aliqua contendo.

Sic dixi, apte, hic autem caprarius suauiter ridens,
 Hanc tibi, dixit, uirgam donabo: quoniam es
 Totus in ueritate formatus ex loue ramus.

Valde mihi & faber ualde odio est, quicumq; inquit
 Aequalẽ montis summitati perficere domũ Oromedontis.
 Et musarum aues quotquot ad Chium cantorem
 Contra garrientes uana laborant.

Sed age, bucolicum cito incipiamus cantum
 Simichida. & ego quidem uide amice, si tibi placet
 Hic: quem antea in monte paruũ cantum elaboraui.

Lyca. Erit Ageanaesti bona nauigatio in Mitylenam;
 Et quando in occidentalibus hædis notus humidus impellit
 Undas; & Orion quando in oceano pedes tenet

Si Lycidam combustum ex Venere
 Liberabit, calidus enim amor ipsius me urit.
 Et alcyones sternent undas & mare:
 Et Notum & Eurum qui profundas algas mouet.
 Alcyones glaucis nereidibus quæq; maxime
 Aniuum dilectæ sum quibusq; ex mari præda.
 Ageanaeti navigationem quærenti in Mitylenam
 Temporanea omnia fiant, & prosperum portum eat.
 Et ego illo in die anethinam, uel roseam,
 Vel & uiolaceam coronam circa caput seruans,
 Vlmeum uinum à cratera exhauriam
 Apud ignem inclinatus, fabam aliquis in igne siccabit:
 Et lectus erit ornatus usq; in ulnam,
 Cnyzæq; ferulaq; multum flexibiliq; apio.
 Et bibemus molliter recordans Ageanaetis
 Iphis poculis: & in secem labrum firmans.
 Tibia canet aut mihi duo pastores, unus quidè Acharneus,
 Vnus autem Lycopitas, hic autem Tityrus prope canet:
 Sicut quando Xeneam amauit Daphnis bubulcus;
 Et sicut montem circuibat; & sicut quercus ipsum lugebât
 Imera quæq; nascuntur apud ripas fluij.
 Quâdo nix sicut aliqua liquefactus est longû sub Aemûs
 Vel Atho, uel Rhodope, uel Caucasum extremum.
 Canet autem sicut quando suscepit caprarium lata arca
 Viuum existentem malis stultitjs domni.
 Sicutq; ipsum simæ ex prato pascebant euntes
 Cedrum in dulcè mollibus floribus apes:
 Quoniam ei dulcè musa in ore fluebat nectur.
 O beatissime Comata tu diu hæc dele etabilia passus es?
 Et tu clausus fuisti in arca: & tu apum

Fauos pastus annum temperaneum perfecisti.
 Utinam in mihi uiuis innumeratus deberes esse:
 Sicut ego pascebam supra montes pulchras capras
 Vocem inaudiens. tu autem sub quercubus, vel sub piceis
 Suauiter modulans reclinatus eras diuine Comatu.
 Et hic quidem tot dicens cessauit. huic autem quidē rursus
 Et ego talia dixi. Lycida amice multa quidem alia
 Nymphæ & me docuerunt supra montes pascentem
 Bonæ: quæ & Iouis in thronum duxit fama.
 Sed illud ex omnibus ualde egregiū quod canere
 Incipiā: sed subaudi, quoniam dilectus fuisti musis.
 Simichidē, quidē amores sternutarunt. certe. n. hic miser
 Tantum amat Myrtam, quantum uer capræ amant.
 Hic Aratus autem ille omnia contentiosissimus uiro illi
 Pueri sub uisceribus habet desiderium. nouit Aristis
 Bonus uir ualde optimus, quem neq; ipse canere
 Phæbus cum cithara apud tripodas inuideret,
 Quod ex puero Aratus sub ossum uritur amore.
 Hunc mihi Pan homoles amabile solum qui sortitus es
 Non uocatum illius dilectas in manus firmes:
 Siue est utiq; Philinus ille mollis, siue quis alius.
 Et siquidem hæc facies o Pan dilecte: non te quid pueri
 Arcadii squillis sub lateraq; & humeros
 Tunc uerberabunt, quando carnes pauce adsum.
 Si autem aliter annues: in quidem corpori omni unguibus
 Morsus scalparis, & in urticis dormias.
 Sis autem Edonorum quidem in montibus hyemi media
 Eurum apud fluum uersus prope Septentrionem.
 In autem æstate ultimos apud æthiopes pascas.
 Petra sub Blemiorum unde non amplius Nilus uisibilis.

Vos autem Hyetidis & Byblidis dulcem linquentes
 Laticem, & habitantes flauæ ædem altam Diones.
 O malis amores rubescentibus similes
 Percutite mihi arcubus suauem Philinum,
 Percutite: quoniam amicum infelix non miseratur mei.
 Et iam quidem abeas egrotus. hæc autem mulieres
 Vtinã vtinã dicant Philine iste tibi pulcher flos defluat.
 Non amplius tibi custodiamus in uestibulis Arate:
 Neq; pedes teramus. matutinus autem alium gallus
 Cantans torpedinibus tristibus det.
 Vnus autem ab hac optime Molon suffocetur palæstra.
 Nobis autem taciturnitasq; curæ sit: uetulaq; adsit:
 Que susurrans non bona longe detineat.
 Tot dixi. hic autem mihi pedum dulciter ridens,
 Sicut antea ex musis munus præbuit esse.
 Et hic quidem declinans in sinistra illam in Pyxa
 Iuit uiam. at egoq; & Eucritus in Phrasidam
 Versi & bonus Amyntichus, inq; profundis
 Dulcis iunci humilectis inclinati fuimus:
 Inq; nuper incisus lætantes pampinis.
 Multę autem nobis de super in capite mouebantur
 Alni ulmıq;: illa autem prope sacra aqua
 Nympharum ex antro defusa resonabat.
 Hæc autem in umbrosis ramis ardentes
 Cicadę canentes habebant laborem. hæc autem rana
 A longe in densis ruborum stridum spinis.
 Canebant corydi & acanthides, gemebat turtur,
 Volabant flauę circum fontes circum apes.
 Omnia odorabant æstatis mala pinguis olebant autūni.
 Pyri quidem apud pedes: apud latera autem mala

THEOCRITI

Abundanter nobis voluebantur, hi autem fusi erant
 Rami prunis degrauentes in terram.
 Quadrifene autem doliorum absolutum est capite vnguentum.
 Nymphæ castalides parnasium uerticem habitantes,
 Nunquid alicubi mortalem Pholi in lapideo anro
 Crateram Herculi senex statuit Chiron?
 Nunquid alicubi illum Pastorem illum in Anapi
 Illum fortem Polyphemum, qui montibus lapides iaciebat.
 Tale nectur per suasu in stabulis pedibus tripudiare?
 Quale iam tunc operculum reuelasti Nymphæ.
 Altare apud Cereris arealis, cuius in æthero
 Rursum ego fixerim magnum ventilabrum. hæc autem riserit,
 Mampulo & cumulos in ambabus habens.

FINIS SEPTIMI IDYLLII.

ARGUMENTVM OCTAVI IDYLLII.

IN hoc Idyllio proœmiū facit Theocritus introducēs
 duos, Menalcā pastore & Daphnī bubulcū, cōtēdē
 tes adinuicē: & deponētes suas ipsorū fistulas p̄miū:
 aduocātes & quēdā caprariū iudicē, q post cātus Daphnī
 di præmia dat: admirās & laudās ip̄m. Vñ Daphnis ple
 nus gaudio factus est: dolore autē alter. Hæ quideꝫ igiꝫ
 res in Sicilia. Idylliū mixtū narratiuū. ALITER.

REs in Sicilia sunt. Hic autē sermo ex poetica per
 sona. Præmium autē posuerunt fistulas. Sunt au
 tem contēdentes adinuicē Daphnis bubulcus &
 Menalcas pastor: capiētes iudicē caprariū. ALITER.

Hæ quē res ī Sicilia sunt. sermo autē ex p̄sona poetę.
 Menalcas & Daphnis in cōtētionē bucolicorū cā
 tuū cōstituti, acceperunt iudicē quēdā, cuius nomē
 tacitū ē: præmiū autē posuerūt pp̄rias fistulas. Adhuc at
 Daphnis bñ valde canēs adductus ē discere ip̄z. Sofithe
 us autē Daphnī factū a quo victū esse Menalcā canēteꝫ
 Pæe & nympharū iudicāte, vxorē duci ipsi Thaliām: Ale
 xāder at dicit ille ætol^o a Daphnide discere Marfiā lyricā.

IDYLLIVM OCTAVVM

BVCOLICI CANTORES DAPH-

NIS ET MENALCAS.

Poeta
loquit.

Aphndigratioſo obuiauere at boues
paſcenti,

Oues paſcens (vt dicunt) in montibus
longis Menalcas.

Ambo hi erant flauicrimbus, ambo
impubes,

Ambo fiſtula canere ſcientes, ambo cantare.

Primus at igitur ad Daphnim aſpiciens dixit Menalcas.

Me. Mugentium cuſtos bouum Daphni: vis mihi cantare?

Di co te victurum eſſe quantum volo ipſe cantans.

Huic autem igitur Daphnis tali reſpondit verbo.

Da. Paſtor innexa uellera habentiu ouium fiſtulicẽ Menalca

Nunq̃ vinces me: neq; ſiquid paſſus fueris tu cantans.

Me. Vis autem igitur inſpicere? vis deponere præmium?

Da. Volo hoc inſpicere, volo deponere præmium.

Me. Sed quid ponemus quod quidem nobis ſufficiens eſſet?

Da. Vitulum ego ponam, tu autem pone æqualẽ matri agnũ.

Me. Non ponam vnquã agnum: quoniam difficiliſq; pater mei
Et mater: has autem oues ad ueſpera numerant.

Da. Sed quid quidem poneſ? quid autem plus habebit vincẽs?

Me. Fiſtulam quam feci bonam ego nouem vocum

Albam cerã habentẽ, æqualẽ deorſum, æqualem ſurſum:

Hanc deponam: has autem patris non deponam.

Da. Certe quidem & ego fiſtulam habeo nouem vocum,

Albam cerã habentẽ, æqualem deorſum, æqualẽ ſurſum.

THEOCRITI

Antea ipsam conglutinaui: adhuc & digitum doleo
Hunc: quoniam calamus scissus incidit.

Sed quis nos iudicabit? quis auditor erit nostrum?

Me. Illum aliquomodo huc Caprarium si vocabimus:
Cui ad hædos canis ille albus latrat.

Poeta loquit. Et hi quidē pueri vocauerūt. ille at caprarius nēit audire.
Et hi qdē pueri cātabāt. ille at caprarius uolebat iudicār.

Primus autē igitur cecinit sortitus alte Menalcas.

Postea autem responsuum suscepit Daphnis cantum
Bucolicum. sic autem Menalcas incepit primus.

Me. Valles & flumina diuinum genus si quem Menalcas
Alicubi unquam fistulicem amabilem cecinit cantum:
Pascat ex animo agnas. si autem unquam uenerit
Daphnis habens buculas: nihil minus habeat.

Da. Fontes & herbæ dulcis planta siquidem simile
Cantu contendit Daphnis luscinijs
Hoc armentum bouum pingue facite. & siquid Menalcas
Huc duxerit: gaudens abunde omnia pascat.

Me. Penitus uer, penitus autem pascua, penitus autē lacte
Hubera implent, & noua nutriuntur.
Siq; pulchra puella aduenit, si autem abit:
Et pastor aridus hic, & herbæ.

Da. Tunc ouis, tunc capræ geminos enixæ, tunc apes
Aluearia implent, & quercus altiores.
Siq; pulcher Milon venit pedibus, si autem abeat:
Et boues pascens & boues sicciore.

Me. O hirce albarum caprarum uir ubi profunditas syluæ
Multa, o simi agite in aquam hædi.
In illo enim ille, vade o incorniger, & dic Miloni
Quod Proteus phocæ & deus existens pascēbat.

- Da.** Non mihi terram pelopis, non mihi aurea talenta
 Sit habere, neq̄ ante currere ventos.
 Sed sub petra hac cantabo cum ulmus habens te
 Simul pascentes oves inspicias siculum in mare.
- Me.** Arboribus quidem hyems terribile malū, aquis aut̄ siccitas,
 Auibus autem laqueus, agrestibus autem linus:
 Viro autem uirginis teneræ desyderium o pater o iupiter:
 Non solus amavi, & tu mulierum amator.
- Poeta loquit̄. Hęc quidem igitur per responsiua hi pueri cantauerunt.
 Vltimum autem cantum sic reincepit Menalcas.
- Me.** Parce hædis parce lupe gemtriciabus mei:
 Non me iniuria afficet, & paruus existens multas sequor.
 O lampure canis sic profundus somnus habet te?
 Non oportet dormire profunde cum puero pascentem.
 Hæ autem oves neq̄ vos pigrescite tenera saturari
 Herbat: nō aliquid laborabitis, quādo rursus hæc nascitur.
 Heus pascite pascite ista autē hubera implete omnes:
 Vt hoc quidem agnæ habeāt: illud aut̄ in calathos deponā.
 Secundus rursus Daphnis stridule incepit canere.
- Da.** Et me ex antro densa super cilia habens puella heri uidens
 Buculas impellentem pulchrum pulchrum esse dicebat.
 Non quidem neq̄ verbum respondi amarum ipsi.
 Sed deorsum aspiciens nostram uiam ibam:
 Dulcis vox vitulæ, dulcis spiritus,
 Dulciter autem & vitulus clamat, dulciter autem & bos.
 Dulce autem æstatis apud aquam fluentē subdiuodormire.
 Quer cui glandes ornamentum. malulo mala.
 Boui autem vitulus. bubulco boues ipsæ.
 Sic hi pueri cantauerunt. ille autem caprarius sic dicebat.
 Dulce quid os tibi & desyderabilis o Daphni vox.

Melius modulantem te audire, q̄ mel lingere.
 Accipe has fistulas: viasti enim cantans.
 Si autem aliquid vis me & ipsum simul pascetem docere,
 Illam sine cornibus dabo præcia docendi tibi capram:
 Quæ super capite semper mulctram implet.
 Sic quidem hic puer gauisus est, & saltauit, & plausit
 Vincens: sicut in matrem hinnulus saltat.
 Sic autem combustus est, & supra versus est mētē dolor
 Ille alter: sicut & nymp̄ha nupta dolet.
 Et ex hoc Daphnis apud pastores primus factus est:
 Et nymp̄ham iuuenis existens adhuc Naida vxorē duxit.

FINIS OCTAVI IDYLLII.

ARGVMENTVM NONI IDYLLII.

IN hoc Idyllio inducitur quidam Pastor precans & concitans Daphnim & Menalcam cantare: cui obediētes cantauerunt. Ipse autem admirans & laudās viros, donat ipsis dona. Hæ quidē res in Sicilia. Hoc autem Idyllium narratiuum, dorica lingua.

ALITER.

HÆ quidē res in Sicilia ordinatæ sunt. Euo cantur autez a compastore Daphnis & Menalcas, ut adinuicem cantent. nihil habet ad Menalcam hunc existentem sicelicū super Menalca chalcidēsi: quez dicit Hermesianax amare cyrenæam æuippem: & propter nō assequi ipsaz, suspensum esse. Hoc autem deinceps sic cāta Daphni, coincipiat autem vel sequatur Menalcas. hoc autē canta, hoc est bucolicā vocē dic. sciēdū q̄ vel eūdē quē prædixit Menalcā iterū dicit, tūc enī forsitan pascebat oues, nunc autē boues: uel alterū Menalcā bubulcū.

IDYLLIVM NONVM.

PASTOR. VEL BVBVLCI DAPH

NIS ET MENALCAS.

Pa.

Anta Daphni, tu autem cantum incipe
primus.

Cantum incipe primus: insequatur autē
Menalcas:

Vitulos bobus summittentes; sub sterili-
bus autem Tauros.

Et hi quidem simul pascant, & in folijs errent.

Nihil inhoneste ridentes. mi autem tu canta

Ante: aliunde autem respondeat Menalcas.

Da.

Dulciter quidem clamat vitulus, dulciter autem & bos;

Dulciter autem & fistula, & Bubulcus; dulcē autē & ego.

Est autē mihi apud aquā frigidā lectus, in autē stratæ sunt

Albis ex buculis pulchræ pelles, quas mihi omnes

Aphricus arbutū comedentes a specula quassit.

Aestate autem ardente ego tantum curo,

Quantū amant patris verba & matris audire.

Pa.

Sic Daphnis cantavit mihi, sic autem Menalcas.

Me.

Aetna mater mea, & ego pulchrum antrum inhabito

Concauis in petris. habeo autem quot in somno

Apparent: multas quidem oves, multas autem capellas;

Quarum mihi ad caput & apud pedes pelles iacent.

In igne autem querno intestina feruent, in igne autē siccae

Phagi hyemantes: habeo autem neq; quantum tempus

Hyemis: sicut edentatus nucum placenta presente.

Pa.

His quidem applausi, & statim donum dedi.

THEOCRITI

Daphnidi quidem clauam, quã mihi patris nutriuit ager
 Per se naturalem: quam neq; forte vituperaret faber.
 Illi autem conchylj pulchram testã, cuius carnem ipse
 Comedi petris in icarijs inueniens,
 Quinq; incidens quinq; existẽtibus, hoc aut resonuit testa.
 Bucolicæ musæ ualde gaudece. ostendite autem cantum,
 Quem quondam ego illis assistens cantauit pastoribus.
 Non amplius in linguæ summitate bullam produxeris.
 Cicada quidem cicadis amica, formicæ autem formica,
 Accipitres autem accipitribus. mihi autem musa & cantus
 Cuius mihi omnis sit plena domus. neq; enim somnus,
 Neq; uer repente dulcius, neq; apibus
 Flores: quantum mihi musæ amicæ. quos enim uidetis
 Gaudent: quos autem, non potu lædet Circe.

FINIS NONI IDYLLII.

ARGUMENTVM DECIMI IDYLLII.

IN hoc Idyllio inducuntur duo agricolæ uel messor
 res, Battus & Milo, loquẽtes adinuicem, & irritates:
 canẽtesq; suos ipsorum amores. Amabat autem Bat
 tus Bombycã quandam cantatricem, filiam cuiusdam
 Polyboti. Cauillatur autem ipsum Milo tanq; tarde me
 tentem: dicentem autem Battum amare Bombycam lu
 dit Milo: amicam ipsius uatem stipularem dicẽs: quoni
 am & nigra & gracilis & macra. Battus autem respondet
 nõ solum Plutum cæcum esse dicens, sed & amorem. &
 sic cantat ad ipsius amicam. & hæc circa Lytierten Midii
 filium, quẽ Hercules interfecit. Cessantem autem ipsum
 cantu suscipit Milo sicut decens operario: admonetq; ip
 sum in ipsum amorem narrare matri diluculo. Est autẽ
 Idyllium actiuum, dorica lingua.

ALITER

ALITER.

Incertum in qua villa ordinatus est cantus, Milo autem est & Battus in metere adinuicem disputantes. Amat autem Battus Bombycam cantatricem Polybi cuiusdam siue filiam, siue famulam: & in hoc Milo irritans ipsum tanq̄ tarde metentem cauillatur. Batto dicente q̄ Bombycam amat, alludens ipsum Milo amicam ipsius uatem stipularem dicit: quoniam & nigra, & gracilis, & macra. tales autem in regionibus locustæ. Battus autem non magnaloquens in hoc dixit ipsi: cæcus enim non solum Plutus, sed & amor. Irritatus autē a Milone annunciauit cantum in amicam ipsius cōtinentem. & hæc circa Lytiertē Midi filium, quē Hercules interfecit multos interficientē in metere. Cessans autem cantu suscipit Milo tanq̄ decentem operario cantum. Admonet autem igitur in ipso amorem narrare matri in diluculo.

IDYLLIVM DECIMVM

OPERARII VEL MESSORES.

MILO ET BATTVS.

*Perarie valde metens quid nunc erumno
se passus eras?*

*Neq̄ ordinem ducere rectū potes, ut prius
ducebas;*

*Neq̄ simul segetes in cidis isti prope. sed
restas,*

Sicut ouis grege, cuius pedem spina verberauit.

Qualis quis miser & in medio die eris,

Qui nunc incipiens sulcos non deuoras?

Ba. *Milon usque ad uesperam metens petreæ abscissio duræ:
Nunq̄ tibi contigit desyderare aliquem absentium?*

Theocr.

Dd

THEOCRITI

- Mi. Nunq̄. quod autem desyderium horum extra opario uiro?
- Ba. Nunq̄ nunc contigit tibi vigilare propter amorem?
- Mi. Neq̄ acciderit. difficile intestina canem gustare.
- Ba. Sed ego o Milon amo ferè undecimus.
- Mi. Ex dolio hauris máifeste: ego autē habeo neq̄ satis acetū.
- Ba. Ergo ante ianuas mei a semine inordinata omnia.
- Mi. Quæ autem tibi puellarum nocet? BA. Illa Polybotæ,
Quæ antea metentibus apud Hippocodonta cantabat.
- Mi. Inuenit Deus peccatorem. habes diu quæ concupiscebas:
Vates tibi nocte oppropinquat stipularis.
- Ba. Vituperare me incipis tu. cæcus autem non ipse Pluto:
Sed inconsideratus amor. nihil valde loquere.
- Mi. Non alte loquor, tu solum depone segetem:
Et aliquem puellæ amabilem cantum reyce: suauius sic
Operaberis. & quidem antea quando musicus fuisti?
- Ba. Musæ Pierides simul cantate delicatam mihi
Puellam, quæ & tangitis deæ: pulchra omnia facitis.
Bombyca gratiosa syram uocant te omnes,
Gracilem, sole combustam: ego autem solus mel recens.
Et viola nigra est, & scriptus hyacinthus:
Sed tamen in coronis in primis leguntur.
Capra cytisum, lupus caprum insequitur.
Grus aratrum: ego autem in te insamui.
Utinam mihi essent quot Cræsum dicunt possedisse.
Aurei amboq̄ recumberemus Veneri.
Fistulas quidem habens & uel rosam uel tu malum:
Habitum autem ego & noua in ambobus calciamenta.
Bombyca gratiosa isti quidem pedes tali tui.
Vox autē subtilis. istum aut rursus morè nō possum dicere.
Certe bonos nos faciens latuit valde mentes cantus.

Valde bene speciem harmoniæ mensuravit.
 Hei barba quam vere nutriuisti.
 Vide iam & hæc diuini Lyciersæ.
 Cæres fructuosa abundans spicis hic campus
 Beneficusq; sit & fructifer quàmmaxime.
 Strigite mâipulorû collectores mâipulos, ne adueniēs aliq;
 Dicat ficulni uiri: perijt hæc merces.
 In boream uentum manipuli incisio uobis
 Vel zephyrum aspiciat. pingue sit spica sic.
 Frumentum tritantes fugere meridie somnum.
 Ex stipula palea est. tunc autem maxime
 Incipere metentes surgente Corydalo:
 Et de sinere dormiente. cessare autem calorem.
 Optabilis rane pueri uita, non curat
 Bibere effundentem. adest abundans ipsi.
 Melius o curator auare lentes coquere;
 Ne incidas manum secans cymnum.
 Hæc oportet laborantes in sole viros canere.
 Istum autem tuum ualde metens decet no ciuum amorem;
 Dicere matri de lecto mane surgenti.

FINIS DECIMI IDYLLII.

ARGVMENTVM VNDECIMI IDYLLII.

IN hoc Idillio Theocritus disputat cū Nicia quodaz
 medico milesio, cōdiscipulo Erasistrati medici, iducēs
 Cyclopē consolantē sibi p cātū i Galatea amorē: &
 narantem hæc illius. Est autem hoc Idylliū narratiuum.

ALITER.

ARgumē. ē. Cyclopē cōsolantē sibi ipsi ob amorē cū
 galatea p cātū. Disputat at Theocrit^o cū medico Ni
 cia milesio gnere, q cōdiscipul^o fuit Erasistrati medi
 ci exñtis & ipsi^o. Meminit at Niciæ & alibi Theocritus.

ARgumētum est Cyclopē amatē Galateam fecisse cū Galatea amorem per cantū. Disputat autē Theocritus cū medico Nicia milefio. Poematulū fertur rescriptum a Theocrito ad Cyclopem: cuius principium erat enim utiq; uerum hoc Theocrite. Hi enim amantes poetas sepe docuerunt hoc antea inelegantes. Scripsit autem & epigrammatulum Erasistrati medici milefij: ut dicit Dionysius ille ephesius in medicorum monumento. nīhil amoris mihi videtur medici na fuisse nisi disciplina & musæ. his enim Cyclops ad inductionē amoris Galatæe usus est. & Philoxenus Cyclopem facit consolantem se ipm in Galatæe amore: & mādātē delphinibus ut renūciat ipsum q̄ amorē musis dedicat. Et Callimachus. valde bonus Polyphemus amauit cātū: musæ amorē detinuerūt.

IDYLLIVM VNDECIMVM.

CYCLOPS.

*N*ulla ad amorem est medicina alia
Nicia, neq; inuncta, mihi videtur, neq;
sparsa:

Quam Pierides. leue at̄ qd hoc et suauē
Fit in hoībus. inuenire aut̄ non facile est.
Cognoscere at̄ puto te bñ medicū ex nīe

Et illis nouem iam dilectum egregie musis.

Sic igitur facillime uiuebat Cyclops ille apud nos,

Ille antiquus Polyphemus quando amabat Galateam

Nuper barbescens circa os temporaq;

Amabat autem non aliquid rosis, non malis, neq; cicinis:

Sed permittosis furijs: putabat autem omnia ociosa.

Sæpe oues ad stabulum ipsæ abierunt

Viridi ex herba. hic autem Galateam cantans

Ipsius in littore liquefiebat spumoso,
 Ex aurora inimicissimum habens cardiacum vlcus
 Venere ex magna: quam ei hepatis fixit sagittam.
 Sed medicinam inuenit. sedens autem in petra
 Alta in pontum aspiciens talia cantabat.
 O alba Galatea quid diligentem abijcis?
 Albior coagulo ad videre, tenerior autem agna,
 Vitulo superbior, acrior uua cruda.
 Venis autem rursus sic, quando dulcis somnus habet me.
 Vadis autē statim iens, quando dulcis somnus dimittit me.
 Fugis autem: quemadmodum ovis canum lupum videns.
 Amaui quidem ego puella te, quando primum
 Venisti mea cum matre uolens hyacinthina folia
 Ex monte decerpere: ego autem via præibam.
 Quiescere autem inspiciens te & post neq̄ nunc
 Ex illo possum. tibi autem non est curæ, nō per Iouē nihil.
 Cognosco gratiosa puella cuius gratia fugis:
 Quoniam mihi densum quidem superciliū in omni fronte
 Ex aure extensum est ad alteram valde vnum longum.
 Vnus autem oculus inest: latus autem nasus in labro.
 Sed ipse talis existens oues mille pascō:
 Et ex his optimum mulgens lac bibo.
 Caseus autē non deficit mihi neq̄ in æstate, neq̄ in autūno,
 Non hyemis extremitate. calatisi autē pergraves semper.
 Cantare autem sicut nullus scio sic Cyclopum,
 Tibi dilectum dulce malum: & me ipsum simul cantans,
 Sæpe noctis intēpestiue. nutrio autē tibi vnde cum hinnulos
 Omnes agnosferentes: & catulos quatuor vrsarum.
 Sed veni tu ad me. & deinceps habebis nihil minus,
 Glaucum autem mare sine in terram extendi.

Dulciter in antro apud me nocte deges.
 Sunt lauri illic, sunt tenues cyparissi;
 Est nigra hedera, est vinea dulcis fructus;
 Est frigida aqua, quam mihi arborosa Aetna
 Alba ex niue potum diuinum prænuttit.
 Quis horum mare habere vel undas eligeret?
 Si autem tibi ipse ego uideor pilosior esse;
 Sum quercus ligna mihi: & sub cinere seuerus ignis
 Ardens autem a te: & animam tolerarem;
 Et vnum oculum, quo mihi dulcius nihil.
 Hæc mihi quæ non peperit me mater branchia habentem,
 Ut descenderem ad te: & manum tui oscularer.
 Si non os vis: ferrem autem tibi uel lilia alba,
 Vel papauer tenerum rubra folia habens.
 Sed hæc quidem æstate, illa autem fiunt in hyeme:
 Ut non tibi hæc ferre simul omnia possem.
 Nunc quidem o puellula, nunc illuc nature discam,
 Siquis cum naui nauigans hospes huc ueniat,
 Ut uideam quid unquam dulce in habitare profundum uobis.
 Exeas Galatea, & exiens obliuiscaris:
 Quemadmodum ego nunc hic sedens domum abire.
 Pascere autem uelis mecum simul & lac mulgere:
 Et caseum congelare coagulatum acutum immutens.
 Mater iniuria affecta me sola & accuso ipsam.
 Nihil unquam omnino ad ipsam amicum dixit super me.
 Et hæc die in diem uidens me tenuem existentem.
 Dicam caput & pedes ambos mei
 Dolere, ut tristetur: quoniam & ego tristior.
 O cyclops cyclops quo mentibus euolasti:
 Utinam ueniens calathosque plicares & rannum metens.

Agnis ferres: forte multo magis haberes mentem.
 Præsentem mulge. quid fugientem persequeris?
 Inuenies Galateam forte & pulchriorem aliam.
 Multæ colludere me puellæ nocte iubent.
 Rident autem omnes: quoniam & ipsis obedio.
 Manifestum quod in terra & ego quidam videor esse.
 Sic Polyphemus pascebat amorem
 Cantans: facilius autem degebat: quæ aurum dedit.

FINIS VNDECIMI IDYLLII.

ARGVMENTVM DVODECIMI IDYLLII.

Hoc Idylliū allocutiū scripsit Theocritus ad ipsius
 amatū: in quo laudat ipsū & orat oē quodcumque ipsi viuo
 & mortuo ad eū. Laudat autem & megarienses. Inscribit
 autem aitas. hos. n. amatos aliquid aitas vocabat. iōicū cōi iōica.

ALITER.

Inscribitur quidē hoc Idyllium, Aitas. Scriptū est autē
 Ionica lingua. hic autē sermo ex poetica persona ad
 amatū. vnde & epigramma aitas: quoniam & amatos aliquid
 qui Aitas vocat: ut Thessali. Etenim Alcman amatrices
 puellas dicit aitas. hi autem aitas amicos, dicunt autē esse
 bonos, videlicet non impudentes pro non impudentes. uel
 aitas cōcurrēs & conciuīs. si autē in amato ordinetur dicitur
 ab inspirare, id est inspirare amorem amati. Exponit autē
 tē quodamō amans, & non parcat videns amati signa. Pre
 catur autē duarū animarū congruitatē ipsis fieri & amicitia
 tutelā usque ad finē permanentē: ut & post mortem hī
 post nos laudēt hanc in abobus concordia, dicentes nos
 ex aureo genere fuisse hos. vel qui retributionē amicitia
 adinuicē propter adinuicē amicitia. Et Megarenses laudat
 in honorasse Diocle auxiliantē proprio amato: uel super
 illius morte incidentē in bellū. vnde Megarenses sepeli
 uisse ipsum publice & honorare tanquā heroem: certamque
 facere in ipso: in quo bonos circa osculū certare. Aiten so
 cius dicit. Alcman autem aitas chordas amatas dicit. Laudaue
 rit aliquis comparatiōe poetā. cōparat enim desyderio calo
 rem: illā autē præsentia ipsius amati quercui umbrantū.

THEOCRITI
IDYLLIVM DVODECIMVM

AITAS.

Existi o dilecte puer tertia cum nocte
& aurora.

Vemsti. hi autem desyderantes in die
senescunt.

Quã iũ uer hyeme, quã iũ pomũ pruno

Suauius, quantum ouis sua pilosior agna,
Quantum uir ginalis prestat ter nupte mulieri,
Quantum leuior vitulo hinnulus, quantum luscinia
Omnium canora cantatrix maxima uolatilium;
Tantum me lætificasti tu apparens, umbrosam aut sub fœgũ
Sole ardente uiator cucurri sicut aliquis.
Utinam similes inspirent in ambobus amores
Nostrum, futuris autem fiamus omnibus cantilena.
Duo autem quidam hi (in ambobus) fuerunt
Viri. (hic quidem erat Ispnelus dicat & laconiæans
Illum autem alterum rursus utinã thessalus dicat Aitam.)
Adinuicem autem amauerunt equali iugo. certe tũc erãt
Aurei diu uiri quando redamauit amatus.
Utinã enĩ hoc pater saturnide esset, utinã enĩ in senescetes
Immortales; generationibus autem ducentis postea
Nunciet mhi aliquis irremeabilem in Acheronta,
Tua nunc amicitia & gratiosi Aite
Omnibus per os inter autem iuuenes maxime.
Sed certe horum quidem superiores celicolę
Erum; si uolunt. ego autem te bonum laudans
Mendacia naso super angusto non producam.
Si, n. & aliqd momor deris; hoc qdẽ inocuũ statĩ posuisti:

Duplo autem iuuiſti: habens præter modum ueniſti.
 Niſſei megareſes egregieſcientes remis
 Beati habitetis: illum atticum ꝓ ſupra alios
 Hoſpites honoratiſti Diocleum amatorempuerorum.
 Semper hi circa tumultum congregati uere primo
 Pueri contendunt oſculi extremitates ferre.
 Qui autem admouiſſet dulciora labris labra,
 Oneratus cor omis ſuam ad matrem abiuit.
 Beatus quicumꝓ pueris oſcula illa iudicat.
 Certe gratioſum Ganymedem multum acclamat
 Lydię equale habere petrę os: aurum qua
 Cognoſcunt non malum uerum campſores.

FINIS DVODECIMI IDYLLII.

ARGVMENTVM TERTIIDECIMI IDYLLII.

IN hoc Idyllio condiſputat Theocritus iterum Nicias
 medico: narras ipſi a nymphis raptum Hyle: erroreꝓ
 Herculis & tormentum quod ſuſtinuit ſuper Hyla, &
 in machlos ipſius pedestris abitionem. Eſt autem narra-
 tiuum, dorica.

ALITER.

INſcribitur præſens Idyllium Hylas iterum autem Ni-
 ciam alloquit ſicut & in Cyclope. Exponuntur autẽ
 quædam circa Hylam & Herculem. huius quidẽ Hy-
 læ a nymphis raptum: illius autem Herculis errorem: &
 ſuper Hyla dolorem. Sciẽdum autem ꝓ Hylas filius fuit
 Theodomantis quercus incidentis: quẽ amabat Hercu-
 les. Inſtructum eſſe autem ipſum dicunt, aliqui quidem
 a Rhadamantho, alij autem a bubulcis Amphyrione &
 Theſtiade.

IDYLLIVM TERTIVM.

DECIMVM.

HYLLAS.

Neq; nobis amorem solis fabricauit (ut pu-
tabamus)

Nicia, (cuiusq; hic deorum quondam
filius fuit:)

Neq; nobis illa bona primis bona viden-
tur esse,

Qui mortales sumus: cras autem non inspicimus.

Sed & Amphitrionis ille ærei cordis filius,

Qui leonem sustinuit ferocem, amauit puerum

Gratosum Hylam illum plicationem ferentem.

Et ipsum omnia docuit pater tanquã dilectum filium,

Quæcunq; discens bonus & decantatus ipse esset.

Separatim autem nunquã erat: neq; si medius dies ruiisset;

Neq; quando albosequos habens recurrit in Iouis aurora:

Neq; quando pulli lugentes ad cubile ruerent,

Quatiente pennas matre in nigropalo.

Tantum ipsi in animo hic puer laboratus erat.

Ipsi autem bene trahens in verum virum euenit.

Sed quando aureum nauigabat ad vellus Iason

Aesonides, alij autem sequebantur ipsum fortissimi

Omnibus ex ciuitatibus electi, quorum utilitas quædam,

Ibat & ille patiens opum in diuitem Iaoicum

Alcmenæ filius mædatidis heroines:

Cum autem ipso descendebat Hylas'bc n' sedis in Argo:

Quæ migras non tetigit syndromadas nauis:

Sed pertransiuit: profundum autem ingressa est phasim,

Aq; latãq; magnã undã, a quo nũc saxa sub mari steterũt.

Quando autem oriuntur Pleiades vltimę autem
 Agnum nouum pascunt verso uere iam:
 Tunc navigationis recordatus est diuinus flos
 Heroum: concuuum autem desidentes in Argo
 Hellepontum uenerunt Noto certia die spirante.
 Intra autem portum positi sunt propontidis: vbi cianoriũ
 Sulcos dilatant boues terentes aratrum.
 Exeuntes autem in littus secundum iuga conuiuũ curabāt
 Meridiani: multi autem vnum strauerunt humile etum,
 Pratum enim sibi iacebat magnum, lectis utilitas.
 Hinc butanum acutum, profundum inciderunt cypirum.
 Et iuit Hylas flauus aquam cænalem portaturus
 Ipsiq; Herculi & immoto Telamoni:
 Qui vnam ambo socij semper conuiuabantur mensam.
 Aereum vas habens, cito autem fontem intellexit
 Induta in herba: circum autem folia multa nata erant
 Nigrumq; Chelidonium uirideq; Adiantum:
 Et uirescentia Apia, & uolubilis Agrostis.
 Aqua autem in media nymphæ chorum perficiebant.
 Nymphæ inquietę, graues deę rusticis,
 Eunice & Malis, uerq; aspiciens Nychia.
 Certe puer contingebat potu ualde latam hydram
 Tingere festinans. hæc aut in manu omnes implicitę sunt.
 Omnium enim amor teneras mentes complexus est
 Argiuo in puero. deiectus est autem in nigram aquam
 Congregatus. sicut quando fulua à celo cecidit stella
 Densa in pontum. nautis autem aliquis dixit socius.
 Leniora o pueri facite arma: nauigabilis uentus.
 Nymphæ quidem suis in gembus puerum habentes
 Lachrymantem mstibus consolantur uerbis.

THEOCRITI

Amphitryoniades autem turbatus circa puerum
 Iuit ad mæotidem, capiens flexos arcus,
 Et clauam quam ei capiebat dextera manus.
 Ter quæ Hylã vocauit quãtũ profundũ mugiebat guttur:
 Ter autem utiq; puer obediuit. tenui autem iuit vox
 Ex aqua, presens autem ualde prope: visus est longe.
 Sicut autem quando barbatus a longe leo exaudiens
 Hinnulã vociferantẽ, aliquis in mōtibus cruda comedẽs leo
 Ex cubili festinauit paratissimum in conuiuium.
 Hercules talis in insuetis spinis
 Puerũ desiderã agitatus erat: multũ autẽ supuenerat locũ.
 Miseri amantes. errans quantum laborauit:
 Montes & quercus. hæc autẽ Iasonis ultima omnia erant
 Nauis quidem vela habens sublimia præsentium.
 Vela autem iuuenes medianocẽtẽ deponebant,
 Herculem expectantes: hic autem quò pedes ducebant, ibat
 Furens. sæue enim intus deus hepar laniabat.
 Sic quidem optimus Hylas beatorum numeratur.
 Herculem autem heroes conuitiabantur desertorem:
 Quoniam reliquit triginta sedium Argo.
 Pedes in Colchosq; & in hospitalem iuit Phasin.

FINIS TERTIDECIMI IDYLLII.

ARGUMENTVM QVARTIDECIMI IDYLLII.

IN hoc Idyllio argumentum est ordinationis amati-
 uæ, & cõmunis Cyniscæ amoris. Hęc eni vxor Aeschini
 attẽdebat Lyco cuidã, despiciens Aeschinũ. Thyo-
 nicho autem quodam socio accedente ipsi per tempus
 iuste inducitur & præfatur. Hęc autem res in Sicilia. Item
 inscribitur Aeschines, uel Thyonichus.

IDYLLIVM QVARTVMDECIMVM
CYNISCÆ AMOR, VEL THYONICHVS.

ÆSCHINVS.

Æs.

Audere multum uirum Thyonichum.

THY. Sed tibi ipsi

Æschine. ÆS. Valde diurnus. THY.

Diurnus? quæ autem tibi dilatio?

Æs.

Facimus nõ q̄ optime Thyoniche. THY.

Hęc igitur minutus,

Et barba multa ista, sicuti autem capilli.

Talis antea quidem peruenit Pythagoricus,

Pallidus, & nudus pedes: Atheniensis autem dicebat esse.

Amabat quidem & ille (mihi videtur) assatam farinam.

Æs.

Ludis o bona hñs. me aut gratiosa Cynisca

Iniuria afficit. lateo aut insaniēs tunc. capillus per mediũ.

Thy.

Talis quidem semper tu dilecte Æschine quietus, uelox,

Omnia uolens in tempore: tamen autem dic quid nouum.

Æs.

Orgius & ego & Theſſalus equitator

Apis & Cleucicus bibebamus ille miles

In loco apud me: duos incidi pullos

Lactentemq; porcum: aperui autem byblinum ipsis

Odoriferum quatuor annorum ferè, postq̄ à torculari

Poculum limacę eleuatum est: cuius potus dulcis.

Iam autem procedente existimaui infundere purum

Cuicunq; uolebat singulus: oportebat solum cui dicere.

Nos quidem canentes bibebamus sicut uidebatur.

Hęc aut nihil p̄sente me (quæ habere me existimas aium?)

Non locutura es? Lycũ uidisti? lusit, quidã q̄ sapiēs dixit.

(Et utiq̄ facile ab ipsa & lucernam accendisses.)

Est Lycus, Lycus est Labæ uicinus filius,

Præmagnus & tener, multis apparens pulcher esse.

Es. Huius immitti liquefacta erat illo amore,

Et nobis hoc per aurem factum est aliquando tacite sic.

Non quædã veritatẽ scrutatus sum frustra in virũ barbescens.

Iam at igitur potius tibi quattuor in profunditate eramus.

Et Larissæus hunc meũ Lycum canebat a principio

Thessalicum quædã cantũ. (male mentes) hæc at Cynisca

Fleuit repente puerilius quæ circa matrem

Virgo insaniens sinum concupiscens.

Tunc ego hunc æquali tu Thyoniche cũ pugnis in maxilla

Insecutus sum: & aliã rursus. su pratrachẽs autẽ ipsas vestes

Extra abiuit citius. meum malum non quid placeo.

Alius tibi dulcior sub sinu, alium iens

Foue dilectum, illi istæ tuæ lachrimæ poma fluunt.

Os autem qualis filijs domesticas hirundo

Subito velox volauit victum alium congregare;

Velocior molli a sede cucurrit illa,

Rectã p̄ ambiguas portat & bifores, quo pedes ducebãt.

Laus quidẽ dicitur quædã. iuit & thaurus in syluam.

Viginti hæ, octo hæ, nouem hæ, decem aliæ;

Hodie vñdecima, appone duas, & duo menses;

Ex quo abinuicẽ, neq̄ more thracum tonsus sum.

Hæc autem Lyco nunc omnia: Lyco & nocte aperta est.

Nos autem neq̄ uerbo aliquo digni, neq̄ numerabiles;

Infelices megarenses inhonoratissima in fortuna.

Et si quidem sufferam: omnia indecens serpent.

Nũc at quodã sicut mus (dicũt) Thyõiche gustauim' picẽ.

Et quæ medicina est immedicabilis amoris

Non scio. præter q̄ sinus ille illius Epichalci amator
 Enavigans in columnis redijt meus coætaneus.
 Navigabo & ego per pontum neq; pessimus:
 Neq; primus æqualiter: planus aut̄ quidã miles.

Thy. Deberent procedere in mentē tuam quorū concupiscis
 Aeschine. si autem sic utiq; tibi videtur ad peregrinari:
 Mercedis dator Ptoleme⁹. *Aes.* Liberalis q̄lis. *TH.* optim⁹

Aes. Alia autem qualiscunq; liberalis; quicunq; optimus.

Tby. Benignus, musicus, amatorius, in summum suavis.
 Cognoscens amantem: non amantem adhuc magis.
 Multis multa dans, petitus non abnuens,

Qualia opus sunt regi, petere autem oportet non in omni
 Aeschine. quare si tibi in dextero humero placet
 Indumentum supremum fibulaneetere, in ambobus aut̄ iēs
 Audebis contravenientem expectare alacrem scutatum:
 Quatenus uelocitas in ægyptum. a temporibus sumus
 Omnes senes: & ordine in genam serpit
 Dealbans tempus facere quid oportet quibus genu uiride.

FINIS QVARTIDECIMI IDYLLII.

ARGVMENTVM QVINTIDECIMI IDYLLII.

Inscribit̄ qdē hoc Idylliū syracusæ vel adoniazulæ.
 sup̄pōit aut̄ quasdā Syracusias genere pegrinātes in
 Alexandriā: & secūdū ordinē i spectaculū exeūtes pō
 pa portati adonidos ab Arfinoe Philadelphi vxore. Ve
 nit at̄ Gorgo ad Praxinoā, & assumēs ip̄am exit in spect
 culū. Assinxit aut̄ poema quoddā isthmia ponēs & sepa
 ratū poetico mori. Cōsuetudinē at̄ habebāt hi in Alexan
 dria adoniis exportantes idola adonidis cū sancitis in ma
 re portare. Hæ autem syracusæ exeuntes domibus ad
 m̄stantur turbam, & quæcunq; in turba. Describit autem
 Theocritus emigrans in Alexandriam donas reginæ ve
 xationemq; & violentiam vitorum: & canentem quan
 dam & sumptuositatē Arfines per cantū renūciantem.

THEOCRITI
IDYLLIVM QVINTVM.
DECIMVM, SYRACVSIAE VEL
ADONIAZVSÆ.

GORGO

Ntus Praxinoa: EVNOA. Gorgo dile-
cta vt temporez intus.

Pra.

Miraculum qd & nunc venisti. vide
sedem Eunoa ipsi

Inyce & scabellum. EV. Habent bene.

PRA. Sede.

Gor. Hen intrepida anima vix nobis saluata sum
Praxinoa. multa quidem turba, multis autem quadrigis,
Vbiq; crepidæ, vbiq; paludati viri.

Hæc autem via indomita. tu autem longius mihi habitas.

Pra. Hæc elatus ille in extrema terræ accepit iens
Propitiam non domum: ut non vicinæ essemus
Adinuicem: ad contentionem inuidum malum semp mei.

Gor. Non dic tuo uiro dilecta talia Dioni
Mico præfente. vide mulier qd aspiciat te.

Pra. Confide vitam accendentibus dulcior fili non dico patrè.

Gor. Sentit infans ita venerandam. bonus pater.

Pra. Pater quidem ille pauloante dicimus pauloante iam
Omnia intrum & fucum a tabernaculo emens.
Et venit ferens salem nobis vir tredecimularum.

Gor. Et meus hæc habet corruptio argenti diocledes
Septem drachmarum canina uetularum euulsiones cæcaru
Quinq; vellera accepit heri omnem sordem opus in opere.
Sed age veslem & fibulam nexibile indumentum cape.
Eamus regis in diuitis Ptolemæi

Visuræ

Visuræ Adonin. audio rem pulchram quandam

Ornare reginam. infelicis felicia omnia

Quæ uidisti & quæ dixisti uidens tu huic non uidentî.

Serpere tempus esset: ociosis semper festum.

Eunoa eleua filû & in medium grauiter delicata.

Pone rursus. muscipulæ molliter uolum dormire.

Mouere. iam fer cito aquam: aqua prius opus est.

Hæc quàmprimû filum fer. da tamê: nō multā insatiabilis

Infunde aquam infelix. quid mei turiculā irrigas?

Quiesce. quales Deis apparent tales laui.

Clauis magnæ ubi arcæ: huc fer ipsam.

Gor. Praxinoa ualde tibi duplex fibularis uestis

Hæc conuenit: dic mihi quanti descendit tibi a tela.

Pra. Ne memores Gorgo. plus argenti puris minis

Quàm duabus. his autem operibus & animam præposui.

Gor. Sed secundū sententiā euenit tibi. PRA. Ita bñ dixisti.

Indumentum fer mihi, & pileum secundum decens

Circumponere. non ducam te fili. larua. mordet equus.

Lachryma quantū uis. claudum autem nō oportet te fieri.

Eamus. phrygia paruulum lude capiens.

Canem intro uoca. uestibulum claude.

O Dei quanta turba: quomodo, & quando hoc transire

Oportet malū: formicæ innumerabiles & immensurabiles.

Multa tibi o Ptolemæe facta sunt bona opera:

Ex quo in immortalibus pater: nullus malus

Lædit euntem iens ægypticè.

Qualia antea ex deceptione pulsati uiri ludebant:

Adinuicem plari, mali ludi, omnes eloquentes.

Dulcissima Gorgo quid erimus: hi bellicosi

Equi regis. uir dilecte ne me calces.

Theocr.

Ee

Rectus eleuatus est fuluus. uide q̄ ferox, canine audax.
 Eunoa non fugies? interficiet ducentem.
 Adiuta sum magnopere: q̄ mihi infans manet intus.

Gor. Confide Praxinoa: & iam facti sumus a tergo.
 Hi autem iuerunt in locū. PRA. Et ipsa congregor iam.
 Equum & frigidum serpentem maxima timeo
 A puera festinemus. quanta turba nobis affluit.

Gor. Ex atrio o mater? AN. Ego o filia. GOR. Præterire
 Facile? AN. In Troiam tentantes iuerunt Achiui.
 Optima puellarum, tentatione iam omnia perficiuntur.

Gor. Oracula hæc anus abiuit uaticinata.
 Omnia mulieres sciūt & quomodo Iupiter duxit Iunonē.
 Vide Praxinoa circa ianuas quanta turba?

Pra. Magna. Gorgo da manum mihi, cape & tu
 Eunoa Eutychi dis. unquā & ipsi ne tu erraueris.
 Omnes simul introeamus strictè. hæreas Eunoa nobis.
 Hei mihi, misera, diuissim mei uelamen iam
 Scissum est Gorgo per Iouem siquid fieret.
 Felix o homo custodi indumentum mei.

Hosp. Nō i me qdē. tñ at custodiā. Pra. Multitudo cōgregata.
 Impelluntur tāq̄ porci. Hosp. Cōfide mulier: i bono sum?

Pra. Et in opportunitate: & postea dilecte uirorū in bono sis.
 Nos comperies hom & misericordis uiri.
 Stringitur Eunoa nobis. age o timida tu uiolabaris?
 Pulcherrimæ intus omnes. hic sponsam dic aperiens.

Gor. Praxinoa adhuc huc. uaria primum uide
 Tenuia & ualde gratiosa. deorum fibulationes dices.

Pra. Veneranda Minerva quales se fatigarunt lamificæ?
 Quales pictores diligenter factas picturas scripserant?
 Quam ueras statuerunt. & quam ueras inuoluerunt.
 Animatus non intextas: sapiens quædam re, homo.

Ipse autem ualde admirabilis in argentea deiacet
 Sede, primam lanuginem à temporibus deiciens:
 Ille ter amatus Adonis, qui & in Acheronte amatur.

Hosp. Desinite o infelices inefficacia garrientes.

Turtures tristitia afficiunt lato ore pronunciantes omnia.

Gor. Papæ. unde hic homo? quid autem tibi si loquaces sumus.

Gustans iube. syracusis imperas

Vt scias & hoc: corinthiæ sumus de super.

Sicut & Bellerophon. peloponesticè loquimur.

Doricè loquere. in autem licet puto doriensibus.

Pra. Ne fiat dulce qui nostrum potens sit:

Præter fortitudinem non curo: ne mihi desertâ presseris.

Gor. Tace Praxinoa. futura est Adonin canere

Illa Argiæ filia experta cantatrix;

Quæ & Sperchin illum infelicem superauit.

Licet aliquid (capere scio) pulchrum. hiat iam.

Regina quæ Golgumq; & Idalium dilexisti,

Altamq; Erycæ auro ludens Venus.

Qualem tibi Adonin a superfluente Acheronte

Mense duodecimo teneros pedes habentes duxerunt Horæ?

Tardissimæ beatorum Horæ dilectæ, sed desiderabiles

Veniunt omnibus hominibus semper aliquid ferentes.

Cypri Dionæa tu quidem immortalē à mortalibus

Homnibus (ut fabula) fecisti Beronicæ

Ambrosiam in pectus stillans mulieris.

Tibi autem gratificans multinominis & multorum templorum

Illa beronicæ filia Helenæ similis

Arsinoæ omnibus bonis indelictis nutrit Adonin.

Apud quæ ipm tpaneæ iacēt quæcūq; quæcūq; summitates ferunt.

Apud autem teneri horti seruati in calathulis

THEOCRITI

Argenteis: syrio autem unguento aurea alabastra:
 Cibiq; quoscunq; mulieres in plathana faciunt;
 Flores miscentes alba multigenas simul farina.
 Quoscunq; a dulci melle, quoscunq; in humido oleo;
 Omnia ipsi uolatilia & reptilia huc adsunt:
 Viridia autem arbusa molli grauatâ anetho
 Ligata erant hi autemq; iuuenes super uolant amores:
 Quales pulli lusciniarum insidentes in arboribus
 Volant alas experientes ramum a ramo.
 O ebum, o aurum, o ex albo elephante
 Aquilæ pincernam saturnidæ Ioui puerum ferentes,
 Purpurei autem tapetes supra molliores somno.
 Miletus dicet & Samiam depascens.
 Stratus est autem lectus, Adonidi pulchro alius:
 Hûc quidê Cypris tenet: illû aut roseorû brachiorû Adôis,
 Octo & decem annorum uel nouem & decem, sponsus.
 Non pungit osculum item eius circum labia fulua.
 Nunc quidem Cypris habens ipsius gaudeat virum.
 Mane autem nos ipsum simul rore congregatæ extra
 Portabimus ad undas in littore spumantes.
 Soluentes autem comam, & in tales sinum remittentes,
 Pectoribus ostensis, canorum incipiemus cantum.
 Serpis o dilecte Adoni & huc & in Acheronta
 Semideorum (ut dicunt) solissimus. neq; Agamemnon
 Hoc passus est: neq; Ajax ille magnus grauiter furês heros:
 Neq; Hector Hecubæ honorator uiginti filijs.
 Non Patroclus, uel Pyrrhus a Troia rediens.
 Neq; item priores Lapithæ & Deucaliones,
 Non pelopidæq; & argi extremum pelasgi.
 Miserere nunc dilecte Adoni; & in nouo lætificates.

Et nunc uenisti Adoni. & quando ueries, amicus uemes:

Gor. Praxinoa res sapientior. fœmina

Beata quecunq; scit omnino beata. valde suauiloqua.

Hora tamen & in domum. pessimus Diocledes,

Et uir asper ualde. famescenti nunq̄ ueneris.

Gaude Adoni amabilis, & in gaudentes ueni.

FINIS QVINTIDECIMI IDYLLII.

ARGVMENTVM SEXTIDECIMI IDYLLII.

HOc Idyllium inscriptum est in Hierona illum Hieroclis ultimum Siciliæ tyrannum. Detinuit at principatū imperator assignatus a ciuibus: & corrupēs potentias ad tyrannum ipsum predicari. Post autem hūc imperauit Hieron ille Gelōis. Nihil igitur accipiēs a Hierone Theocritus, propter hoc, Idyllium hoc fecit. Gratias ipm̄ inscripsit: in quo Simōidis manifestat arculas. Dicūt enim illū habere duas arculas: hāc quidē gratiarū: illā at dātū. Qñ igitur aliqs ad ip̄s adibat gratiā petēs, iubebat ferre arculas. Inuenta ē igitur hęc qdē gratiarū uacua: illa autem dantiū plena. & sic gratiā petens, ip̄diebatur.

IDYLLIVM SEXTVM DECIMVM.

GRATIÆ, VEL HIERON.

Emper hoc Iouis puellis curæ est, semper
cantoribus:

Laudare immortales: laudare bonorum
glorias virorum.

Musæ quidem deæ sunt. deos dei cātāt.

Nos autem homines. hi autem homines

homines cantant.

Quis enī illorū quot quot splēdidam habitāt sub aurorā,

Nostras gratias pandens suscipiet domi.

Grate: neq̄ iterum in donatus remittet?
 Hæ autem iratæ nudis pedibus domum vadunt,
 Multum me irridentes: quando errorem venerunt.
 Pigre autem retro vacuæ in fundo arce
 Frigidis in gembus capita manent missuræ.
 Tunc sicut sibi sedes: postquã ignauæ veniunt.
 Quis horum nunc talis aliquis benedicentem diliget;
 Non scio: non enim amplius viri in opibus vt antea bonis
 Laudari festinant: victi sunt auem à lucris.
 Vnusquisq̄ aut̄ sub firmo manus habes, vnde augebit videt
 Argentum: neq̄ venenum conterens alicui daret.
 Sed statim loquitur. (longius q̄ genu tibia.
 Ipsi mihi aliquid factum sit: dei honorant cantatores.
 Quis autem rursus audinit alium: omnibus Homerus:
 Hic cantatorum optimus:) qui ex me portabit nihil.
 Infelices: quod autem lucrum infinitum intus aurum
 Iacens: non & sic diuitiarum prudentibus utilitas.
 Sed hoc quidẽ animæ: illud autẽ & alicui dare cãtorũ.
 Multis autẽ beneficere mansuetorũ, multis autẽ & aliorũ
 Hominum: semper autem deis sacrificia facere.
 Non autem hospitem malum esse: sed mensa
 Demulcentem remittere quando uult redire.
 Musarum autem maxime honorare sacros sub uates.
 Vt & in inferni absconditus bonus audias:
 Neq̄ inglorius lugeas in frigido Acheronte.
 Tanquã aliquis ligoneq̄; uulneratus intus manus:
 Grauem ex patribus paupertatem inopem flens.
 Multi in Antiochi domibus & regis Alei
 Cibum mensurarium mensurarum pauperes.
 Multi autem Scopadensibus acti ad mandram

Vituli cum cornutis muguerunt bobus.
 Infinitas autem in campum cranonium pascebant
 Pastores electas oves hospitalibus Cleonensibus.
 Sed non ipsis horum uoluptas: quomā dulce euacuauerūt
 Animam in latam ratem tristes Acherontis.
 Immemores autem multa & felicia illa linquentes
 Miseris in mortuis longa secula iacerem:
 Nisi grauis cantator ille Ceius uaria canens
 Barbitum in multichordum in uiris posuisset nominabiles
 Iunioribus. honorem autem & ueloces affecti sum equi
 Qui ipsis ex sacris coronati uenerunt certaminibus.
 Quis autem uictores Lyciorum unquā? quis elatos
 Priamides? uel scēnam à colore Cygnum cognouisset
 Nisi pugnas priorum laudassem cantatores.
 Neq̄ Vlysses centumq̄; & uiginti menses errans
 Omnes in homines, infernumq̄; in ultimum ueniens
 Viuus, & speluncam fugiens pernitiosi Cyclopi,
 Longuā gloriā habuisset. tacitus autem fuisset subulcus
 Eumæus, & boues Philoetas circum indomitas
 Opus habens, ipseq̄; ualde misericors Laërtes:
 Nisi ipsos iuuissem lacris uiri cantilenæ.
 Ex musis boni gloria uenit hominibus.
 Pecunias autem uiuentes demoliuntur mortuorum.
 Sed æqualis enim labor in littore undas mensurare
 Quotquot uentus in terram cum albo mari impellit;
 Et aqua lauare turbidum nigra laterem:
 Et auarum & la sum uirum præterire.
 Gaudeat quicumq̄; talis: innumerabile autem ei sit
 Argentum: semper autē pluriū habeat desyderiū ipsum.
 At ego honoremq̄; & hominum amorem

Multorum, mulorumq; & equorum ante eligerem.
 Considero autem cui mortalium gratificatus veniam
 Cum musis. difficiles enim viq; sunt cantuum
 Musarum: longe Ioue magno rege.
 Nondum menses ducens laborauit cœlum neq; annos.
 Multi mouebunt adhuc rotam currus equi.
 Erit hic vir qui mei indigebit cantu
 Faciens, vel Achilles quantum magnus, vel grauis Ajax
 In campo Simoentis vbi phrygis sepulchrum Ili.
 Iam nunc Phœnices sub sole occidente
 Habitantes Libyæ extremum talum timuerunt.
 Iam portant syracusij medias lanceas
 Tristantes scutis brachia salignis.
 In autem ipsis Hieron prioribus æqualis heroibus
 Cingitur: equinæ autem galeam cooperiunt comæ.
 Utinã. n. Iupiter gloriosissime pater & veneranda Minerva,
 Puellaq; quæ cum matre multarum ephyræorum
 Sortita est magnam ciuitatem apud aquas Lysimeliæ:
 Inimicos ex insula malæ mittant necessitates
 Sardoniam in vndam amicorum mortem nunciantes
 Filijs & vxoribus numeratos à multis:
 Ciuitatesq; prioribus iterum habitentur ciuibus.
 Inimicorum quæcunq; manus læserunt in extremitate.
 Agros autem operentur virescentes: & innumerabilia
 Pecorum millia herbis pinguefacte
 In campo balent. boues autem gregatim in stabulum
 Venientes tardum infestinem viatorem.
 Noualia autem laborentur ad semen: quando cicada
 Pastores meridiana seruans intra arbores
 Resonat in ramis. telas autem in arma araneæ

Subtiles disponat. clamoris autem amplius neq; nomen sit.
 Altam autem Hieroni gloriam ferant cantatores
 Et pontum scythicum trans: & vbi latum murum
 Bitumine ligans Semiramis regnabat.
 Vnus quidem ego multos autem Iouis diligunt & alias
 Filia quibus, omnibus veniat sicelam arethusam
 Laudare cum populis: & bellicosum Hierona.
 O eteocliae filie deę minyū
 Orchomenum diligentes odiosum aliquando thebis.
 Non uocatus quidem ego maneam: in autem uocantium
 Audens musis cum nostris ueniam.
 Relinquam autem neq; vos. quid enim gratijs dilectum
 Homiribus seorsum. semper gratijs simul sim.

FINIS SEXTIDECIMI IDYLLII.

ARGVMENTVM DECIMISEPTIMI
 IDYLLII.

Inscriptum est hoc Idyllium in Ptolemæum Philadelphum illum Beronices & saluatoris Ptolemæi filiū. Aratio impetu autē vsus est. quapropter & peccat 'Munatus in tempora traducēs Theocriti in Philopatorā, non cognoscens tanti temporis spacio pugnans.

IDYLLIVM DECIMVM
 SEPTIMVM.

LAVS IN PTOLEMÆVM PHILADELPHVM.

X Ioue incipiamus, & in Iouem de firmitate musæ

Immortaliū optimum: quum canamus cantibus.

Virorum autem rursus Ptolemæus in primis dicatur,

THEOCRITI

Et ultimus, & medius. hic enim præstantissimus uirorum.
 Heroes qui antea à semideis geniti fuerunt
 Facientes bona opera sapientium adepti sunt cantus.
 At ego Ptolemæum sciens bene dicere
 Laudabo; uos autem & immortalium honorem ipsorum.
 Idam in multarumarborum uir syluam incisurus iens
 Oculi lustrat præsens præcipue unde incipiet opus.
 Quid primum narrabo quoniam adest infinita dicere,
 Quibus dei optimum honorauerunt regum.
 Ex patribus quidem qualis fuit, perficere magnum opus.
 Lagides Ptolemæus, quando mentibus imposuit
 Consilium: quod non alius uir potens intelligere.
 Illum & beatis pater similem honoris posuit
 Immortalibus; & ei aurea domus in Iouis familia
 Aedificata est. apud autem ipsum Alexāder amicus sciens,
 Sedet Persis grauis deus ornatu capite.
 Contra autem Herculis sedes ipsis tauricidæ
 Stat solido facta ex adamante.
 Vbi cum alijs conuiuia habet cælestibus
 Gaudens nepotum præter modum nepotibus:
 Valde ipsorum saturnides membris excepit honorem.
 Immortales autem uocantur dei carentes pedibus geniti.
 Amborum enim progenitus ipsorum fortis herculides.
 Ambo autem numerantur in ultimum Herculem.
 Huic & postquā ex conuiuio inuit saturatus iam
 Nectare odorifero dilectæ in domum uxoris:
 Huic quidem arcum dedit, subulnalemq; pharetram:
 Illi autem ferreum sceptrum sculptum ramis.
 Hi autem in diuinum thalamum albi tali hebæ.
 Arma & ipsum ducunt genitorem Iouis filium

Qualis autem in prudentijs pergloriosa Berenice
 Excellebat fœmininis utilitas magna generatis.
 Huius quidem Cyprum habitans Dione veneranda filia,
 Sinum in odoriferum delicatus impressit manus.
 Hoc nō dum aliquam dicunt placuisse tantū uiro mulierū,
 Quantum Ptolemæus suam dilexit uxorem.
 Certe quidem reamabatur multo plus. huic filijs
 Confidens suis committit domum omnem:
 Quando diligens ibat lectum in diligentis.
 Non amantis autem mulieris in alieno mens semper:
 Faciles autem fœtus: filij autem nunquā similes patri.
 Pulchritudine superans deas ueneranda Venus,
 Tibi illa curæ fuerum: tui autem gratia Berenice
 Speciosa Acherontem ualde suspirantem non transiuit.
 Sed ipsam rapiens ante in fluentum descendere
 Nigrum, & tristam semper portitorem laborantium,
 In templum deposuisti. tuos autem abscidisti honores.
 Omnibus autē natis hæc hominibus: molles quidē amores
 Aspirat: leues autem dat aspiranti curas.
 Argiua nigra supaliam habens tu populine catorē Diomedē,
 Mixta Tydeo peperisti Calydomum uirum.
 Sed Thetis profunda sinum iaculatorem Achillem
 Aeaicæ Peleo. te autem bellicose Ptolemæe
 Bellicoso Ptolemæo perbeata Berenice.
 Et te Coos nutriuit infantem nuper genitum existentem
 Suscipiens à matre: quando primam uidisti auroram.
 Illic enim ilithyam uocauit soluentem ζῶnam
 Antigonæ filia grauata doloribus.
 Hæc autem ei placans astitit: in autem deniq; omnibus
 Carentiam molestiæ defudit mēbris. hic autē patri similis

THEOCRITI

Puer amabilis factus est. Coos autem ululauit videns.
 Dixit autem mordens infantem manibus dilectis
 Beate puer genereris. honores autem me tantum quantū
 Delum honorauit nigramreticulo Phæbus Apollo.
 In autē uno honore circūspectū deposueris promotoriū
 Aequalē doriē sibus præbens honorem prope existētibus.
 Aequale Rhænæam rex amauit Apollo.
 Sic utiq; insula dixit. hæc autem ab alto resonuit uoce
 Inter sub nebulis Iouis fortunata aquila auis.
 Iouis hoc signum. Ioui Saturnio deposita sunt
 Venerabilis regis. hic excellens quem diliget
 Generatū primum. multa autē ipsum opulētia sequitur;
 Multæ autem dominatur terræ, multo autem mari.
 Infinitæ continentesq; & gentes infinitæ uirorum.
 Frugem augent auctam Iouis hymbre.
 Sed nulla tot producit quot plana Ægyptus:
 Nilus scaturiens humidam quando glebam mollit.
 Neq; aliqua ciuitatū habet opera diuidentium.
 Tria quidem ea ciuitatum centenaria in ædificata sunt;
 Tria autem utiq; milliaria ternis in decem milliarijs.
 Duo autem ternaria: post autē ipsa undenaria tria.
 His omnibus Ptolemæus strenuus imperat.
 Et quidem Phœnicia abscinditur, Arabiaq;
 Et Syria, Libyaq; nigriq; æthiopis;
 Pamphyljsq; omnibus & bellicosiss Ciliicibus
 Imperat; Lycijsq; amatoribusq; belli Caribus:
 Et insulis cycladibus. in ea naues optime
 Pontum in nauigat. mare autem omne & terra
 Et fluuij resonantes imperantur Ptolemæo.
 Multi autem equites, multi autem ei scutati

Aere resplendenti ordinati ualderesonant.
 Diuitijs quidem omnes degrauat reges.
 Tantum in diem singulum indiuitem uenit domum
 Vndiq; populi autem opera componunt quieti.
 Nō enim aliquis hostiū multarū balenarū Nilū ingrediēs
 Pedestris in aliens uocem statuerunt uillis.
 Neq; aliquis ad littus ueloci exilijt navi,
 Armatus in bobus inimicus ægyptijs.
 Talis uir latus in firmatur campis
 Flauus capillos Ptolemæus sciens lanceam uibrare:
 Quo in omnino curæ erat paterna omnia seruare.
 Qualia bono regi: hæc autem possidet ipse.
 Non quidem inutile domo in optima aurum:
 Formicarum tanq̄ diuitiæ semper fusum est laborantium.
 Sed multum quidem habent deorum pergloriosæ domus.
 Semper primitias soluentis cum alijs domus.
 Multum autem potentibus donauit regibus.
 Multum autem ciuitatibus. multum autem bonis socijs.
 Neq; dionysij aliquis uir sacra in certamina
 Iuit, sciens canorum canere cantum:
 Cui non munus dignum præbuit arte.
 Musarum autem sub uates canunt Ptolemæum
 Pro beneficentia. quid autem pulchrius viro fuerit
 Diuiti, q̄ gloriam bonam in hominibus capere?
 Hæc & Atridis manet. illa autem infinita illa
 Quæcūq; magnam Priami domū possederunt capientes,
 Aère aliquomō occultata sunt: vñ iterū nō āplius reditus.
 Solus hic priorum parentum calido puluere.
 Calcata de super pedum figuntur uestigia.
 Matri dilectæ & patri sacra statuit templa.

In autem ipsos auro perpulchros & elephantē
 Aedificauit omnibus terrestribus auxiliaiores.
 Multa autem pingue facta bouum in crura uris
 Mensibus reuolutis rubefactis in aris
 Ipseq; potensq; uxor: cuius nulla meliorem
 Sponsum in dombus mulier amplexa est brachio,
 Ex animo amans fratremq; uirumq;.
 Sic & immortalium sacra nuptiæ perfectæ sunt.
 Quos peperit regnans Rhea reges olympi.
 Vnum autem lectum sternit dormire Ioui & Iunoni
 Manus purgans unguentis adhuc uirgo Iris.
 Vale o rex Ptolemæe. tui autem ego æqualiter & aliorū
 Recordabor semideorum. puto autem uerbum non uile.
 Loquar futuris. uirtutem quidem ex Ioue habeas.

FINIS SEPTIMIDECIMI IDYLLII.

ARGVM. DECIMIOCTAUI IDYLLII.

HOc Idyllium inscriptū est Helenæ epithalamium:
 & in ipso quædā sumpta sunt ex primo Stefichori
 Helenæ. Horū autē epithalamiorū, aliqua quidē
 canūtur uesperina, quæ dicūtur dormitiua, quæ usq; ad
 mediā noctem canunt: aliqua autem diluculana, & ap-
 pellātur cōcitatiua. Canūt autē hūc epithalamiū uirgines
 aū thalamū, ut uirginis violatæ a viro vox nō exaudiret.

IDYLLIUM DECIMUM.
OCTAVVM.

HELENÆ EPITHALAMIUM.

IN quondam utiq; Sparta flauicomum
 apud Menelaum
 Virgines, florētē hyacinthi ornatū hñtes
 Ante nuper pictum thalamum chorum
 statuerunt,

Duodecim, quæ primæ ciuitatis magna res lacenarum:
 Quando tyndaridem dormiuit dilectam
 Ducens uxorem Helenam iunior Atrei filius.
 Canebant autem certe omnes in unum cantum pulsantes
 Pedibus circūplicatis: circū at resonabat domus hymenæo.
 Sic iam primo, dormuisti o dilecte sponse?
 Nunquid aliquis es amicus grauis genuas? an amator somni?
 An multum aliquid bibebas, quando in lectum deiciebas?
 Dormire quidē uolentem in horam oportebat ipsum te,
 Puellamq; sinere cum puellis dilectam apud matrem
 Ludere in profundum diluculū, & ex aurora in aurorā,
 Et in annum ex anno Menelae: tua sponsa hæc
 Beate sponse. bonus aliquis sternutauit uenienti tibi
 In Spartam, ubi alij optamus: ut festinares.
 Solus in semideis saturnidem Iouem socerum habebis.
 Iouis tibi filia sub unam uenit uestem:
 Qualis terram achæida nulla calcat alia.
 Certe magnum tibi pariet si matri pariet simile.
 Nos enim omnes coætaneæ quibus cursus idem
 Vnctis uiriliter apud eurotæ lauacra
 Quater sexaginta puellæ feminina iuuentus.
 Harū at nulla in naculata postquam Helæa adæq̃ta fuerit.
 Aurora oriens bonam ostendebat faciem
 Veneranda nox sicut album uer hyeme remissa,
 Sic & aurea Helena perlucebat in nobis,
 Pinguis, magna, sicut recurrit sulcus aruo,
 Vel horto cyparissus, uel currui Theſſalus equus.
 Sic & rosei coloris Helena lacedæmon ornatus.
 Neq; aliqua in calatho ornat opera talia.
 Neq; in uaria prudentius stamen tela

THEOCRITI

Radio complicans longis incidit ex telarijs.
 Non quidem non citharam aliqua scit sic pulsare
 Sicut Helena: cuius omnia in oculis desyderia sunt.
 O pulchra o gratiosa puella tu quidem domestica iam.
 Nos autem in cursum uere & in pratensia folia
 Serpemus coronas colligentes suauē sperantes,
 Multum tui Helena recordantes: sicut lactentes
 Agnæ generantis ouis, mammam desyderantes.
 Prīmę tibi coronam loti humi auctæ
 Plectentes umbrosam destituemus in Platanum.
 Prīmę autem argenteo ex lecyto humidum unguentum
 Cipientes stillabimus sub umbrosam Platanum.
 Literæ autem in cortice scribentur: ut præteriens aliquis
 Has uideat dorice. uenerare me. Helenæ planta sum.
 Gaudeas o nymphea, gaudeas bonum socerū habens gener.
 Latona quidem dei latona filios nutriens vobis
 Bonum partum. Cypris autem dea Cypris æquale amare
 Adinuicē. Iupiter autē Saturni des Iupiter icorruptus diui.
 Ut ex generosis in generosos iterum ueniant. (tias,
 Dormite adinuicem pectus amorē spirantes & desyderiū.
 Surgite autem ad auroram: non quid latere
 Venimus & nos in diluculum, quando primus cantor
 Ex lecto clamabit eleuans benecritum collum.
 Certe quidem o hymenæ nuptijs in his gaudeas.

FINIS DECIMIOCTAUI IDYLLII.

IDYLLIVM DECIMVM

NONVM.

EPITAPHIVM BIONIS BVBVL-
CI AMATORII.

Amentationes suspirate saltus & do-
rica aquas:

Et flumina flete suauem Biona.

Nunc plantæ mihi lugete, & ne-
mora nunc vlulate.

Flores tristibus à spirate corymbis.

Nunc rosæ cruentate luctus: nunc Anemone.

Nunc Hyacinthe loquere illas tuas litteras, & plus æ æ

Accipe folijs. bonus mortuus est cantor.

Incipite sicelicæ luctum incipite musæ.

Lusciniæ illæ densis lugentes in folijs,

Fluentis siceliciis nunciate Arethusæ:

Quòd Bion mortuus est bubulcus: & cum ipso

Et cantus mortuus est: & perijt doricus cantus.

Incipite sicelicæ luctum incipite musæ.

Strymonij lugete apud aquas lamentationes cygni:

Et lamentatiuis oribus canite lugubrem cantum:

Qualem in nostris ad labra uox canebat.

Dicite autem rursum puellis Oeagridibus, dicite omnibus

Bystonijs nymphis: perijt doricus orpheus.

Incipite sicelicæ luctum incipite musæ.

Ille armentis amabilis non amplius canit;

Non amplius desertis sub quercubus sedens canit.

Sed apud Plutorem cantum obliuiosum canit.

Theocr.

Ff

THEOCRITI

Montes autem sunt muti: & boues apud tauros
Errantes lamentantur, & non volunt pasci.

Incipite sicelice luctum incipite musæ.

Tui Bion fleuit velocem mortem ipse Apollo.

Et satyri fleuerunt: migrarum uestiumq; priapi.

Et Panes suspirauerunt tuum cantum: hiq; in sylua

Fonticuli fleuerunt. & aquæ lachrymas ceperunt.

Echo autem in petris flet, q; silentio

Et non amplius imitatur tua labra. tua autem à morte

Arbores fructû proiecerunt. hi at flores oës tabefacti sunt.

Ouium non fluxit bonum lac, non mel alueariorum:

Demortuû è in cera tristificatum. non amplius enim decet

Melle tui mortuo aliud vindemiari.

Incipite sicelice luctum incipite musæ.

Non tantum marina apud littora fleuit Delphin;

Neq; tantum quondam cecinit in scopulis Liscimia;

Neq; tantum fleuit in montibus longis Hirundo;

Alcyonis autem non tantum in doloribus detētus est Ceyx.

Incipite sicelice luctum incipite musæ.

Neq; tantum glaucis in undis Cerylus cecinit,

Non tantum orientalibus in vallibus puerum auroræ

Volans circum sepulchrum fleuit Memnonis auis;

Quantum mortuo in fleuerunt Bione.

Incipite sicelice luctum incipite musæ.

Adonides omnesq; hirundines quas quondam dele etauit.

Quas loqui docuit sedentes autem in ramis

Contra adinuicem fleuerunt. hæ autem subclamauerunt

Aues. tristamni dolorosæ. sed & nos.

Incipite sicelice luctum incipite musæ.

Quis ad tuam fistulam canit o optatissime?

Quis autem in tuis harūdinibus curret os? quis audax sic?

Adhuc enim spirant tua labra: & tuus anhelitus.

Vox dulcis calamis tuos in pascit cantus.

Pani fero cantum. for te & ille firmare

Timebit os: ne secunda tui ferat.

Incipite sicelice luctum incipite musæ.

Flet & Galatea tuum cantum: si quā olim delectabas

Sedentem circa te apud littora maris.

Non enim æquale Cyclopi canebas. hunc quidē fugiebat

Pulchra Galatea: te autem suaue à uidebat mari.

Et nunc oblita undæ in harenis

Sedet desertis: boues autem adhuc tui pascit.

Incipite sicelice luctum incipite musæ.

Omnia tibi o bubulce commortua sunt dona musarum:

Virginum amata oscula: labra puellarum:

Et triste circumsepulchrum tuum flent amores.

Cypris diligit te multo plus quā osculum,

Quo antea Adorin morientem osculata est,

Hic tibi o fluuiorum canorissime secundus dolor

Hic curæ est nouus dolor. perijt prius tibi Homerus.

Illud Calliopæ dulce os. & te dicunt

Lugere pulchrum filium multum flebilibus fluentis.

Omne autem implesti uoce mare: nunc iterum alium

Filium fles: graui autem in dolore tabefis.

Ambo fontibus seruati. hic quidem bibebat

Pagafidis fontis: ille autem habebat potum Arethusæ.

Et hic quidem Tyndarei pulchram cecinit filiam,

Et Thetidis magnum filium, & atridem Menelaum.

Ille autem non bella, non lachrymas; pans autem canebat,

Et bubulcos stridebat: & canens pascebat.

THEOCRITI

Et fistulas faciebat: & dulcem uitulam mulgebat:
Et puellarum docebat oscula: & amorem
Nurriebat in sinibus: & eligebat Venerem.

Incipite sicelicae luctum incipite musæ.
Omnis Bion lamentata est inclyta ciuitas oppida oïas
Asra quidem luxit multo plus Hesiodo.
Pindarum non desyderant tantum Bœotides syluæ.
Non tantum Alcæum circa lugebat Lesbos munita.
Neq; tantum cantatorem lugebat Cteium oppidum.
Te plus Archilocho desyderat Paros. pro autem Sapho
Adhuc tui cantum luget mitylena.

MARCVS Musurus aiebat hos sex
versus sequentes deesse.

Omnes quibus calidum est os bubulci
Ex musis tui mortem flent mortui.
Flet Sicelides Sami gloria. in autem cydomibus
Prius ridenti cum oculo splendidus uideri
Lachrymas nunc Lycidas lugens fundit: inq; ciuibus
Triopidis fluiiū lamentatur apud Alenta Philetas. ✽
In autem syracusis Theocritus. at ego tibi
Ausonici doloris cano cantum. non hospes cantus.
Bucolici: sed quemq; docuisti tui discipulos
Hæredes musæ doricae nos præmiohonorans.
Alijs quidem tuas diuitias: mibi autem reliquisti cantum.
Incipite sicelicae luctum incipite musæ.
Heu heu Maluæ quidem postquã in horto pereunt,
Vel uiridia Apia, illudq; virens sanum Anethum:
Postea rursus uiuunt, & in annum alium nascuntur.
Nos autem magni & fortes sapientes uiri,
Quando primum morimur: inauditi in terra concaua

Dormimus bene valde longum sine fine dulcem somnum.
 Et tu quidem in silentio relictus eris in terra.
 Nymphis autem visum est semper ranam canere.
 His autem ego non inuideam: illū enī cantū nō bonū canit.
 Incipite sicelicæ luctum incipite musæ.
 Venenum uenit Bion ad tuum os, venenum cognouisti.
 Quomodo tui labra ad cucurrit & non edulcatus est?
 Quis autem homo tantum inmitis uel miscenti
 Vel dare uocanti uenenum effugit cantum?
 Incipite sicelicæ luctum incipite musæ.
 Sed poema accepit omnes, ego autem in dolore hoc
 Lachrymas & tuam passionem lugeo, si possem autem,
 Sicut Orpheus descēdēs ad tartarū, sicut quōdā Vlysses,
 Sicut antea Alcides: & ego forte in domum uerirem
 Plutonis: ut audirem quid caneres, sed in puella
 Sicelicum quid stride: & dulce quid cane.
 Et illa siculis ætneis lusit
 Seculis: & cantum cecinit dorium, non inhonoratus
 Erit cantus & sicut Orpheo antea dedit
 Dulce canenti reuerentem Eurydicæam.
 Et te Bion mittet montibus, si autem aliquid & ego
 Canere possem apud Plutonem, ipse canerem.

FINIS DECIMINONI IDYLLII.

IDYLLIVM VIGESIMVM.

EVROPA.

Vropæ quondam Cypris dulcè immisit
somnia,

Noctis quando tertia pars stat prope au-
tem aurora:

Somnus quando dulcior melle palpebris
insidens

Soluens membra ligat molli in lumina vinculo.
Quando & uerorum pascitur natio somniorum:
Tunc sub tectis in dormiens donibus
Phœniæ filia adhuc uirgo Europa
Vidit continentes duas circa ipsam pugnare,
Asiada, Antiperæq; formâ autē habebat tāquā mulieres.
In autem asia & magis suam circa tenebatur puellam.
Dicebat autem q̄ ipsam peperit, & q̄ nutriuit ipsam ipsa.
Hæc autem altera fortibus violans manibus
Trahebat non inuita: quoriam dixit fatum esse
Ex Ioue ægiocho præmium esse Europen.
Hæc autem à quidem stratis lectis saltauit timens
Mota cor. hoc enim postquā super vidit somnum
Sedens autem in diu tūcite habebat. ambas autem
Adhuc uacillantibus in oculis habebat mulieres.
Sero autem iam ualde postea extulit uirgo uocem.
Quis mihi tales uisiones cælestium proiecit?
Qualia me stratis lectis super in thalamis
Dulciter ualde dormientem terruerunt somnia?
Quæ erat hospes quam inspexi dormiens?
Sic me percussit corde illius desyderium: sicut me & ipsa

Libenter suscepit: & sicut suam uidit filiam.
 Sed mihi in bonum beati secernant somnium.
 Sic dicens exurrexit: dilectas autem inquisiuit socias,
 Coætaneas, eorundem annorū, placitas à bono patrenatus.
 His semper colludebat, quando in chorum aptabantur:
 Vel quando alacres fiebant corpus guturnis eleuans:
 Vel quando ex prato benespicientes flores incidebat.
 Huic at ipsi statim appuerūt: habebāt at in māibus unaqueque
 Florū susceptiuum calathum. ad autem prato ibant
 Maritima: ubique semper simul congregata fuerunt
 Delectatæ roseoque; fœtu, & undæ sono.
 Ipsa autem aureum calathum ferebat Europa
 Mortalē, magnā admirationē: magnum laborē Vulcanis
 Quē Libyæ dedit donū quando in lectum Eno sigæi
 luit. hæc autem dedit per pulchræ Telephæssæ,
 Quæque; eius sanguinis fuit. in nuptæ autem Europæ
 Mater elephæssa perinclitum dedit donum.
 In hoc ingeniosa multa fabricata erant resplendentia.
 In quidem erat auro facta Machi Io,
 Adhuc uitula existens: figuram autē nō habebat mulieris.
 Ambulabat autem hæc pedibus: in falsas ibat uias
 Natanti similis. nigrum autem factum erat mare.
 Duo autem steterunt alte in tumulo littoris
 Viri congregati: admirabātur autē per mare euntē bouē.
 In autem erat Iuppiter contrectans quiete manu diuina
 Vitulam in pulcherrimā septē ostia habentem apud Nilū:
 Ex boue bene cornuta rursus mutauit mulierem.
 Argentus quidem erat Nili fluxus. hæc autem utique uitula
 Ærea. auro autem factus ipse erat Iuppiter.
 Circum autem flexuosi sub coronam calathi

THEOCRITI

Mercurius laboratus erat prope: ppe aut ipm extēsus erat
Argus inquietis fractus oculis.

Huius autem rubro a sanguine producta est

Auis gaudens alarum multa florido colore,

Calathū sup nauigans: tāquā q̄; aliqua ueloximari nauis,

Aurei calathi cooperiebat labra alis.

Talis erat calathus perpulchræ Europæ.

Hæ autem postquā igitur prata ingressæ sunt florida:

Alia in alijs tunc floribus animum delectabant.

Harū hæc quidē Narcissum bñspiratē, illa at Hyacinthū,

Alia aut uiolā, alia aut Serpyllū capiebat. multa aut humū

Pratorum uere nutritorum cædebant folia.

Hæ autem rursusq̄; flauī croci odoriferam comam

Decerpebant contendentes. sed media stabat Regina

Splendorem rubræ rosæ manibus legens:

Qualis in Gratijs excelebat Venus.

Non quidem diu uolebat in floribus animum lætificare,

Neq̄ utiq̄ uir ginitatem zonam immaculatam trahere.

Vbi enī iā Saturnides postq̄ ipsā cōsiderauit, valde p̄cus=

Animū in speratis subdomtus sagittis (sus est

Veneris, quæ sola potest & Iouem domare.

Iam enim euitansq̄; iram inuidenti lunonis,

Virginisq̄; uolens puellarem mentem decipere,

Occultauit deum, & uertit corpus, & factus est taurus.

Non qualis stabulis in nutritur: neq̄ quidem qualis

Qui subdomtus trahit multumoneratum currum.

Huius autem certe quidem aliud corpus flauī coloris fuit

Aequaliaq̄; ad inuicem cornua resurgebant capitis

Ipsa apicem seminaisæ circuli lunæ.

Venit autem in pratum: & non terruit apprens

Virgines: omnibus autem amor factus est prope ire:
 Tangere autē desideratū bouem. huius immortalis odor
 Procul & prati superauit dulcē odorem.
 Stetit autem pedes ante innocentis Europæ:
 Et ei lingebat collum: demulcebat autem puellam.
 Hæc autem ipsum cōtrectabat: & quiete mambus spumã
 Multam ab oribus abstergebat: & osculabatur taurum.
 Et hic suaue mugiuit. dixisses tibiæ
 Mygdomæ canorum sonum sursumsonantis audire.
 Genus flexit autem ante pedes: respiciebat autē Europam
 Cervicem inuertens: & ei latum ostendebat dorsum.
 Hæc autem profundiscribis locuta est uirginibus.
 Venite sociæ dilectæ & coætaneæ: vt in hoc
 Sedentes tauro delectemur. iam enim omnes
 Dorsum substernens suscipiet tanquã nauem.
 Mansuetus inspicere, & blandus: neq; quid tauris
 Alys assimilatus est. mens autem ei ueluti uiri
 Decens circumcurrit. sola autem indiget uoce.
 Sic dicens tergeti insidebat subridens.
 Hæc autem aliæ tardabant statim autem surrexit taurus
 Quam uolebat rapiens: uelox autem in portum ibat.
 Hæc autem retrouersa dilectas uocabat socias
 Manus extendens. hæc autem non poterant consequi,
 Littoribus autem in eis ulterius currebat ueluti delphis.
 Nereides autē ascēderūt sub ex mari: hæc autē igitur oēs.
 Ceteis dorso insidentes contraruebant.
 Et iam ipse grauissonans super mare Enosigeus
 Vndam indirigens marina præibat uia
 Fratri. hi autem circum ipsum congregati sunt
 Tritones ponti profundi fluxus inquilini

Cochleis extensis nuptialem cantum clamantes.
 Hęc autem igitur insidens Iouis bouinis in dorſis,
 Hac quidē tenebat tauri longum cornu, in manu autē alia
 Trahebat purpureas ſinus plicatas, ut vacua
 Reſtet dum traheretur albi maris magna aqua.
 Sinuatus eſt autem humeris peplus profundus Europe,
 Vela tanquā nauis alleuiabat autem puellam.
 Hęc autem quando iam terra à patria ibat longę;
 Appebat at neq; littus aliquod mariſuſum: neq; mōs altus;
 Sed aer quidem ſuper: ſubter autem pomus infinitus.
 Circum ſe aſpiciens tantum emiſit uocem.
 Quo me ſers theotaurus? quis eſ? quomodo autem uiam
 Difficilibus pedibus tranſis? neq; mare
 Times, nauibus enim incurſibile eſt mare
 Velocibus: tauri autem marinam tremunt uiam.
 Qualis tibi potus dulcis? quis ex mari erit cibus?
 Certe aliquis eſ deus? quid deis indecentia facis?
 Neq; marini delphines in terra, neq; quid tauri
 In ponto ambulam. tu autem terrā, & in pontum
 Siccus ruis: ungule autem tibi ſum rem.
 Certe cito & glauco ſuper aere alte eleuatus,
 Similis celeribus uolabis auibus.
 Hei mihi. ego magnope iā quid infelix, quę certeq; domū
 Patris longe deſerens, & ſequens bouem hunc
 Hoſpitem nauigationem, ſequor & erro ſola.
 Sed tu mihi imperans albo mari Enoſiſſe
 Beneuolus obuies. ſpero inſpicere
 Hunc dirigentem nauigationem præuialeſ mei.
 Non ſine deo enim has tranſeo humidas uias.
 Sic dixit. hanc autem ſic allocutus eſt latorū cornuum bos.

Confide uirgo: non time pontium tumorem,
 Ipse tibi Iuppiter sum, & prope uideor esse
 Taurus: quoniam possum apparere quicquid uolo.
 Tuum autem desiderium immisit tantū mare mensurare
 Taurum apparentem. Creta autem te suscipiet iam:
 Quæ me nutriuit & ipsum: ubi nuptialia tui
 Erunt. ex me autem gloriosos generabis filios:
 Qui sceptrigeri omnibus terrestribus erunt.
 Sic dixit. & perfecta sunt quæ dixit. uidebat quidē iam
 Creta. Iuppiter autem rursus alteram recepit formam.
 Soluit autē ei cincturam: & ei lectum parauerūt Horæ.
 Hæc autem antea uirgo, Iouis facta est statim nupta.
 Et Saturnidæ filios peperit: & statim facta est mater.

FINIS VIGESIMI IDYLLII.

IDYLLIVM VIGESIMVM:
 PRIMVM.

MOSCHI, AMOR FUGITIVVS.

Ypris amorem filium longe clamabat.
 Si quis in triuis errantē uidisset amorē.
 Fugitiuus meus ē. nūciator p̄mū hēbit.
 Merces tibi osculum illud cypridis. si
 autem duxeris ipsum,
 Non nudum illud osculum quoddam da

bo hospes: & plus habebis.
 Est at̄ puer ualde signi. i similitudinibus oībus discēs ipsū
 Corpus quidē non albus. igni autē similis. oculi autē ipsius
 Acuti & ardentes. malæ mentes. dulcis loquela.
 Non enim æquale intelligit & loquitur. sicut mel uox.
 Si autem irascitur: mens est crudelis. deceptor

Nihil vere dicens: dolosus infans: rustica ludit.
 Benecomatum caput. habet autem impudentem vultum.
 Paruusculæ quidem illi manunculæ. longe autem iacit
 iacit & in Acheronta, & in inferni regem.
 Nudus quidem corpore: mens autem eius tecta est.
 Et volatilis quantum avis volat: aliquando in alios
 Viros & mulieres: in visceribus autem sedet.
 Arcum habet valde paruum, super arcu autem sagittam:
 Parua eius sagitta in æthera autem vsq; fertur.
 Et aurea circum humeros pharetruncula: intus autem sunt
 Amaræ sagittæ: his sæpe & me vulnerat.
 Omnia quidem crudelia omnia. multo plus autem ei ipsi
 Parua lampas existens solem ipsum comburit.
 Si tu ceperis illum ligans duc: neq; miserearis.
 Et si aliquando videris flentem, observa ne te decipiat.
 Et si ridet, tu ipsum trahere. & si voluerit te osculari:
 Fuge. malum osculum. illa labra venenum sunt.
 Si autem dixerit accipe, hæc dono quæcunq; mihi armæ
 Nequid tãgus. deceptoriam dona. hæc igne oia tincta sunt.

FINIS VIGESIMIPRIMI IDYLLII.

IDYLLIVM VIGESIMVM SECVDVM.

FAVIFVR.

Vrem aliquãdo Amorem malè stimula
 uit apis
 Fauum ex aluearibus prædantē. summos
 autem manuum
 Digito omnes impunxit. hic autem do-
 luit, & manum inflavit.

Et terram percussit, & saltavit. ipsi autem Veneri
 Ostendit dolorem: & conquerebatur q̄ parua
 Bestia est apis, & quanta vulnere facit?
 Et mater ridens, quid autem non æquale es apibus?
 Et paruus quidem es: hæc autem uulnera quanta facis?

FINIS VIGESIMISECVNDI IDYLLII.

IDYLLIVM VIGESIMVM-
 TERTIVM.

EPITAPHIVM ADONIDIS.

Amētor Adonin: pijs pulcher Adonis.
 Perijt pulcher Adonis: conlamentantur
 amores.

Surge misera nigre induta, & plange
 Pectora: & dic omnibus, perijt pulcher
 Adonis.

Lamentor Adonin: illamentantur amores.
 Iacet pulcher Adonis in montibus crus dente
 Albo albo dentem percussus. & Venerem dimittit
 Tenuiter moriēs. hic autem eius sanguis funditur. sanguis
 Albo in corpore. in supercilijs autem oculi torpebant.
 Et rosa fugit labrum: circum autem illum
 Moritur & osculum, quod nunquā Venus auferet.
 Veneri quidem osculum & non uiuentis placebat.
 Lamentor Adonin, posilamentantur amores.
 Immutate immitate uulnus habet in femore Adonis.
 Maius autem Venus fert ad corculum uulnus.
 Illum quidem circa puerum amici canes lugent.
 Et nymphæ flent montanę hæc autem Venus

THEOCRITI

Soluta crinibus per quercus clamabat
 Luctuosa implicabilis decalciata. hi autem rubi ipsam
 Scindunt, & sacrum sanguinem decerpunt venientem.
 Acute autem plorans per ualles longas fertur
 Assyrium clamans maritum & puerum clamans.
 Circum autē ipsum niger sanguis ad umbilicū pēdebat.
 Pectora autē ex cruribus rubefacta erāt. he autē sub māmis
 Albe antea Adonidi rubeſcebant. (partes
 Heu heu Venerem illamentantur amores.
 Perdidit pulchrum virum, simul perdidit sacrā formam.
 Veneri quidem pulchra forma quando viuebat Adonis.
 Demortua est autem forma cum Adonide. Venerē heu heu
 Montes omnes dicunt: & quercus heu heu Adonin.
 Et fluuij flent dolores Veneris.
 Et fontes Adonin in montibus lachrymantur.
 Flores autem ex dolore rubescunt. hæc autem Venus
 Omnes per colles & per ciuitatem miserabile canit.
 Heu heu Venerem, perijt pulcher Adonis.
 Echo autem reclamabat: perijt pulcher Adonis.
 Veneris grauem amorem quis non fleuit heu heu.
 Vt vidit, vt intellexit adonidis intolerabile vulnus;
 Vt vidit funestum sanguinem marcescens circa crus:
 Brachia circumextendens conquirebatur. mane Adonin
 Infelix, mane Adonin postremo vt te inueniam,
 Vt te amplectar, & labra labris misceam.
 Surge paululū Adonin. hoc autē iterū paululū me osculare.
 Tantum me osculare quantum viuat osculum.
 Vsq; ab anima in meum os osculare meum iecur
 Spiritus tuus fluet. hunc autē tui dulcē amorem mulgebo.
 Ebibam autem amorem. osculum autem hoc seruabo

In ipsum Adonin: quoniam tu me infelix fugis.
 Fugis longe Adoni & venis in Acheronta,
 Et tristem regem & inimicem. hæc autem misera
 Vivo & dea sum, & non possum te persequi.
 Accipe Proserpina meum virum: es enim ipsa
 Multo me potentior. hoc autem totum bonum in te & Martem.
 Sum autem ego tota infelix: habeo autem insatiabilem dolorem.
 Et fleo Adonin, qui mihi mortuus est: & te timeo
 Moreris o optatissime. desiderium autem mihi tamquam isoniū vo
 Vidua autem Venus: vacui autem in domibus amores. (lauit.
 Tibi autem simul cestus perijt. quid enim audax uenabaris
 Pulcher existens: tantum mansisti feris pugnare?
 Sic luxit Venus, illuxerunt amores.
 Heu heu Venerem perijt pulcher Adonis.
 Lachrymam Venus tantam infundit, quantum Adonis
 Sanguinem fundit. hæc autem omnia in terra fiunt flores.
 Sanguis rosam parit. hæc autem lachrymæ Anemonen.
 Ploro Adonin, perijt pulcher Adonis.
 Non amplius in syluis uirum luge Venus.
 Est bonus lectus, est Adonidi lectus desertus.
 Lectum habet Venus tantum. nunc autem mortuus Adonis;
 Et mortuus ex his pulcher, est pulcher mortuus tamquam dormiens.
 Depone & mollibus in uestibus eius dormire:
 Quibus tecum in nocte sacrum somnum laborabat.
 Toto aureo liliū seruati, desiderat & tristem Adonin.
 Iace autem in coronis & floribus omnia cum ipso.
 Sicut ille mortuus est, flores omnes tabefacti sum.
 Aspicebat autem ipsum odoriferis unguentis, aspice odoriferis.
 Pereat odoramenta omnia. tuum odoramentum perijt Adonis.
 Inclinator est in uestimentis purpureis.

THEOCRITI

Circum autem ipsum flentes suspirant amores,
 Scindentes capillos in Adonide. & hic quidem sagittas;
 Ille aut in arcu ibat; alius autē pēnat ā ducebat pharetrā;
 Et hic quidē soluit calciamēiū Adomdis; ille autē lebetibus
 Aureis fert aquam; alius autem crura lauat;
 Alius autem retro alis refrigerat Adonin.
 Ipsam Venerem illamentantur amores.
 Extinxit lampadem omnem in liminibus Hymenæus;
 Et corona euolauit nuptialis. non amplius autem uobis,
 Vobis non amplius cantatus cantus cantatur. heu heu.
 Heu heu & Adonin etiam plus heu Hymenæum.
 Gratiae fletu filium Cinyræ,
 Perijt pulcher Adonis adinuicem dicentes.
 Ipse autem acutē dicunt multo plus quā tu Dione.
 Et Parcae Adonin refleunt Adonin:
 Et ipsum incantant. hic autem ipsas non exaudit.
 Non quidem non uult. puella autem ipsum non dimittit.
 Desine luctus Venus; hodie tenearis iocis.
 Decet te iterum flere iterum in annum alium fle.

FINIS VIGESIMITERTII IDILLII.

B VB VL CVLVS. IDYLLIVM
 VIGESIMVMQVARTVM.

Vnice merisit uolentem ipsam dulciter
 osculari:
 Et mihi cōuicians hæc dixit. Vale à me,
 Bubulcus existens uis me osculari: miser
 non didici

Rusticos

Rūsticos osculari, sed urbana labra stringere.

Non tu mei osculaberis pulchrum os, neq̄ in somnijs.

Qualia uides? qualia loqueris? ualde rustica ludis?

Valde delicatum loqueris? ut cyathus uerba dicis.

Quam mollem barbam habes? quam dulcem capillum?

Labra tibi ægrotam: manus autem quid sunt nigræ.

Et malum oles: à me fuge, ne me inquines.

Talia loquens ter in suum spuit sinum.

Et me à capite ad pedes continuè uidit

Labijs murmurans, & oculis obliquè aspiciens:

Et multū pulchritudine effæminabatur. & qd̄ manifestus.

Et uenustū me risit. mihi autem statim ferbuit sanguis:

Et corpus rubefactus sum à dolore, sicut rosam rores.

Et quidem iuit me tristificans fero in corde iram:

Quòd me gratiosum mala vituperauit socia.

Pastores dicite mihi uerum, non pulcher sum?

Nunquid aliquis statim me Deus hominem alium fecit?

Etenim mihi antea floruit dulcis quædam pulchritudo;

Sicut hедера ad truncum, meam autem ornauit barbam,

Capilli autem tanquā apia circum tempora fusi sunt,

Et alba frons in supercilijs splenduit nigris:

Oculi mihi cæsiæ gratiosiores multo Mineruæ:

Os & coagulatione dulcius, ex oribus autem

Fluebat uox dulcior quàm fauus.

Dulcis autem mihi cantus, & si fistula cano,

Et si tibia loquor, & si calamo, & si fistula compacta.

Et omnes pulchrum me in montibus dicunt mulieres:

Et omnes me osculant. hæ aut̄ urbane me nō osculatae sunt.

Sed q̄ bubulcus sum præterierunt me. & nūquā audire

Quòd pulcher Dionysus in uallibus uitulam impellit.

Non cognouerunt autē q̄ Venus in viro insaniuit bubulcō,
 Et phrygiæ imperauit in montibus, ipsum Adonin
 In syluis custodiuit, & in syluis fleuit.
 Endymion autem quis erat? non bubulcus? quemq̄; Luna
 Bouespascentem dilexit? ab olympto autem iens
 Occultum supra syluam venit & in meos filios dormiuit.
 Et tu Rheia fles bubulcum: non autem & tu
 O Saturni de propter puerum bouespascentem ipse errasti?
 Eunice autem solum bubulcum non dilexit.
 Hæc Cybele melior, & Venere, & Luna.
 Non amplius neq̄ Venus suauem, neq̄ in urbe,
 Neq̄ in monte diligas: sola autem in nocte dormias.

FINIS VIGESIMIQUARTI IDYLLII.

 THEOCRITI, PISCATOR ES
 IDYLLIUM VIGESIMVM-
 QVINTVM.

Apertas Diophantes sola artes suscitatz;
 ipsa laboris præceptor: neq̄ enī dormire
 Viris operarijs mala præbent curæ.
 Et si parū noctis aliquis inuaserit, somnū
 Statim turbant incumbentes curæ.

Piscis venatores tamen duo iacebant senes,
 Sternentes algam siccam sub textis tugurijs,
 Inclinati parieti phylino: prope autem ipsos

Iacebant manibus certamina: calathuli,
 Calami, hami, spumosaq; retia;
 Funiculi, cyrti, & ex iuncis labyrinthis;
 Laquei, pellisq;: vetus autem in sustentaculis lembus:
 Subter caput storea breuis, vestimenta pili.
 Hic his piscatoribus omnis labor: hic Plutus.
 Nullus autem non ollã habebat, non ut omnia superflua.
 Oĩa uidebatur illius venationis paupertas. hæc ipsos amicos.
 Nullus autem in medio vicinus. paupertas aut apud ipsam.
 Fractum tugurium delicatè annatabat mare.
 Nondum medium cursum perficiebat currus Lunæ,
 Hos at piscatores suscitauit amicus labor. ex palpebris at
 Somnum expellentes suis mentibus irritauerunt cantum.
 Mentiebantur amice omnes quicumq; noctes dicebant
 Aestatis minuere, quando dies longos fert Iuppiter.
 Iam infinita uidi insomnia: & neq; adhuc aurora.
 Ne oblitus sim? quæ res? annum autem hæ noctes habent.
 Neptunus conquestus est pulchrã æstatè: non enim tẽpus
 Sponte præteriuit suum cursum: sed somnum
 Cura incidens longam noctem facium.
 Nunquid didicisti secernere aliquñ insomnia: bõa enĩ uidi.
 Non te uolo huius meæ visionis esse expertem,
 Sicut & venationem: insomnia omnia diuidere.
 Non enim vinceris in mente. hic optimus
 Est somniorũ interpretis, hic præceptor est apud quẽ mēs.
 Alia & bilis est. quid enim facere poterit aliquis
 Iacens in folijs ad undam, neq; dormiens
 Aræ in ramo: illud autem candelabrum in Prytanæo.
 Dicunt enim capturam hoc habere. dic aliquando noctis
 Visum omnem, tuo autem dicens nuncia socio

Timidum. Postquã dormiui in marinis laboribus,
 (Non eram quidẽ multũ cibatus, quomiã cenantes in cura
 Si meministi) uentri parcebamus: uidi me ipsum
 In petra promptum. sedens autem uidebam
 Pisces: ex calamis deceptoriam demisi escam,
 Quæ nutritos appetijt. (etenim in somnijs
 Omnis canis panes uaticinatur, piscem & ego.)
 Et hic quidem hamis aliqñ applicuit, & fluebat sanguis.
 Calamum autem sub motu curuum habebam,
 Manus extendens circa feram inueni certamen.
 Quomodo quidem traho magnum piscẽ debilibus ferris,
 Postea suggerens uulnus nunquid me pungens?
 Et pungeris minuens: & non fugientes extendi.
 Perfeci uidens certamen: attraxi aureum piscem
 Vndiq; auro tectum. habebat me timor,
 Ne Neptuno esset seruatus piscis,
 Vel forte glaucæ depositum Amphitrite.
 Quietè autem ipsum ego ex hamis absolui,
 Ne unquã ex ore hamis aurum haberent.
 Et hunc quidem strangulationibus deduxi in terram.
 Iurauĩ aut nō amplius in futurũ sup mare pedẽ verberare,
 Sed manere in terra & auro regnare.

Hæc me suscitarunt. & tu o amice reliquum firma
 Sententiam. iuramentum enim ego hoc iurauĩ. confido.
 Et tu timebis non iurans. neq; enim piscem
 Aureũ sicut uidisti inuẽisti (æquales at mēdacijs uisioes.)
 Si autem vere non dormiens tu loca hæc inquires,
 Spes somnorum quærit carnalem piscem,
 Ne tu moriaris fame quãuis aureis in somnijs.

IDYLLIVM VIGESIMVM

SEXTVM.

MEGARA, VXOR HERCVLIS.

Ater mea cur sic dilectū intus aīm lædis,
 Mirabiliter dolens: ille antea autem tibi
 non amplius rubor
 Saluat ī mēbris. cur mibi tātū tristatū es?
 Nunquid quoniam dolores patitur infi-
 ritos illustris filius

Viro à nili: leo sicut ab hinnulo.

Hei mibi, cur me sic Dei tantum inhonorauerunt

Immortales? cur me sic mala parenes pepererunt parca?

Infelix, quæ postquā uiri strenui in lectum ueni,

Hunc quidem ego honoravi æqualiter lumimbus meis,

Et item nunc colōq; & ueneror in animo.

Hoc autem nullus fuit alius audacior uiuentium,

Neq; tantos suis gustauit curis dolores.

Miser, qui arcubus quos ei præbuit ipse Apollo,

Vel alicuius Parcarum, vel Erinny's graues sagittæ,

Filios suos interfecit: & dilectum abstulit armum,

Insamens in domo: hic autem plenus fuit cæde.

Hos quidem ego infelix meis uidi oculis

Percussos a patre. hoc autem neq; in somnis uerit alij.

Neq; ipsis potui ualde uocantibus auxiliari

Matrem suam: quoniam prope inuincibile bonum erat.

Sicut autemq; luget auis in suis pullis

Perditis, quosq; grauis serpens adhuc infantes

Virgulis in densis deuorat. hæc autem in ipsos

Volat lugens ualde stridule bona mater.
 Neq̄ habet filijs auxiliari. certe enim sibi ipsi
 Prope ire magnus timor implacabilis monstri.
 Sic ego grauiter pariens dilectum partum lamentans,
 Insanis pedibus domum inmultum ibam:
 Vanam debuissem cum filijs simul moriens & ipsa
 Iacere, venenatam per iecur sagittam habens
 Diana in Venerem pronis ualde dominans mulieribus.
 Hocq̄ nos fleuissentq̄ dilectis in mambus parentes,
 Multis cum parentationibus pyram adiuissent similem
 Et vnum aureum in ossa uas omnium
 Le gentes sepelissent: ubi primum genitæ sumus.
 Nunc autem hi quidē Thebam puellarū nutricē in habitāt
 Aony campi, profundam glebam arantes.
 At ego Tirynthi in saxosa ciuitate Iunonis,
 Multas infelix lædor doloribus cor
 Semp̄ similiter: lachrymarū at̄ adest mihi neq̄ unius tract̄.
 Sed uirum quidem video pauco tempore oculis
 Domo in nostrā: multorum enim ei opus paratum
 Laborum, quos in terram errans & mare
 Laborat, petræ hic habens mentem uel ferri
 Fortem in pectoribus. tu autem tanq̄ rigas aquam
 Noctē sq̄; flens, & ex loue dies quot.
 Alius quidem non aliquis lætificet me astans
 Procuratorum: non enim ipsos domorum murus detinet.
 Et ualde omnes trans coagulatum isihnum
 Habitant: neq̄ mihi est ad quem aspiciens
 Sola mulier ualde infelix refrigerem dilectum cor:
 Sine iam Pyrrha sorore: hæc autem & ipsa
 Circa uirum suum plus dolet Iphicium

Tuum filium: omnium enim ærumnosissimos filios
Generare te deoq; & uiro mortali suspicatus sum.

Poeta loquit. Sic utiq; dixit. hæc autem ei pulchriores lachrymæ pomis
Sinum in suauem à palpebris fundebantur,
Recordanti filiorumq; & suorum postea parentum.

Sic autem eodem modo lachrymis genas albas irrigabat
Alcmena: grauius autem hæc & ex animo suspirans,
Verbis prudentibus dilectam nurum sic allocuta est.

Alcmea loquit. Infelix filijs quid tibi mentibus incidit hoc
Prudentibus? quomodo nos vis concitare ambas,
Dolores intolerabiles dicēs: hæc autē nō nūc primū fletū sūt.
Non satis fortiter sequemur secundum semper in diem
Futura? ualde quidem cupidus lugendi aliquis esset,
Qui numeraret in nostris doloribus.

Confide: non talem autem adeptæ sumus ex deo parcam.
Et autem ipsam uideo te dilectum filium in domitis
Doloribus laborantem, ad cognoscendum positū autē tibi sum
Tristari: quando iam & lætitiæ satiatus est.

Et te valde mirabiliter lugeo & misereor,
Quoniam nostram grauem fortunam participas,
Quæq; nobis super caput grauis pendet.

Sciat enim Proserpinaq; & beneuolita Ceres,
(Quas ualde læsus aliquis uoluntarius periurus iurabit
Inmicorum) nihil te peius mentibus proprijs

Amare, q̄ si mihi ex ventre uenisset;
Et mihi chara in domibus uirgo eras:

Neq; ipsam omnino suspicatus sum te hoc latere.

Hoc neq; dicas hoc meum germen q̄ te non magnifacio.

Neq; si bene comata Niobe frequentius fleo,

Nihil enim accusabile super filio lugere

Matri male patienti: quoniam decem menses laboravi
 Ante uidere ipsum meo ab hepate habens;
 Et me portas bene compactas habentē prope duxit infernū.
 Sic ipsum male pariens malos dolores toleravi.
 Nunc autem mihi it solus in alienas, nouum certamen
 Perficiens; neq; scio infelix siue ipsum eundem
 Huc redeuntem suscipiam, siue & non.
 Ad autem huc me terrefecit per dulcem graue insomniū
 Somnum. timeo autem periratum uisionem uidens
 Horribiliter, ne mihi quid filijs triste faciat.
 Apparuit enim mihi habens lignem benefactū manibus
 Filius meus ambabus uis herculeas;
 Quo magnam foeliebat, susceptus tanquā in mercede,
 Fossam, ualde uirescentis in extremitate cuiusdam agri:
 Nudus sine ueste q; & bene ornata interula.
 At postquā omnis peruenit ad finem operis
 Forte uiniferæ in campo operans septum uineæ,
 Certe quod lignum uolebat in præexistenti firmans
 Vallo defigere, quæ & antea uestimenta indutus erat:
 Statim autem resplenduit super fossā profunda
 Ignis insatiabilis: circa aut ipsum imēsa uoluebat flāma.
 At hic semper retro uelocibus rece debet pedibus,
 Effugere promptus permittosum robur Vulcani.
 Semper autem ante suum corpus tanquā scutum
 Mouebat lignem, circum autem oculis huc & illuc
 Respiciebat: ne iam ipsum inureret combustiuus ignis.
 Huic quidem auxiliari incitatus (sic mihi uidebatur)
 Iphiclus magnanimus in terram decidit labens
 Ante ire: neq; rectus surgere potuit rursus.
 Sed immote iacebat, senex tanquā impotens,

Quemq; & non uolentem coëgit senectus tristis,
 Decidit. iacet autem hic in terra firmiter illic,
 Donec aliquis manu ipsum attraxisset transeuntium,
 Venerans aspectum antiquum canæ barbæ.
 Sic in terra proiectus erat scutum quatiens Iphiclus.
 At ego flebam impotentes uidens
 Filios meos, quousq; iam mihi abiuit dulcis somnus
 Oculis. aurora autem statim splendida uenit.
 Talia dilecta me insomnia per mentes terruerunt
 Tota nocte. hæc autem omnia ad Euristheum uersa sint.
 Domo à nostra. factus sit autem uates illi
 Animus meus; non aliud perfecit quid fortuna.

FINIS VIGESIMISEXTI IDYLLII.

THEOCRITI, IOVIS FILII.

IDYLLIVM VIGESIMVMSEPTI-
 MVM, LAVDATIVVM.

Animus Ledaq; & ægiuchi Iouis filios,
 Castora & terribilem Pollucem pugnis
 irritare,

Manus coniungentem medys bouinis
 loris.

Cammus & bis & ter masculos filios
 Puellæ Thestiadis lacedæmonos duos fratres
 Hominum seruatores in nouacula iam existentium,
 Equorumq; sanguinolenta turbatorum in multitudine:

Nauiumq; quæ occidentia & cælo ex orientia
 Astra violatæ sæuis inciderunt ventis.
 Hi autem ipsarum in puppim eleuantes magnam undam,
 Vel & proram uel quo furor uniuscuiusq;
 In concuuitatem proiecerunt; ruperunt autem muros
 Ambos; pendent autem cum malo uela omnia
 Temere fracta; multus autem ex cælo hyber
 Noctæ inserpens; sonat autem latum mare
 Percussum uentisq; & infractis grandinibus.
 Sed tamen uosq; & ex profunditate trahitis naues
 Ipsis nautis putantibus mori.
 Stutum autem cessant ueni, formosa autem tranquillitas
 Supra mare, nebulæ autem discurrunt aliò aliæ:
 Ex autem arctiq; apparuerūt, a sinorūq; in mediū obscurū
 Præsepe, significans ad navigationem serena omnia.
 O ambo mortalibus auxiliatores, o amici ambo
 Equites, citharistæ, pugnatōres, cantatores;
 Castore, an primo Polluce incipiam canere
 Ambos laudans. Pollucem primum canam.
 Illa quidem igitur profugiens petras in unum cœuentes
 Argo, & niuosi graue os ponti,
 Bebrycas intrauit dilectos deorum filios ferens,
 Vbi una multi in scala ambobus
 Muris viri exiuerunt iasoma á naue.
 Exeuntes autem in littus profundum, & uento sum littus
 Lectosq; strauerunt, focusq; inambus mouebant.
 Castor autem uelox hicq; niger Pollux
 Ambo desolati sunt ab errantes socijs.
 Multigenam autem in monte admirantes agrestē syluam
 Inuenerunt semper fluentem fontem sub rabida peira

Aqua plenum perfecta: hæc autem subter
 Scæbræ crystallo & argento assimilabantur
 Ex profunditate. altæ autè productæ erant prope Piceæ,
 Populiq; Platamq;, & longæ comata Cupressus:
 Floresq; odoriferi densis dilecta opera apibus,
 Quicunq; vere de sinente innascuntur pratis.
 Illic autem vir immensus insidens dormiebat
 Grauis videre, duris fractus aures cælibus:
 Pectora autem erant rotunda ingentia, & latum dorsum
 Carne ferrea, fabricatus malleo tanq; colossus.
 In autem musculi solidis brachijs extremum sub humerum
 Steterunt, tanq; saxa rotunda quæq; voluens
 Torrens fluius magnus per poliuit vorticibus.
 At super dorso & ceruice pendebat
 Extrema pellis leonis dimissa ex pedibus.
 Hunc prior allocutus est certummslator Pollux.
 Salve hospes. quiq; es? qui homines quorum hic locus?

- Amy. Gaudeo quô quandoq; viros video quos nunquam vidi?
 Pol. Confide, neq; iniustos, neq; ex iniustis dic videre.
 Amy. Confido, & non ex te me doceri hoc videtur.
 Pol. Agrestis es, ad omnia iracundus vel superbus.
 Amy. Tales quales uides: tuæ utiq; non aduenio.
 Pol. Vemas, & hospitalia assequens retro domum eas.
 Amy. Neq; tu me hospitare: hæc q; ex me non in promptu.
 Pol. Felix, neq; hanc bibere aquam tu dabis?
 Amy. Cognosces si tua sitis ardentia labra absterget.
 Pol. Argentum? an quæ merces? dices ut tibi per suadeamus?
 Amy. Vnus uni manus eleua contrarius viro constitutus
 Pugil, uel & pedibus uerberans crus, oculos autem rectos
 Cumpugnis extendens, propriæ ne parte artu.

Pol. Quis enim cui manus & mea confirmabo lora?

Amy. Prope. vides non tu me? meus vocabitur hic pugil.

Pol. Sit & præmium paratum in quo certabimus ambo.

Amy. Tuus quidem ego, tu autem meus uocaberis, si uincam.

Pol. Animum rubrarum cristarum tales tumultus.

Amy. Siue igitur auibus similes, siue leonibus
Sumus, non alio pugnabimus in certamine.

Dixit igitur Amycus, & testam capiēs mugiuit cōcūā.
Hi autem uelociter congregati sunt sub umbrosa Platano
Testa spirante semper Bebryces elati.

Sic autem eodem modo heroas iens uocauit omnes
Magneſſa à naue egregius in pugna Caſtor.
Hi autem poſtquā igitur ſpiris munierunt bouinis
Manus, & circa membra longa uoluerunt lora,
In medium congregauerunt cædem adinuicem laborātes.
Tunc multus ipsis labor feſtinantibus factus eſt:
Vter in dorſa caperet lumen ſolis.

Sed peritia magnum uirum ſuperasti o Pollux.

Percuſſus eſt autem radijs totus Amyci uultus.

At hic in animo iratus iuit ulterius

Manibus tenſus : huius autem extremā uerberauit barbā
Tyndarides (ōtraueniētis): cōmotus ē aut plus quā prius.

Pugnam autem concuſſit, multus autem incubuit annuēs
In terra. Bebryces autem inſclamabant, ex aut altera parte

Heroes fortem Pollucem hortabantur,
Timentes ne prius ipſum aggrauans domaſſet,

Loco in anguſto Tityo ſimilis uir.

Certe hic huc & illuc exhibens Iouis filius

Ambabus laniabat uiciſſim: detinuit autem impetu
Filium Neptuni ſuperbum licet exiſtentem.

Stetit autem plagis inebriatus, expuit autem sanguinem
 Rubrum. hi autem simul omnes optimi exclamabant,
 Postquã uiderunt uulnera grauia circa osq; maxillasq;.
 Oculi autem tumente restricti sum uultu.

Hunc quidem rex quassit incassum manibus præextēdēs
 Vndiq; sed quando iam ipsum impotentem intellexit,
 Mediæ naris de super in super cilio adegit cæstum.

Omniem autem attraxit frontem in os. at hic percussus
 Supinus in folijs uirescentibus extensus est.

Tunc pugna fortis iterum factu est exurgentis.

Adinuicem autem perdebant se duris uerberantes loris.

Sed hic quidem in pectusq; & extra manus mouebat
 Cervicem dux Bebrycum. hic autem indecentibus plagis
 Omniem contudit uultum inuictus Pollux.

Carnes aut hæ quidē sudore cōtractæ sunt. ex magno aut
 Statim paruus factus est uir o. hic aut semp lōgiora mēbra
 Tangens ferebat laborem; & colore melior.

Quomodo enim iam Iouis filius edacem uirum sustulit,
 Dic dea, tu enim scis. ego autem aliorum sub uates
 Dicam, sicut uis tu; & quomodo tibi carum ipsi.
 Certe hic facere aliquid cupiens magnum opus
 Sinistra quidem sinistram Pollucis accepit manum,
 Obliquus à proiectione inclinatus; altera autem inuadens
 Dextera extulit à latere latum membrum.

Sed hic subiuit capite. forti autem igitur manus
 Percussit subter sinistrum tempus, & in incidit humerū.
 Ex autem fusus est niger sanguis uelociter tēpore hiantes
 Sinistra aut os uerberauit, densit autem resonauerūt dētes.
 Semper autem acutiori sono læsus est uultus
 Vsq; simul mutuuit ornamentu, totus autem in terra

Iacet alienatus mentis: & eleuauit contentionem inter dicēs
 Ambas simul manus: quoniam mortem prope erat.
 Hunc quidem igitur uincens licet, superbum nihil fecisti
 O pugil Pollux: iurauit autem magnum iuramentum
 Suum patrem ex ponto Neptunum uocans,¹
 Nunquam hospiti bus uoluntarius tristis fore.
 Et tu quidem celebra me rex. te autem Castor cantabo
 Tyndaride, uelocē equos hñs, lanceā uibrās, arcū thoracē
 Hi quidem arripientes duo portabant Iouis filij (hñs.
 Duas Leucippi filias: duo autem igitur hos
 Studiose persecuti sunt fratres filij Apharei
 Generi futurinuptiarum, Lynceus & fortis Idas.
 At quando tumultum peruenerunt mortui Apharei,
 Ex curribus utiq; omnes adinuicem ruerunt,
 Lanceis & concuuis grauati scutis.
 Lynceus autē iterū allocutus est sub ex galea ualde clamās.
 Felices quid pugnam concupiscitis: quō autē in nymphis
 Alienis molestis nudi autem in mambus gladij?
 Nobis certe Leucippus suas tradidit uxores filias.
 His autem multo prioribus nobis nuptiæ hęc in iuramēto.
 Vos autem non secundum decens in aliens lectis
 Bobus & mulis & aliens predijs
 Virum peruertistis: nuptias autem furati estis donis.
 Certe quidem sæpe uobis obuius ambobus
 Ipse ego hæc dixi: & non uerbosus existens licet.
 Non sic dilecti uiri ualentibus conuenit
 Ducere uxores, quibus sponsi iam parati.
 Multa certe Sparta, multa autem equos impellens Elis,
 Arcadiaq; bonorumque achiuorumq; castella,
 Messanaq; & Argus. omneq; Sisyphium litus:

Vbi puellæ parentibus à suis nutriuntur
 Infirmitæ, neq; indole indigentes, neq; mente.
 Harum facile uobis ducere uxores quas uultis.
 Quò d bonis multi uellent sociari esse:
 Vos autem in omnibus electi heroibus:
 Et patres & de super simul paternus sanguis.
 Sed dilecti has quidem finite ad finem peruenire
 Nobis nuptias: uobis autem alias deliberamus omnes.
 (Dixerunt talia multa: hec autem in humidâ abiuit undâ
 Flatus habens uenti: gratia autem non secuta est uerba.)
 Vos enim inexorabiles & sæui. sed item & nunc
 Credite: ambo autem nobis nepotes ex patre estis.
 Si autem uobis cor bellû concupiscit, sanguine aut oportet
 Contentionem interrumpentes æqualem dolores soluere.
 Idas quidem & consanguineus meus fortis Pollux
 Manus mouebunt inimicas pugna.
 Nos autem ego Lynceus Castorq; hæsitemus Marti
 Iuniores gemiti: parentibus autem non multum dolorem
 Nostris linguamus: satis mortuus ex una domo
 Vnus: at aly omnes lætificant socios:
 Sponsi pro mortuis ducent autem puellas
 Has. paruo certe decet malo magnâ contentionē destruere.
 Dixit. hæc autem non uoluit Deus uana facere.
 Hi quidem enim ad terram ab humeris arma posuerunt,
 Qui genere prælati sunt. hic aut in mediū uerit Lynceus
 Vibrans fortem lanceam sub scuti circulum primum.
 Sic autem eodem modo Castor concussit lanceæ cuspidē
 Fortis: ambobus autem conorum nuterum cristæ.
 Lanceis quidem primum tendentes laborem habuerunt,
 Ad inuicem sicubi aliquid corporis nudatum uiderent.

Sed certe propria quidem summa anteq̄ aliquis lederetur,
Lancæ fractæ sum scutis in grauibus fixæ.

Hi autem enses ex uaginis extrahentes cædem rursum
Fabricabam adinuicem: pugnae autem non fiebat cessatio.

Multū quidē in scutū latū & equina caudam signē galeæ
Castor: multum autem punxit diligens oculis Lynceus

Huius scutum, cruenta autem quantum conum iuit cuspis.
Huius quidem extremā impediuit in sinistrū genu manū

Ensem acutum ferentis inuadens pede Castor
Sinistro. hic autē percussus ensē eiecit: statim autē fugere

Proruit ad sepulchrum patris, ubi fortis Idas
Inclinatus aspiciēbat pugnam intestinam uirorum.

Sed irruens latum ensē impulit per totum
Tyndarides, utrumq; & umbilicum: uiscera autem intus

Aes statim diffudit. hic autem in terram iacebat inclinatus
Lynceus: sup̄ at̄ igit̄ eius palpebras grauis cucurrit sonus.

Non quidem neq; alium in domo uidit paterna
Filiū Laocoossā dilectas nuptias perficientem.

Certe enim hic columnam Apharei ex habentem
Tumulo frangens cito Messanius Idas,

Volebat fratris percutere sui homicidam.
Sed Iuppiter auxiliatus ē: mambus at̄ eius eiecit fabricatā

Marmarum: ipsum autem combusiuo combusit fulmine.
Sic tyndaridis pugnare non in leui,

Ipsiq; potentes, & ex potenti generati sunt.
Gaudete Ledæ filij, & nostris gloriam hymnis

Bonum semper mittite: dilecti autemq; omnes cantores
Tyndaridis Helenęq; & alijs heroibus,

Ilium qui populati sunt auxiliante Menelao.
Vobis gloriam curauit reges Chius cantor,

Canens Priami ciuitatem & naues Achiuorum,
 Ilicasq; pugnas, Achillemq; turrem belli.
 Vobis rursus & ego argutarum suauitates musarum
 Quales ipsæ præbent, & sicut mea domus est,
 Tales fero. honorum autem deis optimus cantus.

FINIS VIGESIMISEPTIMI IDYLLII.

AMATOR INFELIX

IDYLLIVM VIGESIMVM

OCTAVVM.

Ir quidam prætermo dumamans immi-
 tem amabat ephëbum,
 Formositate pulchrum: ipso autem more
 non item similem.
 Odio habebat amantem, & nihil man-
 suetum habebat.

Et neq; sciebat amorem quis erat deus: quantos arcus
 Manibus tenet, quomodo amaras sagittas ad pueros iacit
 Omnibus autem & in verbis & in accessibus nocuus.
 Neq; aliqua flammæ solatium, neq; splendor
 Labri, neq; oculorum formosus splendor, neq; roseum;
 Neq; sermo, neq; osculum leuans amorem.
 Tanquã autem fera syluestris, suspicatur uenatores.
 Sic omnia faciebat ad hominem: sepulchra autem ipsi
 Labra, & oculi grauem uisum habebant necessitate.
 Hac aut cholera uultus mutabatur, fugiebat at lōge color.
 Iniuriam ira circum iacens. sed & sic
 Tanquã bonus ramus irritabatur, magis amator.

Postremo non emisit lachrymas Veneris:

Sed iens flebat ad tristes domos,

Et osculabatur limen. sic autem extulit vocem.

Rustice puer & tristis malæ nutrimentum lænæ,

Lapideæ puer & amoris indigne, dona tibi veni

Vltima hæc ferens, hunc meum

Laqueū: nō ā pli apud te oculos uolo doloꝝ iratꝝ: sed uado

Quò tu me damnasti: quo sermo perfecimus viam.

Commune amantibus pharmacum, vbi obliuio.

Sed & si totum ipsum capiens ad labrum mulgebo,

Neq; sic extingvam meum desyderiū. nuper aut gaudere

Tuis uestibulis extendor. scio futurum.

” Et rosa pulchra est, & tempus ipsam tabefacit.

” Et uiola pulchra est in uere, & cito senescit.

” Album liliū est, marcescit quando cadit.

” Illa autem nix alba, & liquefit quando congelata est.

” Et pulchritudo pulchra est puerilis, sed parum uiuit.

Veniet tempus illud quando & tu diliges,

Quando cor videns salsa flebis.

Sed tu puer & hoc vltimum dulce facito:

Quando exiens suspensum in vestibulis

His tuis videbis hunc miserum, ne me prætereas.

Sta autem, & parum fle: spargens autem lachrymam

Solue fune me, & circumpone ex membris tuis

Vestimenta, & abscondē me. postremo autē rursus osculare:

Quamuis mortuo dona tua labra, ne me timeas.

Non possum viuere siquidem conciliatus me osculaberis.

Cumulū autē mihi cauato qui mei abscondat amorem.

Et si abibis, hoc mihi ter exclama. o amice iaces

Si aut vis, & hoc. bonus autem mihi perijt socius.

Scribito & hanc litteram, quã tibi versibus exarabo.

HVNC amor interfecit, viator ne prætereas,

Sed stans hoc dic, crudelem habuit amicum.

Sic dicens lapidem cepit, firmans autem in pariete

Vsq; ad medias vias terribilem lapidem iunxit clamans,

Subtilem funem: laqueum autem imposuit collo.

Basidem autem voluit sub pedibus habens, & suspensus est

Mortuus. hic autem perseperuit ianuas, & mortuũ vidit

Atrium extra proprium suspensum, neq; dolebat

Animam, non fleuit nouam cædem: sed in mortuo

Vestimenta omnia fœdauit pubescentia. iuit autẽ certamẽ

Luctatorum, & longe ab amicis inquirebat lauacra.

Et ad Deum venit quẽ iniuria affecit. lapidea autem

Stetit à ripa amor aquas de super

Saltauit & statur, malum autem interfecit ephëbum.

Sanguis autem rubefactus est. pueri autem

Gaudete amantes: hic enim odio habens interfectus est.

Amate autem uos amatos, hic enim Deus nouit iudicare.

FINIS VIGESIMIOCTAVI IDYLLII.

THEOCRITI
IN MORTVVM ADONIN
IDYLLIVM VIGESIMVM
NONVM.

Domini Venus
Postquam vidit mortuum iam,
Tristem habentem cæsariem,
Pallidamq; genam:
Ducere porcum ad ipsam
Iussit amores.

Hi autem statim volantes,
Omnem currentes syluam,
Tristem porcum inuenerunt:
Ligaueruntq; & religauerunt.
Et hic quidem laqueo tangens,
Trahebat captiuum;
Ille autem a tergo impellens,
Verberabat arcubus.
Fera autem ibat timide,
Timebat enim Venerem.
Huic autem dixit Venus.
Omnium pessima ferarum,
Tu hoc crus læsisti?
Tu mei virum verberasti?
Fera autem dixit sic.
Iuro tibi Venus,
Ipsam te, & uirum,
Et hæc mei vincula,

Et hos venatores,
 Virum pulchrum tui
 Non volebam percutere;
 Sed tanquàm imaginem inspiciebam.
 Et non ferens calorem,
 Nudum habebat crus.
 Insaniui osculari.
 Et me concutiebat.
 Hos capiens Venus,
 Hos puni, incide.
 Quid enim porto superfluos
 Amatorios dentes.
 Si autem non tibi hæc sufficiunt,
 Et hæc mei labra.
 Hunc autem miseratu est Venus.
 Dixitq; amoribus,
 Vincula eius soluere.
 Ex hoc insequabatur,
 Et sylvam non ibat:
 Etq; igni accedens
 Vrebat amores.

FINIS VIGESIMINONI IDYLLII.

THEOCRITI
THEOCRITI FISTVLA
IDYLLIVM TRIGESIMVM.

Fistula nomen habes: canum aut te carmina sapientia.
Nullius coniunx, Macroptolemi autem mater.
Nutricis hostipatris velocem peperisti pastorem,
Non cornutum: quem quondam nutriuit taurigena.
Sed reliquisti: cuius vrebat antea metem arcus scuti.
Cuius nomen totum biantimal, quod Merapis desiderium
Puellae vocalis vrebat ventosae:
Qui musae sonorum compegit violis corodate
Vlcus statuum desiderii ignelacerati:
Qui extinxit superbiam aequiuocam
Aucidae, tyriaeque abstulit.
Cui haec caegerorum amabilem
Possessionem Paris posuit simichides
Ex anima. o viri calca
Mulieris aestrui Lydae
Furigena patre carens
Arcæcurahnis gaudeas.
Dulce canas
Muta, puella
Pulchri voca
Inuisibili.

THEOCRITI HERCVLES

INFANS

IDYLLIVM TRIGESIMVMPRIMVM.

Herculem decamenum existētem aliquan-
do illa Mideatis

Alcmena, & nocte iuniorē Iphiclum,
Ambos lauans & implens lacte,

Aereū deposuit in scutiū, quod Pterelao
Amphitryon pulchrum armamentū euul-

sit à palo cadente:

Tangens autem mulier caput locuta est puerorum.

Dormite mei infantes dulciorem & excitabile somnum.

Dormite mea anima duo fratres benefalui filij.

Beati dormiatis, & beati auroræ ueniatis.

Sic dicens versauit scutum magnum, hos aut cepit somnus.

Quando autem vertitur mediū nocturnū in occasum Vrsa
Orionē circa ipsū, hic at circumlucebat magnū humerū.

Tunc graua monstra duo multumsciens Iuno

Nigris horrentes sub spiris dracones

Mouit in latam viam, ubi limina concaua portarum

Domus, minans comedere infantem Herculem.

Hi expliciti in terra uentres ambo

Sanguinis uoraciter deuoluebant; ab oculis aut malus ignis
Venientibus inflā mabatur; graue autē expuebāt uenēnū.

Sed quando iam pueros lambentes prope uenerunt,

Et tunc exurexerunt (Ioue intelligente omnia)

Alcmenæ dilecti filij, lumen autem supra domū factū est.

Certe hic statim clamauit postq̄ malas feras cognouit

Concauo super scuto, & asperos uidit dentes

Iphiclus, cenuem autem pedibus percalcitrauit chlānam,

Fugere promptus. hic autem contrarius tenebat manibus
 Hercules: ambos autem grani illi gavit uinculo,
 Apprehendens guttur ubi pharmaca mala sunt
 Pernitiosis serpentibus: quæ & dei oderunt.
 Hi aut rursus spiris uoluti sunt circa puerum
 Tardè natū lactē nutritū à nutrice semp̄ illachrymabiliter.
 Post autem iterū dissoluerunt, quomā laborabāt spinas
 Ligamenti necessary tentantes solutionem inuenire.
 Alcmena autem audiuit uocem, & surrexit prima.

Surge Amphitryon, me enim timor tenet piger.
 Surge, neq; pedibus tuis sub calciamenta ponas.
 Non audis puerorum iumor quantum clamat?
 Non intelligis q̄ nocte intempestè hi parietes
 Omnes per manifesti pura sine auroras?
 Est aliquid mihi in domo nouius, est dilectè uirorum.
 Sic dixit. hic autem ex lecto uxori descendit credens;
 Pulchrum autem ruit in ensem, qui ei desuper
 Lecto cedrino circa clauum semper pendeat.
 Certe hic appetijt nuper factum lorum
 Eleuans altera uaginatam, magnum lotinum opus.
 Magnus aut̄ igitur thalamus repletus est iterū obscuritate
 Famulos iam tunc clamauit somnum grauem spirantes.
 Ferte ignem quàm citissimè à coquina capientes
 Famuli mei: fortes autem ianuarum recludite seras.
 Surge famuli audaces ipse clamat.
 Hi autem statim affuerunt, lucernis simul accensis,
 Famuli: repleta est autem domus festinantis uniuscuiusq;
 Certe igitur postquam uiderunt paruulum Herculem
 Feras duas mambus tenaciter tenentem,
 Terribiliter exclamauerūt. hic aut̄ ad patrē Amphitryonē

Reptilia ostendit. uibravit autem alitè gaudens
 Capitenocua. ridens autem ante deposuit pedes
 Patris sui morte stupefactua grauia monstra:
 Alcmena quidem postea ad suum iecit sinum
 Aridum a timore aliquantulum iratum (phicium.
 Amphitryon autem alium sub pelliceam posuit clenam
 Puerum: rursus autem ad lectum iens recordatus est lectum.
 Galli certum nuper ultimum diluculum cantauerunt.
 Tyresiam tunc uatem uera omnia dicentem
 Alcmena uocans, fatale narrauit nuper factum;
 Et ipsum respondere quomodo perfici deberet,
 Iussu: neq; si quid Dei intelligim malum,
 Erubescens me occulta: & quoniam non est fugere
 Homines quodcumq; parca in filo urget,
 Vates temperate ualde te gloriantem doceo.
 Sic dixit regina. hic autem respondit taliter.
 Confide optimapariens mulier Perseus sanguis.
 Per meum dulce lumen ab profectum diu oculis,
 Multæ Acheiadum molle in genu filium
 Manu atterente crepusculo canentes
 Alcmenam nominatum. reuerentia eris arguis.
 Talis uir hic futurus est in cælum astra ferens
 Ascendere tuus filius à pectoribus latus heros.
 Quo & feræ omnes, & uiri minores alij.
 Duodecim ei perficienti fatatum in Iouis habitare
 Labores. mortalia autè omnia pfecta Trachinus habebit.
 Sponsus autem immortalium uocabitur, qui has impulerit
 Feras latentes infantem lædere.
 Erit iam hæc dies quando hinnulum in lecto
 Asper dentes lædere uidens lupus non ualet.

* Sed mulier ignis quidem sub cinere bene factus sit.
 Sicut autem Tribuli ligna præparate, uel Paliuri,
 Vel Rubi, uel uento agitata siccum Acherdum:
 Combure autem hos syluestribus in schisis dracones
 Nocte media, quando puerum occidere tuum uolebant ipsi.
 Mane autem colligens puluerem ignis, famularum aliqua
 Projiciat bene ualde omnem super flumen portans
 Factas in petras supra uentum: post autem redire
 Inuersibilis. puro autem fumigare domum sulphure
 Primum: postea autem salibus mixtam ut consuetum est
 Ramo aspergere coronatam incolumem aquam.
 Ioui autem sacrificare superiori masculum porcum,
 Inimicis semper superiores ut sitis.

Dixit & recedens elephantinum adiuit currum
 Tyresias, multis grauis existens annis.
 Hercules autem à matre noua planta tanquam in uinea
 Nutriebatur argiui uocatus Amphitryonis.
 Litteras autem puerum senex Linus edocuit,
 Filius Apollinis curator uigil heros.
 Arcum autem intendere, & speculatorem esse sagittarum,
 Euritus ex patre magnus diues aruis.
 Sed cantatorem posuit & ambas manus formauit
 Pycea in cythara Philamondes Eumolpus.
 Quæcunq; autem à brachijs firmiter uerientes ex Argo viri
 Adinuicem offendunt luctis, quæcunqueq; pugiles
 Vehementes in loris quæq; in terram proidentes
 Pugiles excogitarunt certamina utilia arte,
 Omnia didicit Mercurij doctus à filio
 Harpalyco Phanopro. hunc neq; longe uidens
 Audacter aliquis expectauit in certamine:

Tale supercilium terribili iniacebat uultui.
 Equos autem agitare sub curru, & circa metam
 Securè flectentem trocho existente obseruare,
 Amphitryon suum filium dilecta sapiens docuit
 Ipse: quàm ualde multas uelocibus ex accepit certaminibus
 Argo equospascente pecunas: & ei infrangibiles
 Currus, in quibus ascendebat, tempore dissoluerum lora.
 Lanceæ autem proiecti sub scuto humerum habentem
 Viri porrigere, ensium: tolerare percussionem,
 Ornareq; phalangem, agmenq; renumerare
 Inimicis inuadentem, & equitibus iubere,
 Castor hyppalides docuit profugus Argo ueniens:
 Cui quondam sortem omnem & uineam magnam Tydeus.
 Habitabat apud Adrastum capiens equitatorium argos.
 Castori autem nullus similis in semideis bellator
 Alius erat, ante senectutem consumpsisse iuuentutem.
 Sic quidem Herculem dilecta instruxit mater.
 Lectus autem erat puero factus prope patrem.
 Pellis leontina ualde ei grata ipsi:
 Cænaq; carnesq; assatæ & in cainstro magnus panis
 Doricus: tuto planta: fodientem uirum saturare.
 At in die Tynnum sine igne sumebat cænam.
 Vestimenta autē nō laborata medias supra induebat tibiās.

DEEST FINIS HVIC IDYLLIO.

HERCVLES LEONICIDA
 IDYLLIVM TRIGESIMVM
 SECVNDVM.

Deest enim Principium huic Idyllio

Hunc autem senex allocutus est bobus in bubulcus vir,
 Cessans opere, quod ei in mambus iacebat.
 Tibi hospes promptus eloquar quæcunq; interrogas:
 Mercurij venerans hospitalem curam in uia positi.
 Hunc enim dicunt maximum cælestem irasci:
 Si in via valde indigentem renuit aliquis viatorem.
 Greges quidem regis benepilosi Augiæ.
 Non omnes pascunt vnam pastionem, neq; vno loco.
 Alij quidem fluentis in ripis circumuoluentis Elisuntis.
 Hi autem sacrum diuini apud fluxum Alpei.
 Illi autem in Buprasio multiracemi. alij autem sic.
 Separatim iam mandræ ipsis factæ sum singulis.
 At armentis abundant licet, tamen
 Omnibus pascua hic uirescentia semper sunt
 Meny supra magnum tiphum: quoniam suauē autē herbā
 Prataq; ferunt subroscida amœnitatesq;
 Ad sufficienter: quæ bobus robur cornutis auget.
 Aulis autem ipsis hæc tua in dextera manu

Apparet bene valde omnis ultra fluium fluentem
 Illa ubi platani continuæ natæ sunt,
 Viridisq; oleaster Apollinis pastoralis
 Sacrum castum hospes perfectissimi dei.
 Recte autem stabula prælonga rusticis
 Aedificata sunt: qui regi multam & immensam opulentiam
 Custodimus iuste, ter uersis semen in nouaibus
 Aliquando iacentes, & quater uersis similiter:
 Fossas quidem sciunt plantarum fossores, qui multum laboriosi
 In torcularia autem postquam æstas formosa uenit.
 Omnis enim iam campus hic læti Augiæ,
 Frugiferæq; terræ & uinæ arborosæ
 Usq; ultimas multæ fontis extremitates,
 Quas nos operibus adimus toto die
 Sicut fas famulorum, quibus uita fuit in agris.
 Sed tu mihi dic hoc, tibi & utile ipsi
 Erit. quo huc indigens uenisti?
 Nunquid Augiam, an & famulorum aliquem illius
 Quærebas qui sunt. ego autem tibi manifeste sciens
 Omnia ualde dicam: quoniam non te dico malis ex
 Esse, neq; malis similem natum esse ipsum.
 Qualis tibi magna species floret: certe filij
 Immortalium tales cum mortalibus sunt.
 Hunc autem respondens allocutus est Iouis fortis filius.
 Ita senex Augiam uellem regem Epiorum
 Inspicere: huius enim me & duxit huc indigentia.
 Si autem hic quidem in ciuitate manet apud suos ciues
 Populum curans, discernitq; iustitias;
 Famulorum iam aliquem horum tu mihi dic ducem esse,
 Qui in agris his honoratior primarius:

Cui hoc quidem dicam, illud autem ex loquente audiam.
 Alij autem alia posuit deus versabilia uirorum.
 Huic autem senex e contrario respondit diuinus rusticus.
 Immortalium o hospes scientia cuius huc uenis,
 Quòd tibi omne quod uis statim debitum perfectum est.
 Hic enim Augias filius dilectus solis
 Suo cum filio Viphilei illustris,
 Heri uenit à ciuitate diebus multis
 Possessionem inspecturus, quæ ei innumerabilis in agris.
 Sicut et regibus uidetur in mentibus suis
 Ipsis curantibus saluator esse domus.
 Sed eamus ualde ad ipsum, ego autem tibi dux ero
 Stabulum in nostrum, ut inueniamus regem.
 Sic dicens præcessit. mente autem hic multa cogitabat,
 Pellemq; feræ uidens manum implenteq; clauam.
 Vnde hic hospes, promptus fuit autem ipsum indogare.
 Post autem timore ad labrum cepit uerbum iens,
 Ne quod ei non in tempore uerbum diceret
 Festināti: DIFFICILE aut alterius mētem scire uiri.
 Hos autem canes accedentes à longe statim cognouerunt.
 Vtrumqueq; odore corporis strepituq; pedum.
 Magnum autem latrantes incurrerunt aliunde alibi
 Amphitryoniadæ Herculi: huic autem sem
 Inutiliter frementes circumblandiebantur aliunde.
 * Hos quidem hic lapidibus à terra quantum eleuans
 Fugere post retro terruit: aspera autem uoce
 Minabatur ualde omnibus: sedauit autem latratum
 Gaudens in mentibus suis: quoniam residentiā inuenerunt
 Ipso non presente. uerbum autem hic tale dixit.
 Papæ qualem hanc dei fecerunt imperatores

Feram hominibus interesse sic prudentem.
 Si ei & mentes sic intelligentes intus fuissent,
 Sciuisset autem cuiq; oportet seruire, cuiq; & non:
 Non ferarum aliquis contendiſſet circa pœnam.
 Nunc autem ualde furiosaq; & læsua facta est uane.
 Dixit & certatim ad stabulum sederunt uementes:

Reuersio. Sol quidem postea ad occasum uertit equos
 Nocturnum diem ducens: hæ autē euenerūt pingues oues
 Ex herba euntes ad stabulaq; mandriasq;.

Et postea boues ualde infinitæ aliæ in alijs
 Venientes apparebant tanquam nebulæ aquosæ
 * Quotq; in cælo sunt impulsæ longius
 Vel notui uel thraçis boreæ:

Harum quidem nullus numerus in aere fit existentium
 Neq; expeditio, tot enim cum primis uoluit
 Vis uenti, he autem aliæ armantur rursus in alijs,
 Tot semper postea bobus in bubulcus uenit.

Omnis autem impletus est campus, omnes autem uia
 Prædæ uerientes: gemebant autem pingues agri
 Mugitu, mandræ autem bouum facile impletæ erant
 Curuorum pedes, oues autem in mandris congregabatur.

* Illic quidem nullus quietus defatigatos existentium
 Stabat apud boues uir indigens opere:
 Sed hic quidem circum pedes bene incisis loris
 Bonæ calciamenta aptabat apud propemulgens,
 Alius aut rursus dilectos filios dilectæ sub matre mittebat
 Bibere calidum, implebantur autem omnino lacte.
 Alius mulctram tenebat, alius nutrebat senem.
 Alius inducebat intrò taur os sine scæminis.

Augias autem in omnes iens videbat mandrasse
 Quam ei possessionum curam ponebant pastores.
 Cum autem filiusq; visq; multum prudentis Herculis
 Sequebantur regem pereuntem magnas diuitias.
 Tunc & infractum si habens in pectoribus animum
 Amphitryoniades, quāuis congruum inde sinenter semper
 Mirabiliter admirabatur bouum hanc infinitam gentem
 Inspiciens, non enim quidem dicebat aliquis, neq; sperabat
 Viri prædam vnus tantam esse, neq; decem aliorum,
 Qui abundantes agnis omnibus erant ex regibus.
 Sol autem suo filio hoc excellens dedit donum,
 Diuitem ouibus supra omnes esse viros.
 Et ei ipse augebat omnino armenta omnia
 Ad finem: non quidem enim inuuit morbus illis
 Armentis, quiq; opera corrumpunt pastores.
 Semper autem plures cornute boues semper meliores
 Ex anno fiebant valde in annum. certe enim omnes
 Viua parietes erāt præter cōueniēs, fœminarū parietēsq;.
 His autem trecenti tauri cum simul ibant
 Tibias albiq; re tortiq;: ducentiq;: quidem alij
 Rubei: omnes autem ascensores hi erant iam.
 Alij autem rursus cum his duodecim pascebant
 Sacri solis: colore autem erant tanquam agni
 Albi: omnibus autem excellebat re tortis pedes:
 Qui & inhonorātes armenta pascebātur puire scēti herbe
 In pabulo sic horribiliter in se superbientes.
 Et quando ex densa, veloces adueniebant feræ
 In campum sylua bouum gratia agrestium:
 Primi hi, pugnam autem contra corpus mittebāt impetū:
 Graue autem rugiebant, cædem videbantq; vultu.

Horum quidem præferbat uiq; & robore suo
 Et superbij Phaëton magnus, quem pastores
 Astro omnes assimilabam: quoniam multum in alijs
 Bobus iens splendebat, permanifestus autem erat:
 Qui iam pellem siccam uidens pulchrioculos leonis
 Ipsi postea irruit bene speculatori Herculi
 Appropinquare ad latera, caput, fortemq; frontem.
 Hunc quidem Rex accedentem comprehendit manu forti
 Sinistro statim cornu: in autem ceruice subter in terra
 Fregit grauē licet existentē: iterū at ipsum impulit retro
 Humero ingrauescens, hic autem ei in neruos extensus
 Musculorum ex eximio brachio rectus surrexit.
 Admirabantur autem ipseq; Rex, filiusq; prudens
 Phyleus, quiq; in bobus altis bubulci erant,
 Amphitryoniadæ uim eximiam uidentes.
 Hi autem in ciuitatem relinquentes illic pingues agros
 Iuerunt Phyleusq; uisq; herculeas
 Populum ferentem in iuerunt ubi primum uiam
 Paruam uelocibus seminatam pedibus perficientes,
 Quæ per uinetum à stabulo extensa est,
 Non ualde manifesta in sylua uiridi existens.
 Illic quidem igitur allocutus est Iouis filium, altissimi
 Angiæ dilectus filius se post existentem,
 Tacitè acclinans caput in dextrum humerum.

Hospes diu aliquod omnino te de uerbum audiens,
 Sicut proprijs in montibus iacio nunc.
 Venit enī pegrinans quidā ab Argo ualde iuuenis adhuc
 Huc achiuus uir Helice ex maritima,
 Qui iam dicebat & in pluribus Epijs,
 Quoniam ar ginorum quidam se præsepte perdidit

Feram grauem leonem malum monstrum rusticis,
 Concauum stabulum habentem Iouis Nemei apud nemus.
 Non scio verè an Argo ex sacro
 Illinc, an Tiryntha habitans ciuitatem, an Mycenam.
 Sic ille dixit. genere autem ipsum esse dicebat
 (Si verè ego memini) ex perseo.
 Spero non alterum hoc tolerasse ægialeorum
 Quàm te: pellis autem feræ manifeste dicit
 Manuum forte opus, quod circum latera operit.
 Dic age nunc mihi primum ut cognoscam in animo
 Heros, an uerè uaticinor, an & non,
 Si tu ille quem nobis audientibus dixit,
 Ille ex Helice achæus: ego autem te puto recte.
 Dic autem quomò perniciosam hanc feram ipse interfecisti,
 Quomodoq; bene quosæ Nemeæ intrauit locum.
 Non quidem enim tantam in Appide feram inuenies
 Cupiens uidere: quoniam non ualde talia pascit:
 Sed urfosq; fuesq; luporumq; astutam carnem.
 Ideo & admirabantur audientes nunc uerbum.
 Hi autem & mentiri uiatorem uirum dicebant;
 Lingua uana gratificantem adeuntibus.
 Sic dicens media ex processit uia
 Phyleus, ut euntibus simul sibi auxiliator esses;
 Et facilius dicentem audiret Hercules,
 Qui ipsum sequens tali allocutus est uerbo.
 O Augiade, hoc quidem quod me primum interrogasti
 Ipse, & ualde facile in linea intellexisti.
 Circa autem te singula dicam huius monstri
 Quomodo perfecta sunt, quoniam cupis audire,
 Longe uel vnde uenit. hoc enim multorum existentibus,

Arguorum potest aperte loqui;
 Qualem immortalium assimilamus uiris cladem
 Sacrificijs iratum Phoroneis immittere.
 Omnes enim Pisæos illuens fluuius tanquã
 Leo insatiabiliter destruebat, maxime autem Bembiriæis,
 Qui a se propemoturi habitabãt patietes intolerabilia.
 Hoc quidem mihi primum perficere iussit certamen
 Eurystheus: interficere autem me immisit feram grauem.
 At ego cornu humidum capiens concuamq; pharetram
 Sagittis plenam iui: altera autem baculum
 Bene compactum cum cortice alti oleãstri
 Benemensuratum: hoc quidem ipse sub diuo Helicõne
 Inueniens, cum densis integrum euulsi radicibus.
 At postquã locum ubi leo erat perueni,
 Iam tunc arcum capiens flexibili admoui extremitati
 Neruum, circum autem sagittam stridentem cito imposui.
 Penitus autẽ oculos ferens pretiosum monstrũ specularar.
 Si ipsum inspicerem anteq me ille uidere.
 Diei erat medium, & neq; ubi uestigia huius
 Animaduertere poteram, neq; rugitum audire.
 Neq; quidem hominum aliquis erat in bobus & operibus
 Apparens satum per sulcum, quem interrogarem:
 Sed in stabulis recens timor tenebat singulum.
 Non quidẽ prius pedes moui moitẽ extensum folijs inquirens
 Quã uidere fortitudinemq; post statim experiri.
 Certe hic quidem antrum præmeridianus ibat, in quod
 Edens carnesq; & sanguinem: circum autem setas
 Squalidas fœdauerat cœde, crudelemq; vultum,
 Pectoraq; lingua autem circum linguebat barbã.
 At ego arbustis cum umbrosis occultatus sum

In promontorio syluoso, expectans quando uentiret;
 Et percussi prope uentis sinistrum in latus
 Inaniter: non enim quid telum per carnem lapsum est
 Asperum, uiridi retrouersum cecidit herba.
 At hic caput fuluum à terra cito erexit
 Pauens, undique autem percurrit oculis
 Obseruans, terribiles autem hians ostendit dentes.
 Huic ego aliam sagittam à chorda apposui,
 Tristans q̄ mihi antea inaniter effugit manu.
 Medium autem percussi pe^{ct}orum, ubi pulmonis sedes.
 Sed neq̄ sic pellem inuit per dolorosa sagitta,
 Sed cecidit ante pedes vane eodem modo.
 Tertio rursus cogitabam promptus in mentibus grauer
 Post trahere. hic autem me vidit circumspiciens oculis
 Fera insedabilis: longam autem circum poplitem uoluit
 Caudam, statim aut pugnæ recordatus est: ois aut ceruix
 Ira impleta est, flauæ autem horruerunt setæ
 Irato, curua autem scapula facta est tanquã arcus
 Undique uersi sub latera q̄; & lumbum.
 Sicut autē quando carpe ntarius uir multorū sciens operē
 Ramos flectit caprifici beneficissi,
 Calefaciens in igne primum in axiali circum curru.
 Huius qdē subter ex māibus fugit extēsus cortice caprifico
 Flexus: longe autem uno saltarum impetu.
 Sic in me leo grauis coram congregatus saltauit
 Promptus appropinquare. ego autem altera sagittas
 Manu præsumpsi, & ab humeris duplicem uestem.
 Hac autem altera baculum capite super siccum eleuans
 Percussi in capite: per autem dupliciter asperum fregi
 Ipsius in piloso capite oleastrum

Feræ indomitæ. cecidit autem hic ante me uenire
 Ex alto in terram, & in tremebundis pedibus stetit
 Inclinator capite, circum enim tenebra oculos eius ambos
 Venit, ui concusso in osse cerebro.
 Hunc quidem ego doloribus desipientem grauibus
 Intelligens ante rursus uersum respirare,
 Ceruicis infrangibilis apud neruum percussi præueniente
 Projiciens arcum humum, multum sutamq; pharetram,
 Suffocauit autem fortiter fortes simul manus firmans
 A tergo, ne carne à laceraret unguibus.
 Ad autem pauimentum calcaneis pedes solidos premebam
 Postremos ascendens, lateribusq; crura custodiebam,
 Quousq; ei extendi brachium rectum eleuans,
 Inspirabilem animam autem magnam accepit infernus.
 Et tunc iam uolebam, ut pilosæ ceruicis pellem
 Feræ mortuæ à membris traherem,
 Difficilem ualde laborem, quoniam non erat ferro
 Incisibilis, neq; lapide experto, neq; quidem sylua.
 Tunc mihi immortalium aliquis in mētibus posuit intelligere.
 Iphis pellem leonis rescindere unguibus:
 Quibus uelociter excorticauit, & circumposui membris,
 Septum belli incidentis corpus ut mihi esset.
 Hæc Nemeæ fuit o amice feræ neces,
 Multa antea ouibus & uiris nocumenta ponentis.

FINIS TRIGESIMISECVNDI

IDYLLII.

THEOCRITI LENÆ.

SEV BACCHÆ.

IDYLLIVM TRIGESIMVM.

TERTIVM.

No & Autonoe, & illa molles genas
 habens Agæe,
 Tres thiasos in montem tres duxerunt
 ipsæ existentes.
 Et hæ quidem colligentes lanosæ quæ-
 cus syluestria folia,

Hederamq; uiuentem & ferulam illam super terra,
 In paroprato fabricarunt duodecim altaria.
 Hæc tria Semelæ, illa nouem Dionysio.
 Sacra autem ex cista laborata manibus capientes,
 Laudabiliter deposuerunt nuper collectis in altaribus,
 Sicut docuit sicut ipse amabat Dionysius.
 Pentheus autem alibato petra ab omnia uidebat,
 Lentiscum in antiquam descendens agreste germen.
 Autonoe prima ipsum reclamauit uehementer uidens.
 Cum autem turbauit pedibus furiosi orgia bacchi
 Repente inuadens, (hæc autem non aspiciunt impuri.)
 Irata est quidemq; hæc, iratæ sunt autem statim & aliæ.
 Pentheus quidem fugit territus, hæc autem insecutæ sunt.
 Peplosex angulo in poplitem retraherunt.
 Pentheus quidē hoc dixit, quæ cūmpetuuaditis mulieres?
 Autonoe hæc dixit, cito cognosces ante audire.
 Mater quidem caput muguit filij capiens
 Quamum fætæ est mugitus leq;.

Ino autem scidit simul Omoplata magnum humerum
 Calce in uentrem iens, & Autonoe rhythmus ipse.
 Hæ autem aliæ superfluas carnes diuiserunt mulieres:
 In Thebas autem abierunt irrigatæ sanguine omnes
 Ex monte penthema & non pentheum portantes.
 Non curo, neq; alius odio esse Dionysio
 Cyret, neq; si difficiliora his passus sit.
 Sit autem nouennis uel & decimum ineat.
 Ipse autem purus sim & puris canam.
 Ex loue ægiocho honorem habet aquila sic.
 Piorum filijs meliora, impiorum autem non.
 Gaudeat quidem Dionysius quem in Dracano niuoso
 Iupiter eximus magnum femur posuit soluens.
 Gaudeat autem speciosa Semele, & sorores ipsius
 Cadmeæ multis curatæ heroidibus,
 Quæ hoc opus fecerunt concitante Dionysio
 Non vituperabile. nullus hæc deorum inquinet.

FINIS TRIGESIMITERTII IDYLLII.

THEOCRITI COLVS

IDYLLIVM TRIGESIMVM

QVARTVM.

Lancee o amanslanam colus dorum Mi
 neruæ
 Mulieribus mens domiutilibus tua fe-
 lix.
 Audens nos sequere ciuitatem in Nelei
 splendidam.

Vbi Veneris templum calamo uiride sub tenero.
 Huc enim nauigationem prosperam petimus à Ioue,
 Ut amicum meum delectem uidens, & reosculer
 Niciam Gratiarum amabiliter clamantiū sacrā plantams
 Et te illam ebore operoso factam
 Donum Niciæ in uxoris manus præbemus,
 Cum qua multa quidem opera perficies uirilibus peplis
 Multa autem qualia mulieres ferunt alba uestimenta.
 Bis enim matres agnorum molles in herba lanas
 Tondeantur eodem anno, Theugenidis pulchræ talo
 Sic festinans operis. amat autem quæcunq; sanæ mentibus.
 Non enim in inconstiuas neq; in inoperosas quidem uolui
 Præbere te domos nostra existentem à terra.
 Etenim tibi patria quæ ille ex ephyra cōdidit quōdā Erchias
 Insula trinacriæ diuitem uirorum expertorū ciuitatem.
 Nunc quidem domum habitans uiri, qui multa scit sapiētia
 Homnibus morbos pharmaca malos expellere:
 Habitabis in Mileto desyderata cum iombus
 Sic benefilans Theugems in ciuibus sit.
 Et ei sponsam semper amatori cantus præbeat te amico.
 Illud enim aliquis dicat aspiciens te: certe te magna gratia
 Dono cum paruo. omnia autem honorantur illa ab amicis.

FINIS TRIGESIMIQUARTI
 IDYLLII.

THEOCRITI PVERILIA
IDYLLIVM TRIGESIMVM QVINTVM.

Inum o dilecte puer dicit & uera.
Et nos oportet inebriatos ueros esse.
Et ego quidem quæ mentium dico iacent
in occulto.

Non toto diligere me uis à corde,
Cognosco. hoc enī dimidiū vitæ habeo.

Viuit tua specie, hoc autem reliquum perijt.

Et quando quidem tu uis, beatis æqualem ago

Diem: quando autem non uis tu, ualde in tenebra.

Quomodo hæc congrua amantem doloribus dant.

Sed si mihi quid persuadearis iuuenis posteriori,

Huic & melius ipse habens me laudes:

Fac nidum unum in una arbore,

Vbi nullum abibit syluestre reptile.

Nunc autem hoc quidem diei alium habes ramum,

Alium autem cras, ex altero autem alterum insans.

Et quidem tui pulchram aliquis uidens faciē laudauerit,

Huic statim plusquàm triennis factus es amicus.

Primum autem amantem tertium posuisti.

Virorum superborum uideris spirare.

Ama autem quousq; uiuis similem habere semper.

Si enim sic facis, bonus quidem audieris

Ex ciuibus. hic autem tibi amor non difficulter habeat,

Qui uirorum mentes facile domat,

Et me mollem ex laborauit ferreo.

Sed circumcirca tenerum os te circumspicio.

THEOCRITI DAPHNIDIS ET PVELLÆ COLLOQVIVM

IDYLLIVM TRIGESIMVM- SEXTVM.

Da.

Rudentem Helenam Paris rapuit bubulcus alius.

Magis me hæc Helena bubulcum est diligens.

Pu.

Non gloriare satyrule, vacuum osculum dicunt.

Da. Est & in uacuis osculis suavis delectatio.

Pu. Os mei lauo, & expuo osculum.

Da. Lauas labra tuis da iterum ut oscular.

Pu. Pulchrum tibi iuuenctas diligere, non iniugale puellam.

Da. Nō gloriare, cito enī te preterit tāquā isomniū pubertas.

Vna uirapassa est, & rosa sicca perit.

Age sub oleastro, ut tibi aliquod uerbum dicam.

Pu. Non uolo, & antea me decepisti suauis uerbo.

Da. Age sub ulmos, ut meam syringam audias.

Pu. Tu ipse mentem delecta, & grumna nihil placet.

Da. Pape pape. Veneris iram venerare & tu puella.

Pu. Gaudeat Venus, solum beneuola Diana sit.

Non dic, ne percutiat te, & in linum inuitabile uenias.

Da. Percutiat quātum uelit, iterum Diana nobis auxiliabitur.

Pu. Ne iniurias manum, & adhuc labrum lamabo.

Da. Non fugis amorem quem non fugit uirgo alia.

Pu. Fugio per Pana. tu autem iugum semper eleuabis.

Da. Timco ne iam te peiori uiro det.

- Pu. Multi me petierūt vxorē, menti autem meę nullus placuit
 Da. Vnus & ego multorum procus tuus huc uenio.
 Pu. Et quid amice faciam? nuptiæ implere tristitias?
 Da. Non dolorem, non tristitiam habent nuptiæ, sed tripudiū.
 Pu. Certe quidem dicunt mulieres suos tremere maritos.
 Da. Magis semper dominantur. quem tremunt mulieres?
 Pu. Dolore in partu tremo, molestum telum lucinæ.
 Da. Sed tua regina dolorem faciens in partu diana est.
 Pu. Sed parere tremo, ne & colorem pulchrum perdam.
 Da. Si autē pepereris dilectos filios, nouum lumē uidebis filios
 Pu. Et quam mihi dotem ducis nuptiis dignam, si annuam?
 Da. Omne armentum, omnia nemora, & pabulum habebis.
 Pu. Iura quidem. post lectos linquens inuitam abibis?
 Da. Non per ipsum Pana, & si uolueris me expellere.
 Pu. Facis mihi thalamos? facis & domum & atria?
 Da. Facio tibi thalamos. hos autem greges pulchros pascō.
 Pu. Patri autem seni quod quidem quod uerbum di camē?
 Da. Laudabit tui lectum postquā meum nomen audiuerit.
 Pu. Nomen tuum dic illud, & nomen sæpe delectat.
 Da. Daphnis ego, Lycidas autem pater, mater autem Nomæa
 Ex generosis, sed non te sum peior,
 Neq; supreme honorata. pater autem tibi est Menelæus.
 Pu. Ostende mihi tui nemus, ubi tui stat stabulum.
 Da. Age uide quomodo florent meæ delicatæ cupressi.
 Capræ meæ pascite, Bucolica opera intelligam,
 Tauri bene pascite, ut nemora uirgin ostendam.
 Pu. Quid facis satyrule? quid autem intus tetigisti mammas?
 Da. Mammas tuas primum has pubescentes docebo.
 Pu. Timco per Pana. tuam rursum. excipe manum. (da.
 Da. Cōfide puella dilecta qd mihi tremuisti: quàm ualdē timi

- Pu.** *Iacis in sulcum me, & vestimenta pulchra inquinās.*
Da. *Sed sub tuos peplos teneram pellem iuuenulinam iacio.*
Pu. *Papæ papæ, & paruam præteristi. ad quid soluisti?*
Da. *Veneri primum ego hoc donum da.*
Pu. *Mane miser, forte aliquis aduenit, strepitum audio.*
Da. *Adinuicem loquuntur tuas nuptias hæc cupressi.*
Pu. *Vestem fecisti meam fractam, sum autem nuda.*
Da. *Aliam vestem tua maiorem dabo.*
Pu. *Dicis mihi omnia dare, forte autem postea neq̄ salē dabis.*
Da. *Vtinam ipsam possem & animam injicere.*
Pu. *Diana ne succēse.* **DA.** *Tu at̄ nupsisti & nō āplius fidelis.*
Pu. *Sacrificabo vitulam amori, & ipsi bouem Veneri.*
Virgo huc veni, mulier autem in domum abibo.
Da. *Sed mulier, mater, filiorum nutrix, non amplius puella.*
Poeta loquit. *Sic hi quidem viridibus lætati cæntibus*
Adinuicem susurrabant. surrexit furtiuus lectus.
Hæc quidem surgens transiuit oues pascere
Oculis erubescens: cor autem ei intus lætatum est.
Ille autem in taurina armenta lætus læcto ibat.

**FINIS TRIGESIMISEXTI
 IDYLLII.**

THEOCRITI SYRACUSII

EPIGRAMMATA.

Osæ roscidæ & densum illud
 Serpillum iacet Heli. oniadibus.
 Hæ aut nigrefolys lauri tibi pythie Pæã,
 Delphica qm̄ petra hoc tibi ornavit.
 Altare aut cruëtabit cornutus hircus hic
 Terminthi edesvltimū ramū. (pīguis

ALIVD.

Daphnis albuscolore pulchra syringa modulans
 Bucolicos hymnos, dedicavit Pan hæc.
 Triplices calamos, pedum, acutum iaculum,
 Pellem hinnuli, peram, qua aliquando poma portabat.

ALIVD.

Dormis folysstrato campo Daphni corpus defatigatus
 Recreans: retia autem nuper compacta in montibus.
 Venatur autem te Pan, & croceam Priapus
 Hederam in desyderato capite iungens,
 Antrum intra euntes impetuosus. sed tu fuge,
 Fuge sinens somni soporem collectum.

ALIVD.

Illam viam (sic hæ quercus) caprarie inclinans
 Ficulnam inuenies nuper sculptam statuam,
 Tricubitalem, eiusdem corticis, sine auribus sed amicæq;
 Pueros generanti potentem Veneris opera perficere.
 Hortus autem umbrosus circūcurrit, perenne autem
 Fluentum à speluncis undique virescit
 Lauris & myrtis & odorifera cupresso:
 Vbi circūcirca funditur racemosa pampino

THEOCRITI

*Vinea, uernæ autem acutesonantibus cantibus
 Merulæ canunt uariebalbutientes cantus.
 Flauæ lusciniæ luctibus occinunt,
 Modulantes oribus dulcē uocem.
 Sede autem illic, & gratioſo Priapo
 Supplicā remouere Daphnidis à me deſyderia.
 Et ſtatim ſacrificare hircum pulchrum: ſi annuet
 Hoc aſſequens, uolo triplex ſacrificium perficere.
 Sacriſicabo enim uitulā, piloſum hircum, agnū quē teneo
 Saginatum. audiat autem beneuole Deus.*

ALIVD.

*Vis per nymphas geminis tibiſ canere
 Dulce quid mihi: & ego cithara eleuatus
 Incipiam quid ſonare. hic autem bubulcus ſimul mulcebit
 Daphnis cereo ſpiritu modulans.
 Prope autem ſtantes piloſam quercum antri à tērgo
 Pana capras paſcentem priuabimus ſomno.*

ALIVD.

*Heu miſer tu Thyſi quid plus ſi fregeris
 Lachrymis duarumpupillarum oculos lugens?
 Perijt capella pulchra proles, iuit in infernum.
 Aſper enim unguibus comprehendit lupus.
 Hæ autem canes clamant. quid plus quando illius
 Os neq̄ cinis linguatur perditq̄.*

ALIVD.

*Infantem filium liquiſti: in iuuentute autem & ipſe
 Eurymedon, tumulum hunc moriens aſſecutus eſt.
 Tibi quidem ſedes diuinis cum uiris: hunc autem ciues
 Honorant patris recordantes tanquam boni.*

ALIVD.

Venit & in Miletum ille Pæonis filius
 Medico morborum uiro conuersaturus
 Niciæ, qui ipsum in die semper sacrificijs placat.
 Et hanc ab odorifera sculpsit statuam cedro
 Etionis gratia famosa manu ultimorum imponens
 Mercedem: hic autem in opus omnem dimisit artem.

ALIVD.

Hospes syracusius tibi uir hoc mandat Orthon,
 Hyemali inebriatus nullo modo nocte iueris.
 Etenim ego talem habeo fortunam: pro autem multa
 Patria externa iaceo in sedens.

ALIVD.

Vobis hanc Deæ donatam nouem omnibus
 Statuam Xenocles posuit marmoream.
 Musicus, non aliter quis dicet: sapientia autem in hac
 Laudem habens, musas non obliuiscitur.

ALIVD.

Eusthenei sepulchrum. Phi signomon ille sophista
 Vehemens ab oculo & cognitionem discere.
 Bene ipsum sepelierunt amici in hospite hospite existētē:
 Et hymnorum compositor ipsis mirè amicus erat.
 Omnia quæ dicebat habet mortuus Sophista:
 Quāuis impotens existens, habuit tamen curatores.

ALIVD.

Damomeles ille tripudiator tripodem o Dionysie,
 Et te suauissimum deorum beatorum dedicans
 Modestus erat in pueris: tripudio autē possedit uictoriā
 Virorum, & bonum & decens uidens.

Venus non communis placā deam dicens
 Cælestem: castæ dedicatio Chrysoḡonæ
 Domo in Amphicie, qua & filios & vitam habebat
 Cōmunē: semper autem ipsis melius in annū erat
 Ex te dominatis o ueneranda: curam hñtes enim
 Immortalium ipsi plus habent homines.

ALIVD.

Cognoscam si quid tribuis bonis plus q̄ & timidus
 Ex te eodem modo æquale uiator habet.
 Valeat hic tumulus dices, quoniam Eurymedontis
 Iacet sacrum leuis supra caput.

IN ANACREONTA.

Vide statuam hanc o amice
 Festinatione, & dic postquam in domum veneris,
 Anacreontis imaginem vidi in Teo
 Illorum ante si quid superfluum cantuum factorum.
 Addens autem & q̄ iuuenibus delectabatur
 Dices vere totum virum.

IN EPICHARMVM.

Hæc q̄; vox dorica & vir ille comœdiam
 Inueniens Epicharmus.
 O Bacche æreum ipsum pro uero
 Tibi hic dedicauerunt.
 Hunc Syracusis firmarunt magnificæ ciuitate
 Qualia uiro ciui.
 Cumulum enim potuit rerum recordantibus
 Dare prompta.
 Multa enim ad uitam pueris dixit utilia.
 Magna gratia ipsi.

EPITAPHIVM CLITÆ NVTRICIS
MEDEI IVVENIS.

Paruum hoc fecit Threiffe
Medeus sepulchrum in via, & inscripsit Clitæ.
Habebit gratiam mulier pro illis,
Quibus puerum aluit, adhuc quidē adhuc vtilis vocatur.

IN ARCHILOCHVM.

Archilochum & sta & vide diu poëtam
Illum iamborum, cuius ingens gloria
Transiit & in noctem & ad auroram.
Certe quidem ipsum Musæ & Delius amabant Apollo;
Quod concannusq; fuit, & idoneus
Verbaq; facere, ad lyramq; canere.

IN STATVAM PISANDRI ILLIVS
HERCVLEAM FACIENTIS.

Illum Iouis hic uobis, filium uir
Illum leonise xpugnatorem, illum acutum manu,
Primus illorum de super musarum factorum
Pisandrus conscripsit ille ex Camiro:
Et quot elaborauit dixit certamina.
Hunc autem ipsum populus ut manifestè uideres,
Statuit hic æreum faciens,
Multis mensibus retro & annis.

EPIGRAMMATVM FINIS.

O Portet legentem & exponētē post primū uersum,
Virili deꝑ donum phocensis, finalē dicere, Prębuit
Epeus securim: postea secūdum à principio, & post ipsum
secūdū à fine: & sic usq; ad mediū: quare illud quidē per-
fectum est. Securim hanc Epeus dedicat Mineruę, fabri-
cans ligneū equum. Metrū choriambicū, incipiens à ca-
talectico exámetro, desinens autem in monometrum iam-
bicum. Idem autem metrum Alę. Sed differt, in quantum
quidem Securis habet primum uersum ad finalem coniun-
ctum secundum sententiam, Ala autem per ordinem uer-
sum. Potest aliquis & ab in breuem desinente metro in-
cipere: postea ipsi reddens æquale, & consequēter his post
ipsum æqualia inferre, & saluare sensum, à quidem duo-
decimo ascendens ab altero in duodecimum de-

scendens. Scriptum est quidem in Epei sea-

curim; q̄ donum Mineruę phocensis

Epeus artis & sententię gra-
tias referens dedicauit.

Præbit Epe ferri q̄ quod
 Dardaniæ ferri q̄ quod
 Sed a fontibus p̄nt q̄ quod
 Tria Graecæ celsa multo
 Veniolo circumspiciens
 Semper Piras.

Quam ingredit̄ iſtylus æqualiter Dÿs, qm̄ iuveni ē Rhodo natus multiplicia solus metra cantilenæ

Virili Deo donū Phocēſis fortis conſily
 Tunc poſſe ſacrā fato ignēſpirante civitate
 Nō numerat, factus i Phrygiatorib⁹ Achivoy.
 Nūc aut̄ in Homer̄ icam iuliam
 Terbeat⁹ quem amito
 Hunc beatitudo

DE ALA.

Huius lectio potest, ut scriptum est, fieri gratia sensus: sed & propter metra à primo in ultimum uenias, ut adinuicem contra uersa sint adinuicem. hoc enim iubet primum legentes, postea ultimum inferre, & proportionabiliter de super secundum: & hic modus quousq; peruenias in breue. hic autem sermo. leo quidem amor. hic autem sensum sic omnis habet. Vides me terræq; regem & cæli mare firmantem. non curabis si tantus existens perfecti opus facio. tunc enim factus sum quando necessitas regnabat: & omnia subijciuntur ipsius sententijs quæcunque serpunt per aerem & æthera. non sum Veneris filius, sed uocor amor: & nihil feci ui, sed omnia demulceo per suasionem. timuerunt autem me terræ & maris secessus & cælum. horum ego antiquum surripui sceptrum, & iudicauit deis. Habet autem sensum & si à primo in ultimū uenias ut prædictum est. Ac moniadam autem dicit cælum: terra quidem enim acmona peperit, ab autem acmone cælum: ipsum autem est terminus de seipso dicens. q̄ omnia ipsi subijciuntur, & in terra & in cælo. ALITER.

Figura Alæ non habet à primo in ultimum lectionem, ut in Securi & Ouo.

Metrum Alæ & Securis cho-
riambicum secundum
uersum sublata
cōiugatione.

Vide me terrę profundiorę regem Acmoniadā mareq; firmā ē.

Neq; timeas si tātus exiſſes deſas granatus hirſutus barbās.

Tūc ego enim factus ſum qñ indicabat ne eſſiſſis.

Oia aũ cedebāt ex cōſilijs moleſiſſis.

Reptilia omnia quecũq; ſerpūt

Per æthera

* *

Chaoſque.

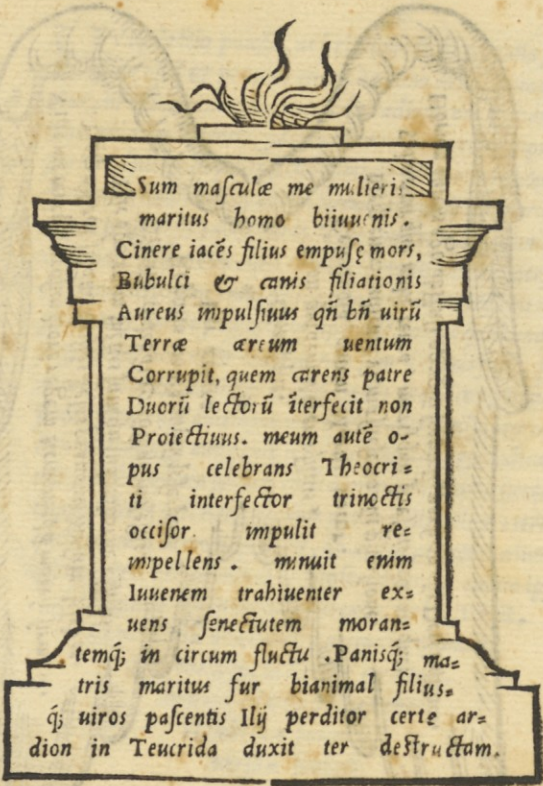
Non quidem Veneris filius,

Celeriola autem Martis vocor.

Neq; enim indicavi vi, mā ſueſacio aũt ꝑ ſua ſone.

Subjicitur que mihi terra, mariſque ſeceſſus, cœlumque;

Horum autem ego abſtuli ogryiũ ſepturũ, ꝑ ꝑ ſuo aũt Deis inſiſtas.

Sum masculæ me mulieris

maritus homo biuuenis.

Cinere iacēs filius empusq̄ mors,

Babulci & canis filiationis

Aureus impulsuus q̄n bñ uirū

Terræ arcum uentum

Corrupit, quem carens patre

Duorū lectorū iterfecit non

Proiectiuus. meum autē o-

pus celebrans Theocri-

ti interfectōr trinoctis

occisor. impulit re-

impellens. minuit enim

luuenem trahiuenter ex-

uens senectutem moran-

temq̄; in circum fluctu. Panisq̄; ma-

tris maritus fur bianimal filius.

q̄; uiros pascentis Ilj perditōr certe ar-

dion in Teucrida duxit ter destructam.

VENETIIS, APVD HÆREDES
D. IACOB A BVRGOFRAN-
CHO, PAPIENSIS,
MENSE FEBRV-
ARIO.

M. D. XXXIX.

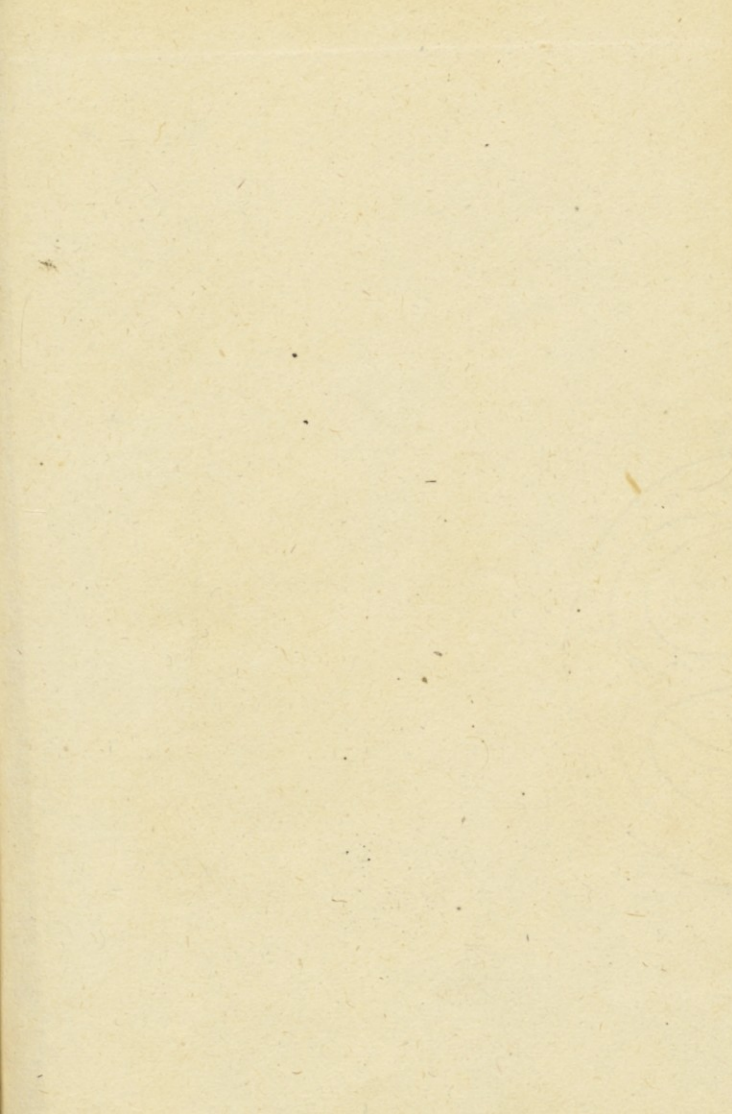
YOKSIF LAH YOKSIF

SUSTINE ET ABSTINE

ΑΝΕΧΟΥ ΚΑΙ ΑΠΕΧΟΥ

SLK KUPK - BIR CHPOD3IKKH

D MP

8

THEOCRITUS
Theocriti

101509968

COBISS ©

